S. Moniuszko

Pierwszy śpiewnik domowy

Warszawa

R. Friedlein

1887. XIII. 70.

PIERWSZY
Śpiewnik Domowy

ST. MONIUSZKI.

Wydanie Drugie.

Cena Złpol. 30.
Rubli sr. 4 kop. 50.

Warszawa.

Nakładem R. Friedlein.

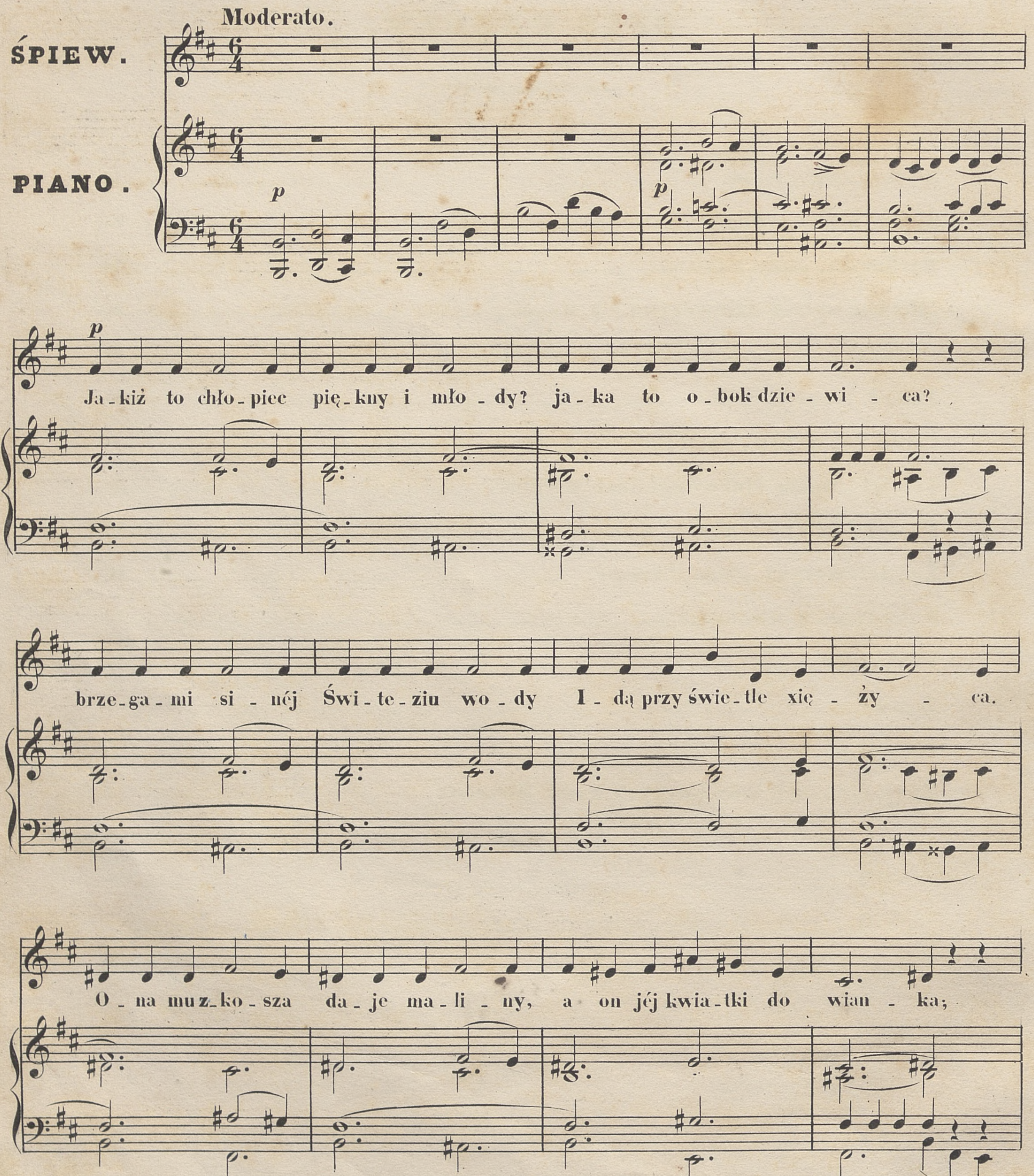
Ulica Senatorska No 460.

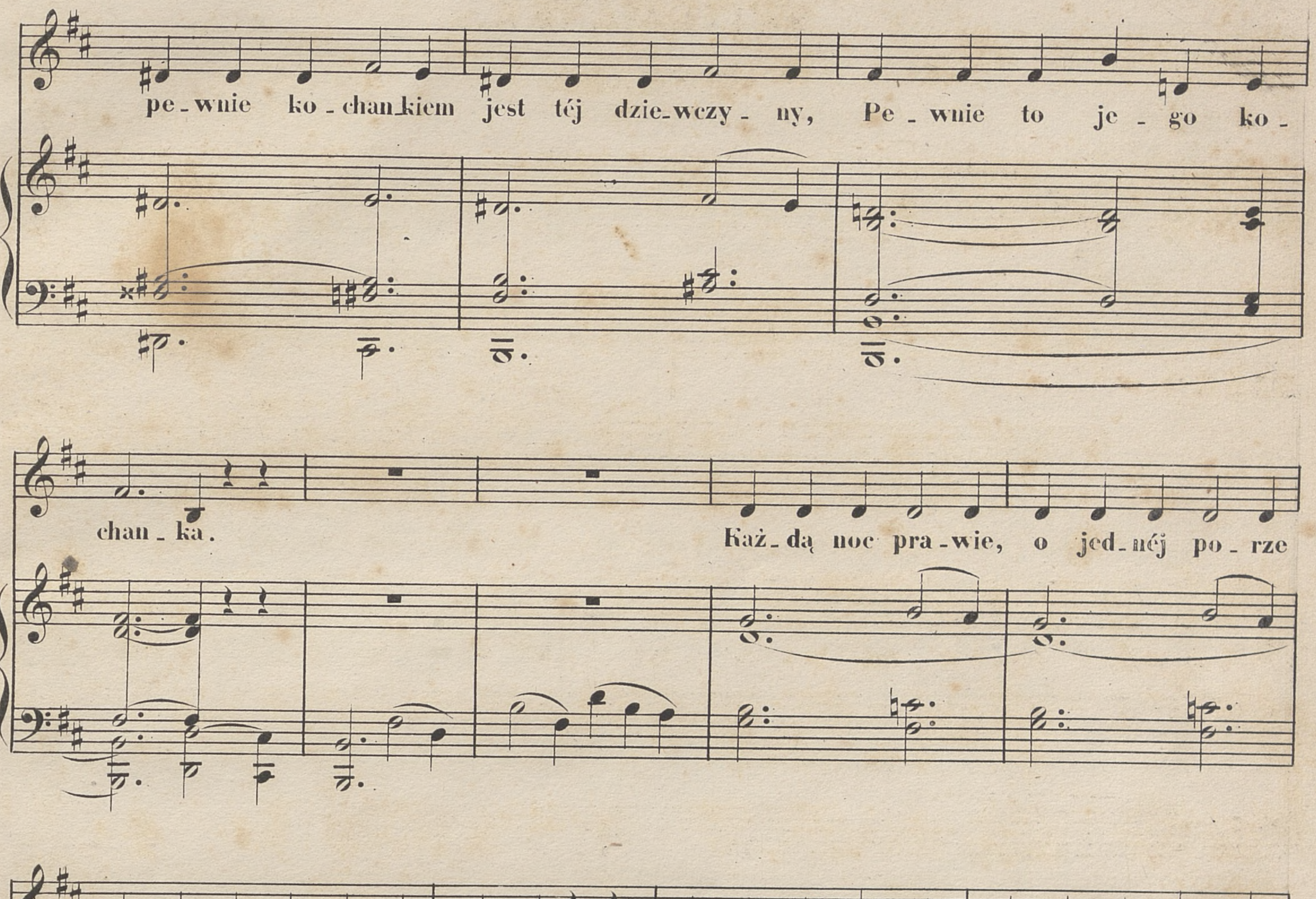
R 40 F.

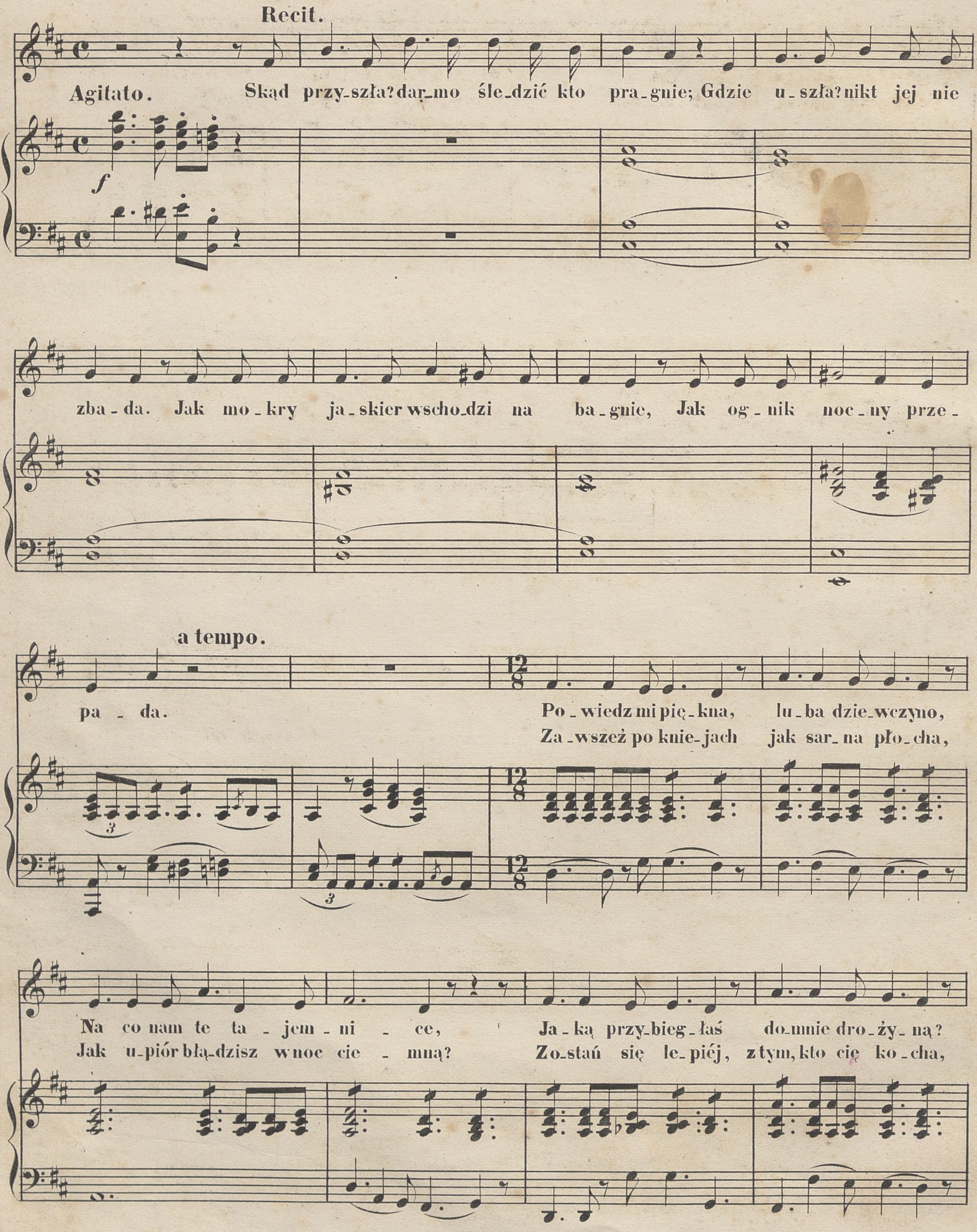
SPIS RZECZY.

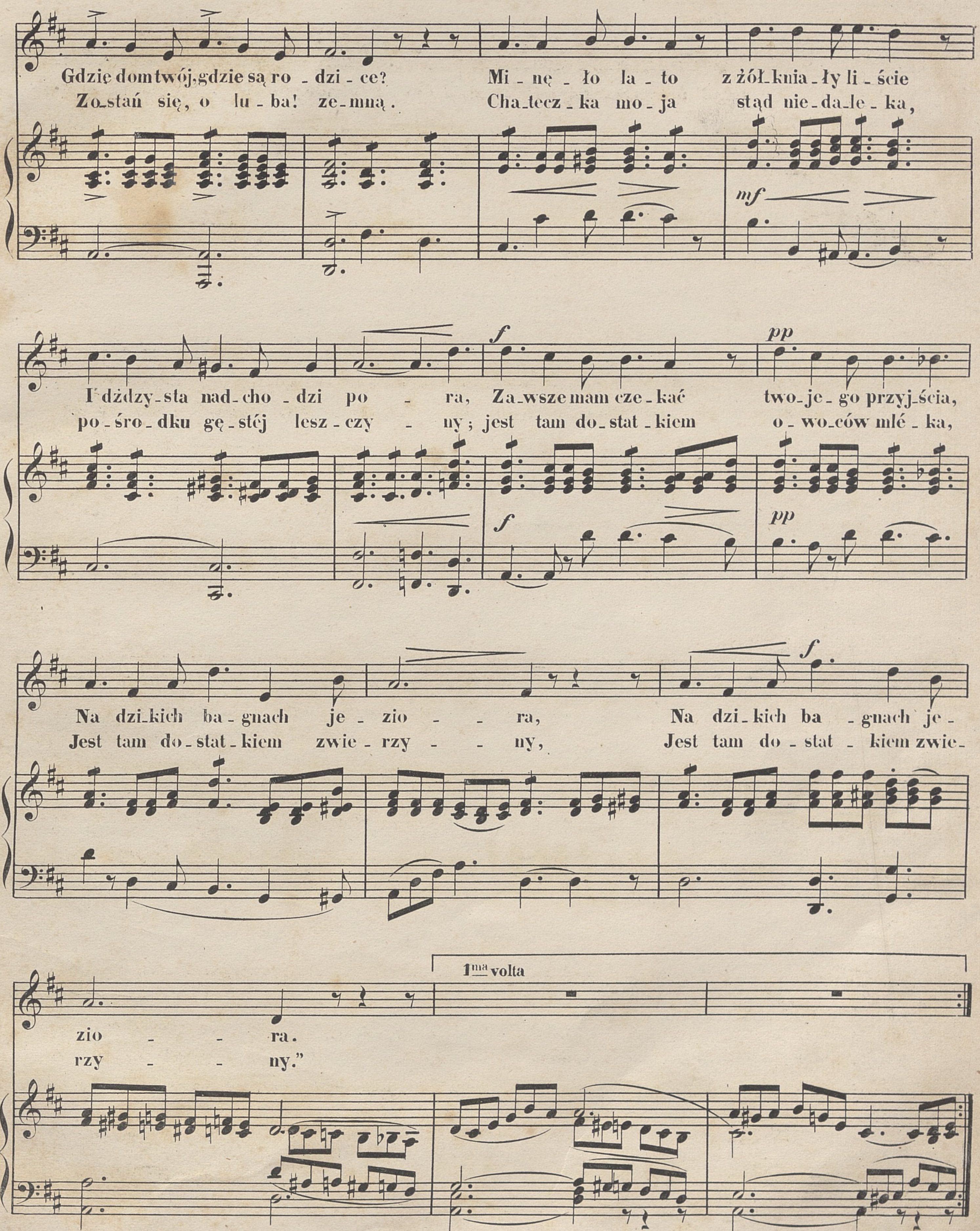
SWITEZIANKA.

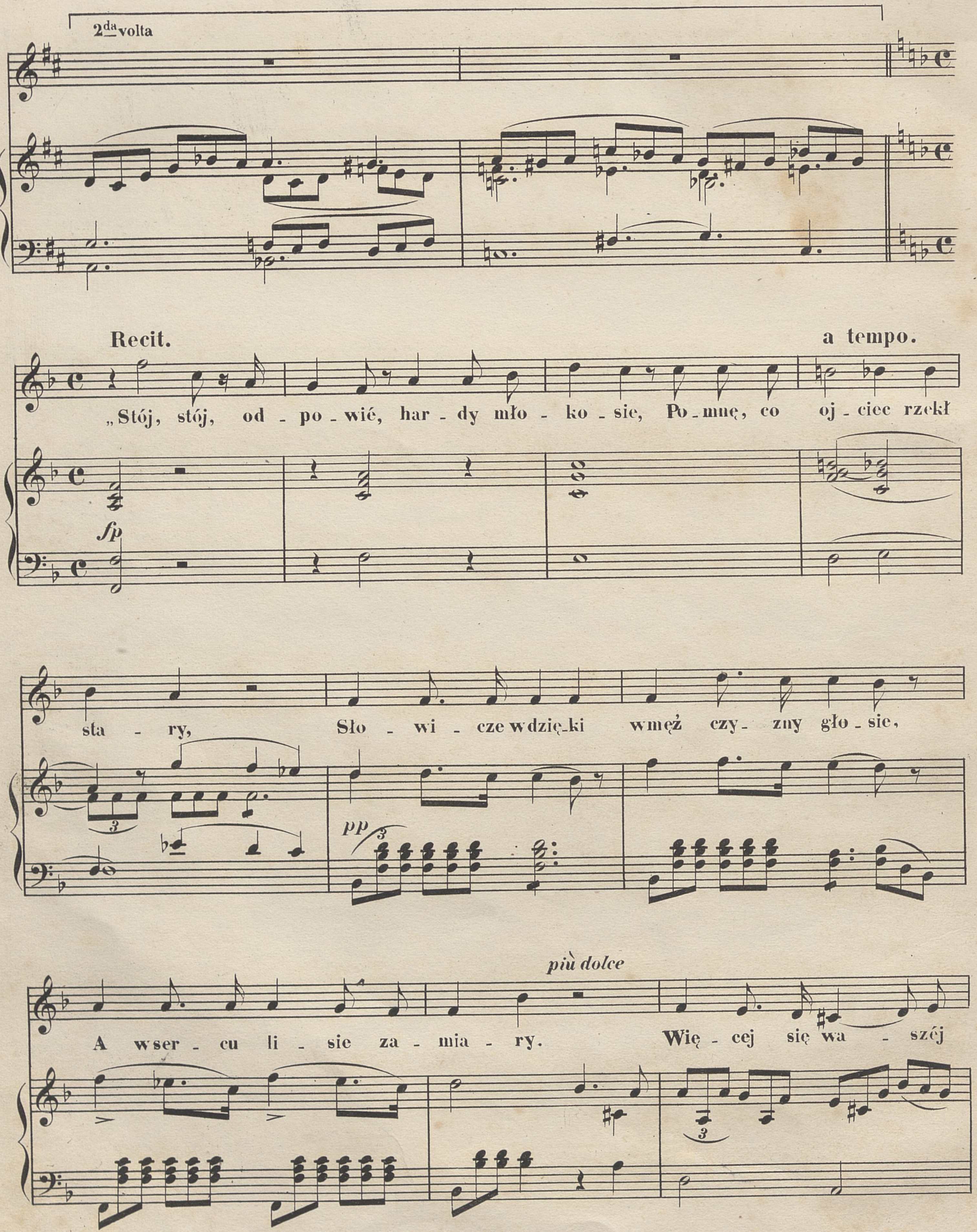
BALLADA.

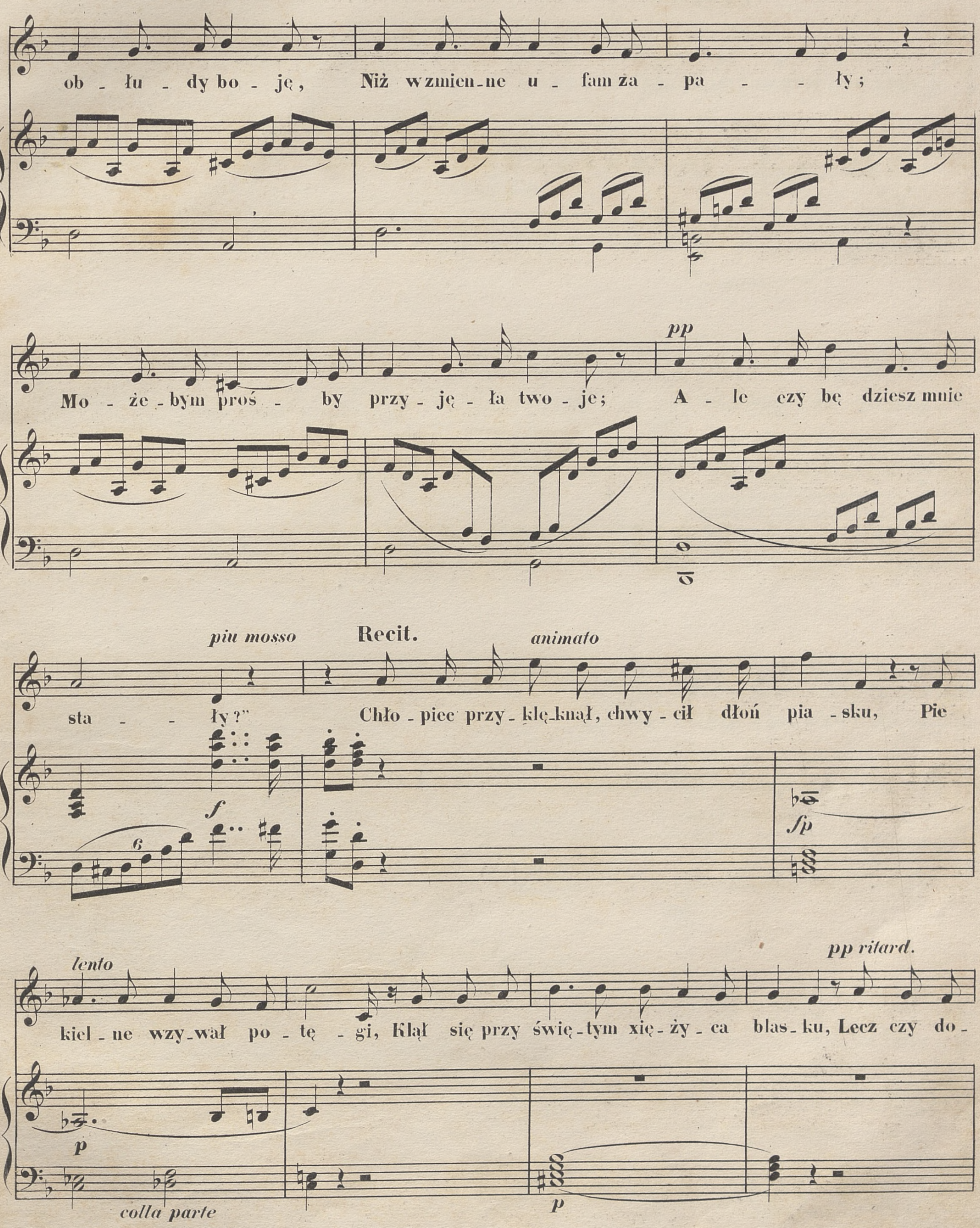

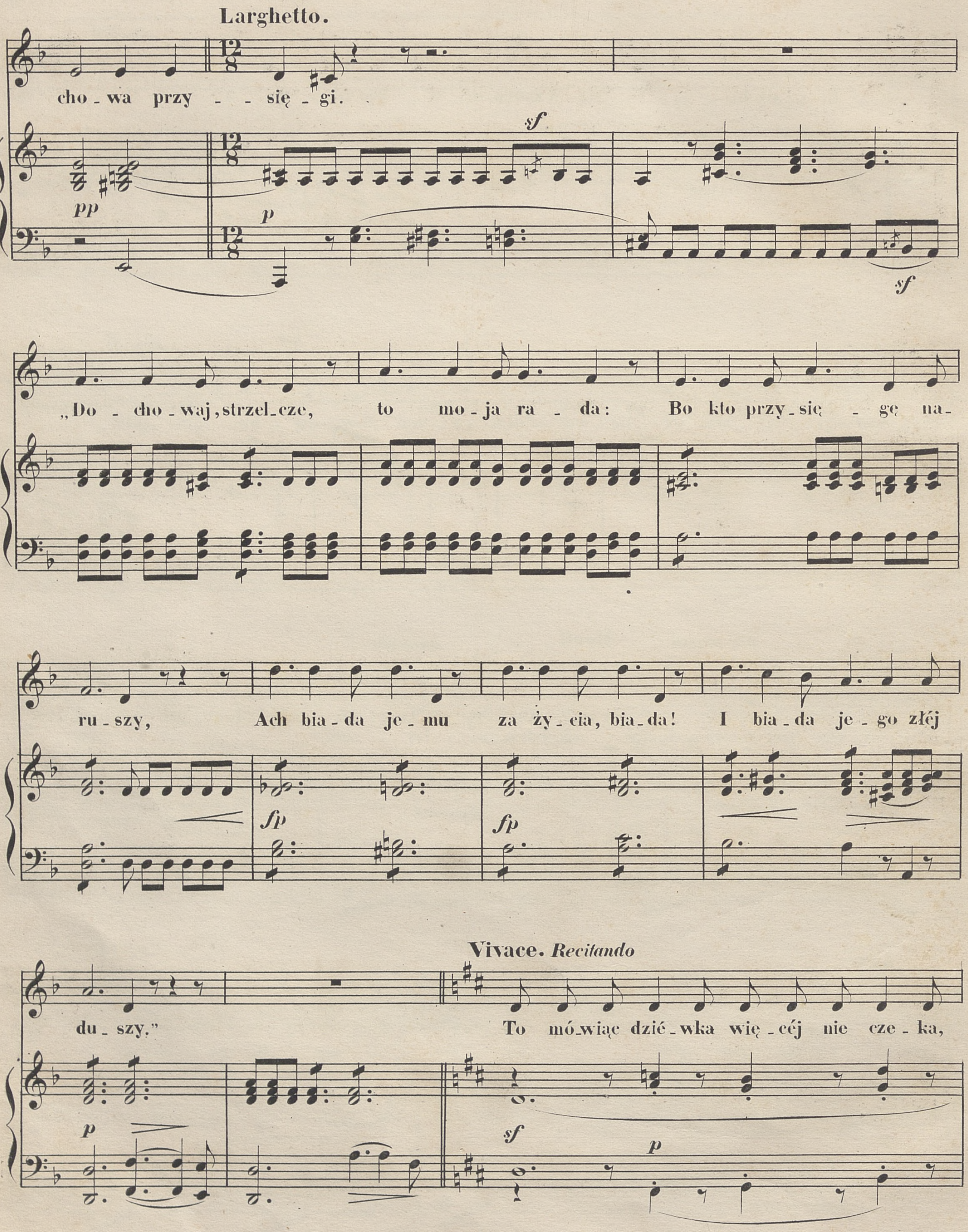

pe_wnie ko_chan_kiem jest téj dzie_wczy_ny, Pe_wnie to je_go ko_chan_ka.
Każ_dą noc pra_wie, o jed_néj po_rze
pod_tym się wi_dzą mo_drze_wiem, Mło_dy jest strzel_cem wtu_tej_szym bo_rze,
ritar.
a tempo.
kto jest dzie_wczy_na? ja nie_wiem.

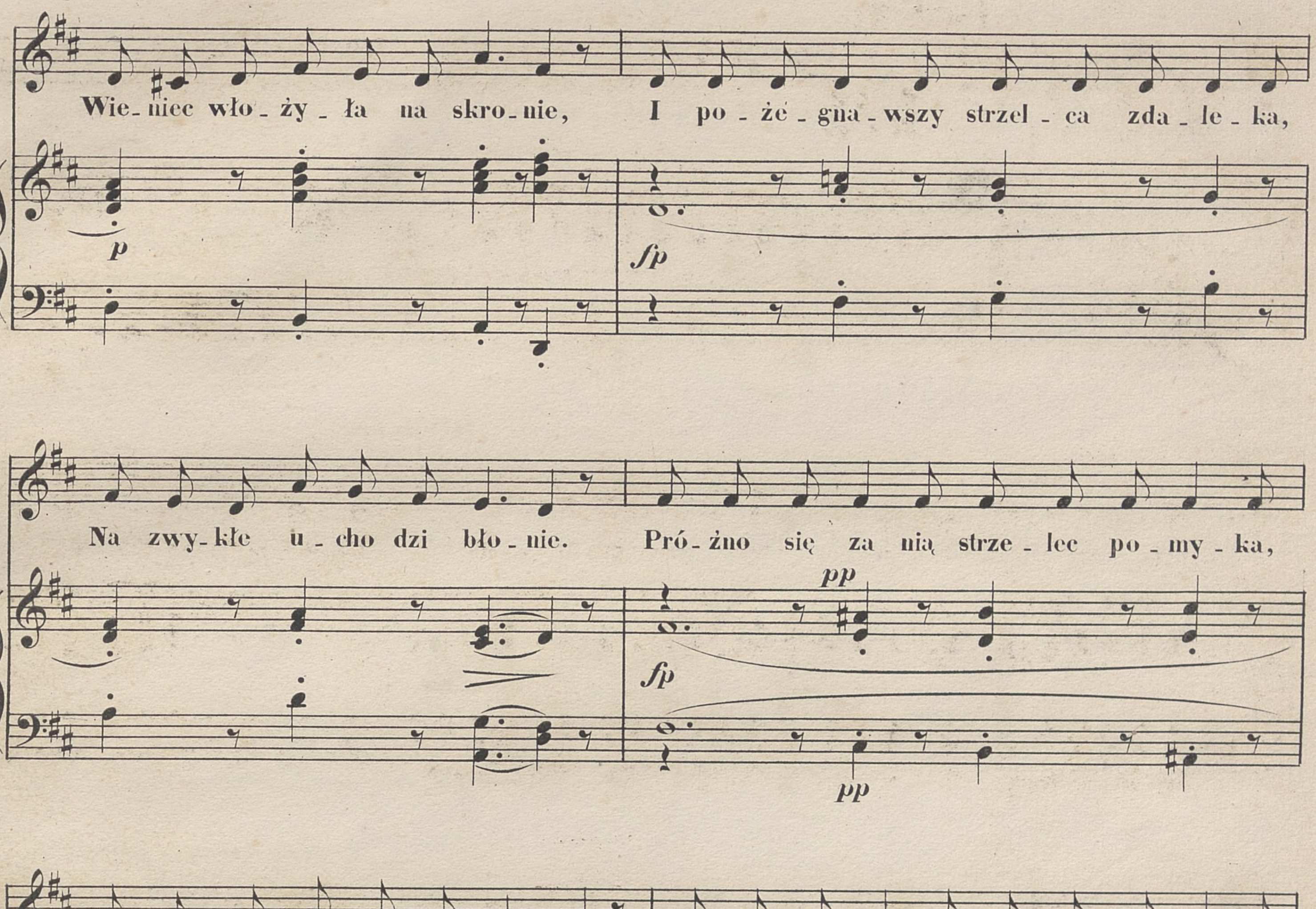

Recit.
Agitato.
Skąd przy_szła? dar_mo śle_dzić kto pra_gnie; Gdzie u_szła? nikt jej nie
f
zba_da. Jak mo_kry ja_skier wscho_dzi na ba_gnie, Jak og_nik noc_ny prze_
a tempo.
pa _ da.
Po_wiedz mi pię_kna, lu_ba dzie_wczyno,
Za_wszeż po knie_jach jak sar_na pło_cha,
Na co nam te ta_jem_ni _ ce, Ja_ką przy_bieg_łaś do_mnie dro_ży_ną?
Jak u_piór błą_dzisz w noc cie _ mną? Zo_stań się le_piéj, z tym, kto cię ko_cha,

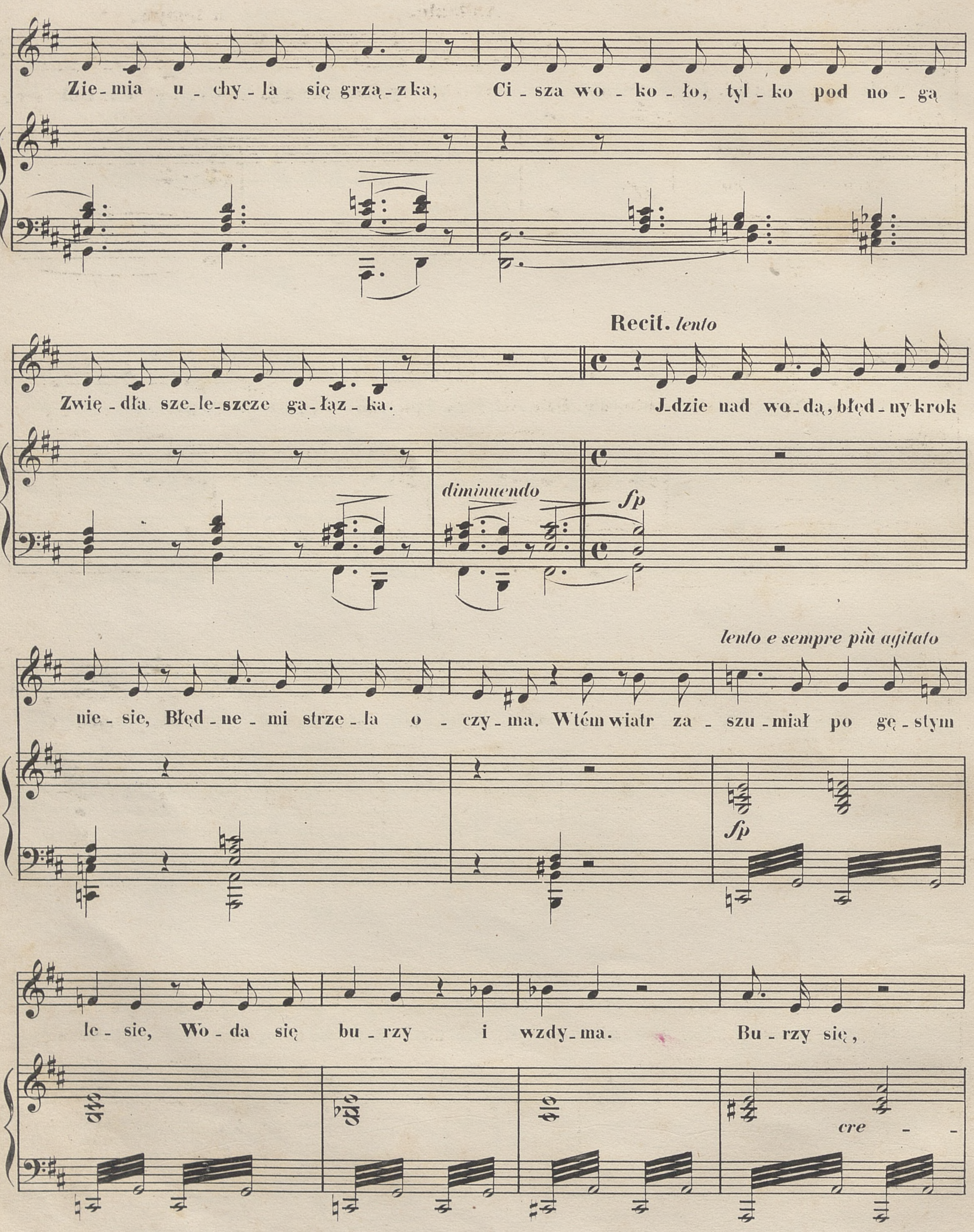

Gdzie dom twój, gdzie są ro_dzi_ce? Mi_nę_ło la_to z żół_knia_ły li_ście
Zo_stań się, o lu_ba! ze_mną. Cha_tecz_ka mo_ja stąd nie_da_le_ka,
mf
I dżdzy_sta nad_cho_dzi po_ra, Za_wsze mam cze_kać two_je_go przyj_ścia,
po_śro_dku gę_stéj lesz_czy_ny; jest tam do_stat_kiem o_wo_ców mlé_ka,
f
pp
Na dzi_kich ba_gnach je_zio_ra, Na dzi_kich ba_gnach je_zio_ra.
Jest tam do_stat_kiem zwie_rzy_ny, Jest tam do_stat_kiem zwie_rzy_ny."
1ma volta

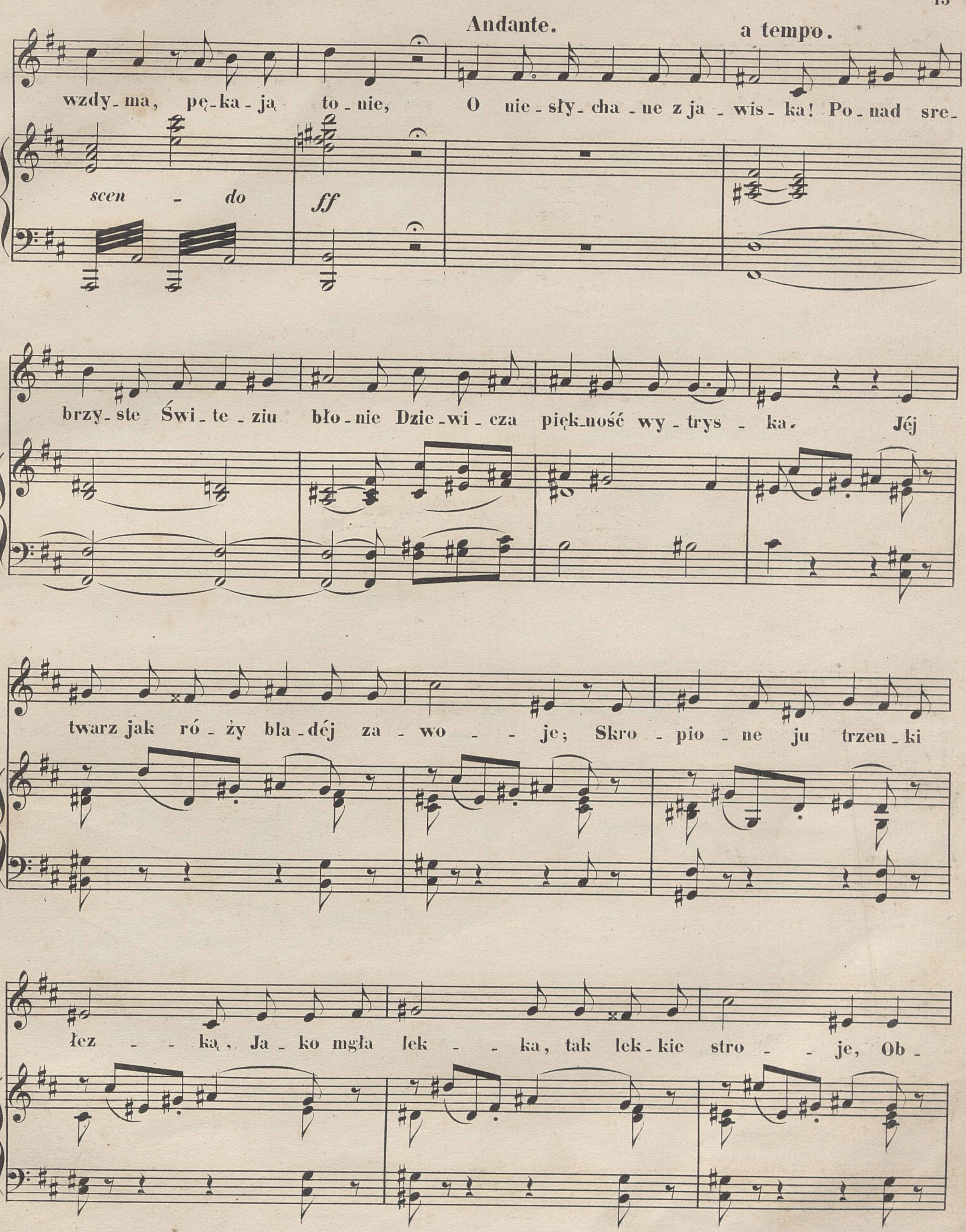

2da volta
Recit.
a tempo.
„Stój, stój, od - po - wié, har - dy mło - ko - sie, Po - mnę, co oj - ciec rzekł
fp
sta - ry, Sło - wi - cze wdzię - ki wmęż czy - zny gło - sie,
pp
3
più dolce
A wser - cu li - sie za - mia - ry. Wię - cej się wa - széj

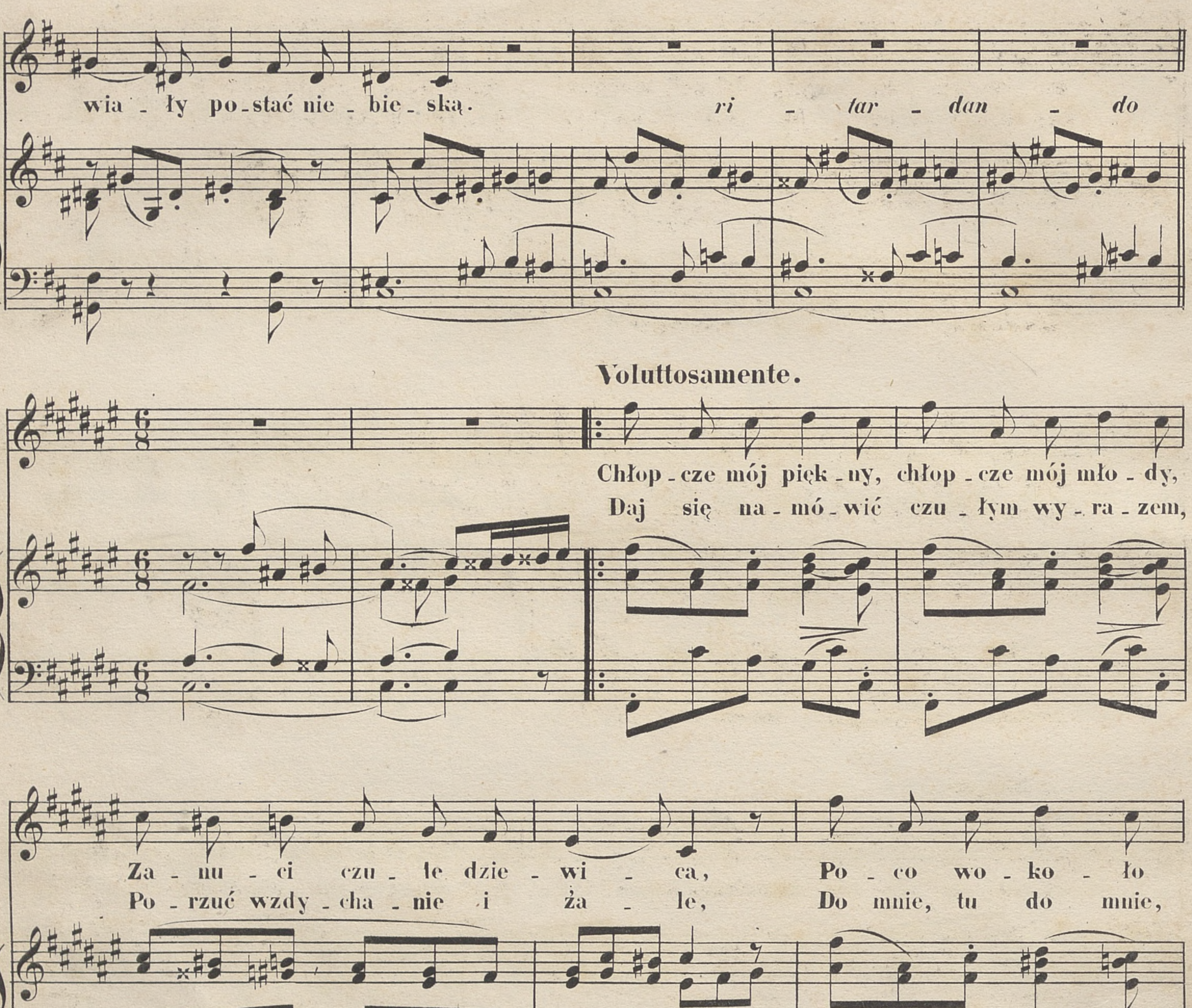

ob - łu - dy bo - ję, Niż wzmien-ne u - fam za - pa - - ły;
Mo - że - bym proś - by przy - ję - ła two - je;
pp
A - le czy bę dziesz mnie
sta - - ły?"
piu mosso
Recit.
animato
Chło - piec przy - klę-knął, chwy - cił dłoń pia - sku, Pie
f
fp
lento
kiel - ne wzy-wał po - tę - gi, Klął się przy świę-tym xię - ży - ca blas - ku, Lecz czy do -
p
colla parte
pp ritard.

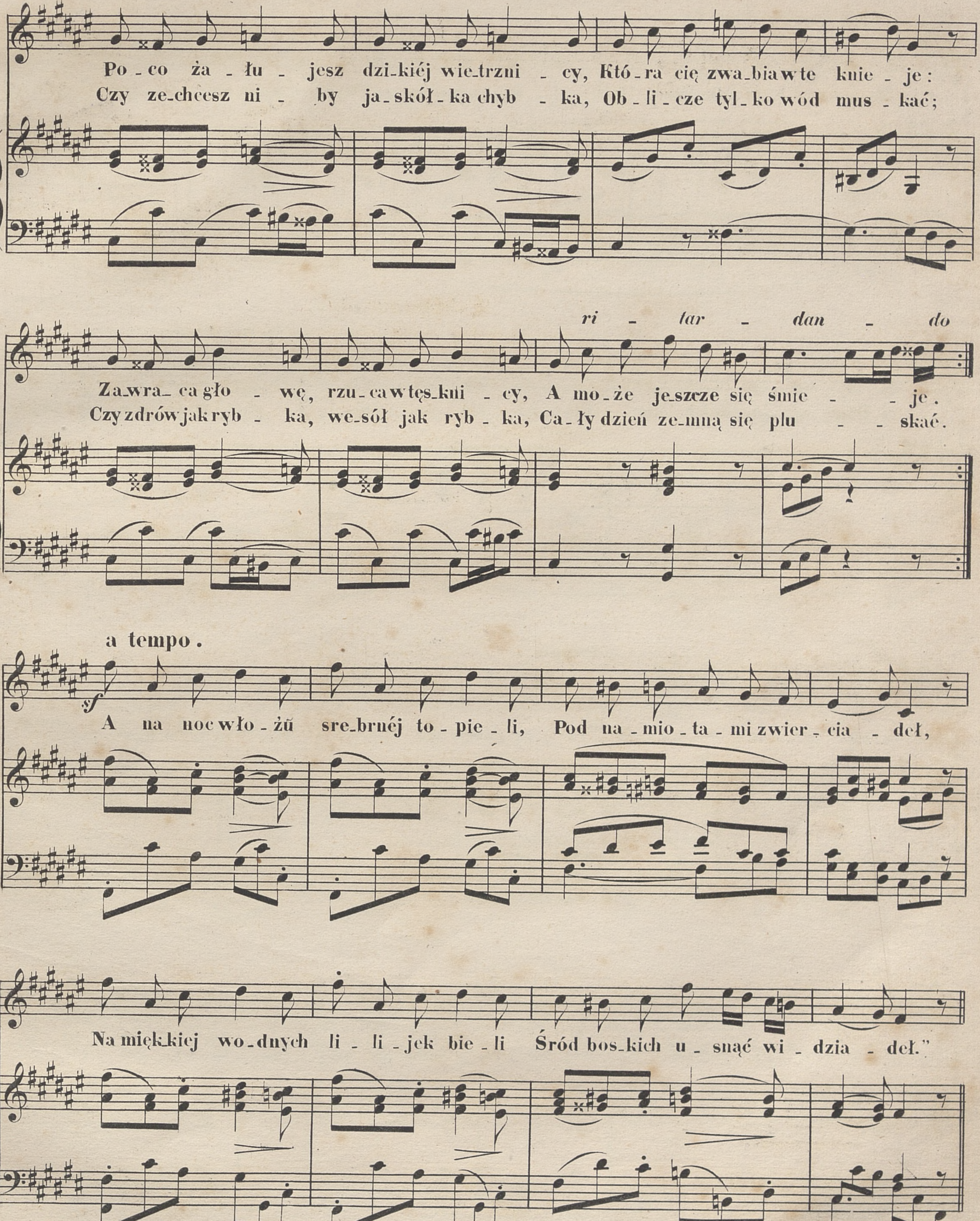

Larghetto.
cho_wa przy - - się_gi.
pp
p
sf
sf
„Do - cho_waj, strzel_cze, to mo_ja ra - da: Bo kto przy_się - gę na-
ru_szy, Ach bia_da je_mu za ży_cia, bia_da! I bia_da je_go złéj
fp
fp
du_szy."
Vivace. Recitando
To mó_wiąc dzić_wka wię_céj nie cze_ka,
p
sf
p

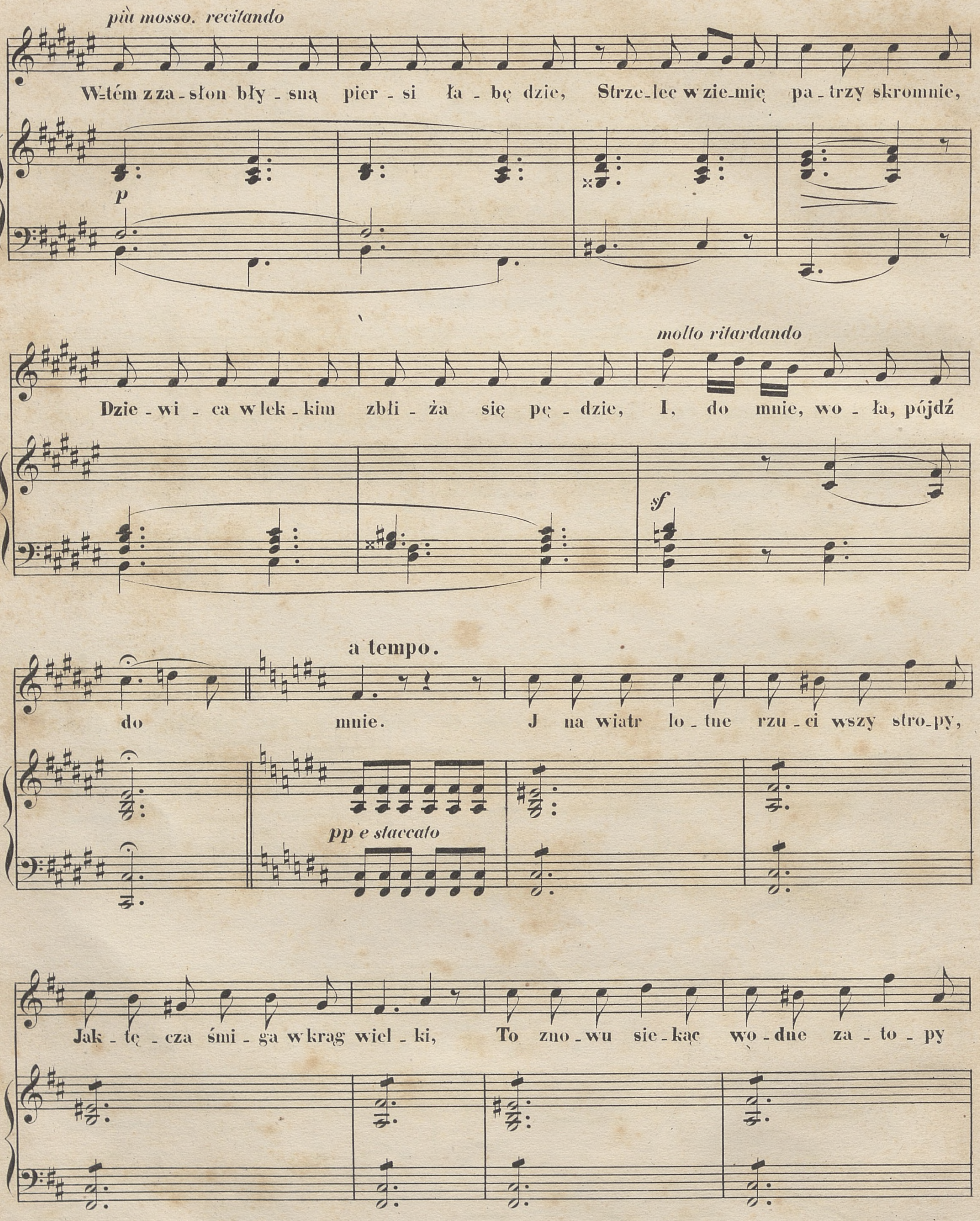

Wie_niec wło_ży_ła na skro_nie, I po_żé_gna_wszy strzel_ca zda_le_ka,
p
fp
Na zwy_kłe u_cho dzi bło_nie. Pró_żno się za nią strze_lec po_my_ka,
pp
fp
pp
Rą_czym wy_bie_gom nie spro_stał, Zni_kła jak lek_ki po_wiew wie_trzy_ka,
pp
fp
pp
A on sam je_den po_zos_tał. Sam zo_stał, dzi_ką po_wra_ca dro_gą,
fp

Zie_mia u_chy_la się grzą_zka, Ci_sza wo_ko_ło, tyl_ko pod no_gą
Recit. lento
Zwię_dła sze_le_szcze ga_łąz_ka. J_dzie nad wo_dą, błęd_ny krok
diminuendo
fp
lento e sempre più agitato
nie_sie, Błęd_ne_mi strze_la o_czy_ma. Wtém wiatr za_szu_miał po gę_stym
fp
le_sie, Wo_da się bu_rzy i wzdy_ma. Bu_rzy się,
cre _ _

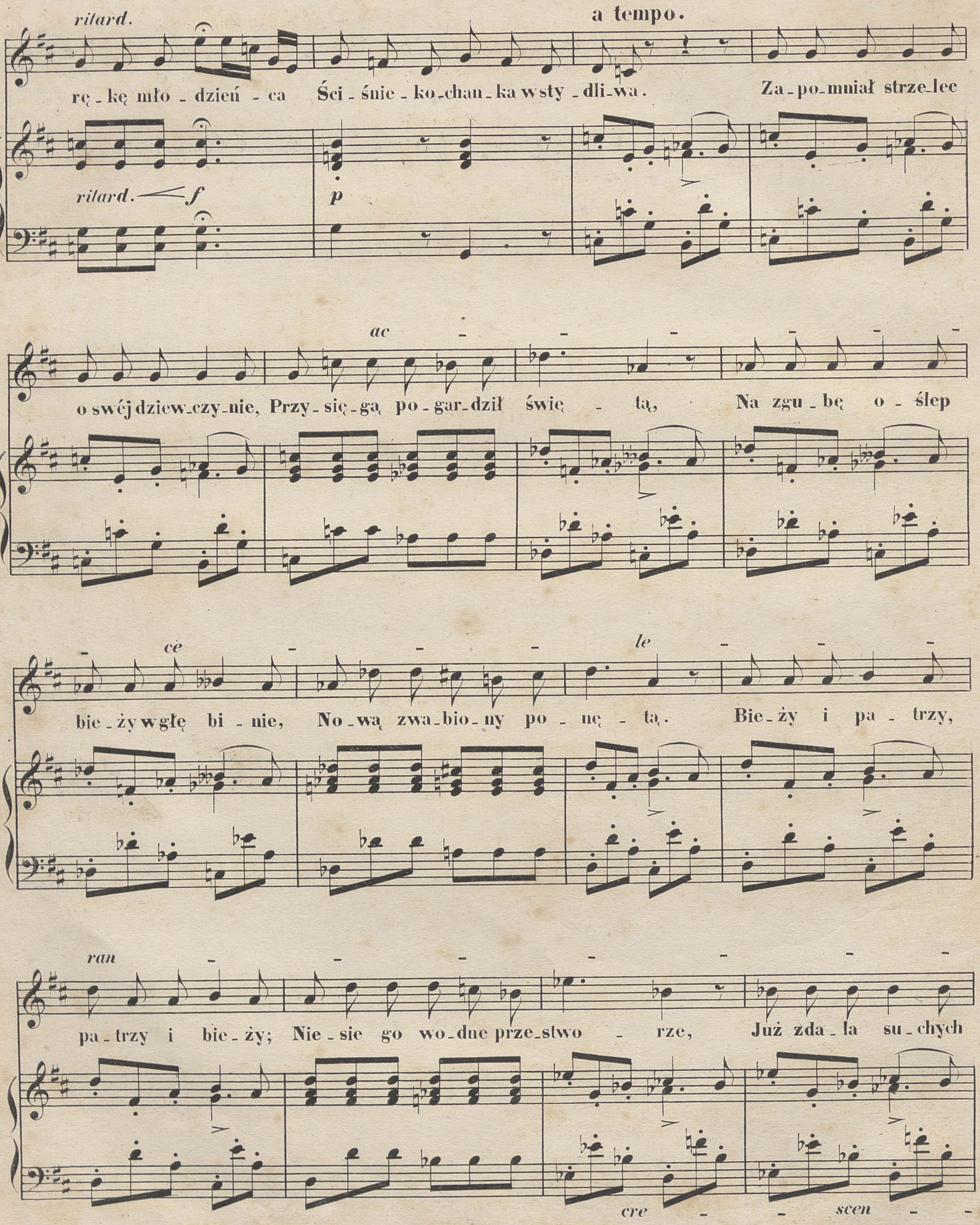

Andante.
a tempo.
wzdy_ma, pę_ka_ją to_nie, O nie_sły_cha_ne zja_wis_ka! Po_nad sre_
scen - do
ff
brzy_ste Świ_te_ziu bło_nie Dzie_wi_cza pięk_ność wy_trys_ka. Jéj
twarz jak ró_ży bla_déj za_wo_je; Skro_pio_ne ju trzen_ki
łez_ką, Ja_ko mgła lek_ka, tak lek_kie stro_je, Ob_

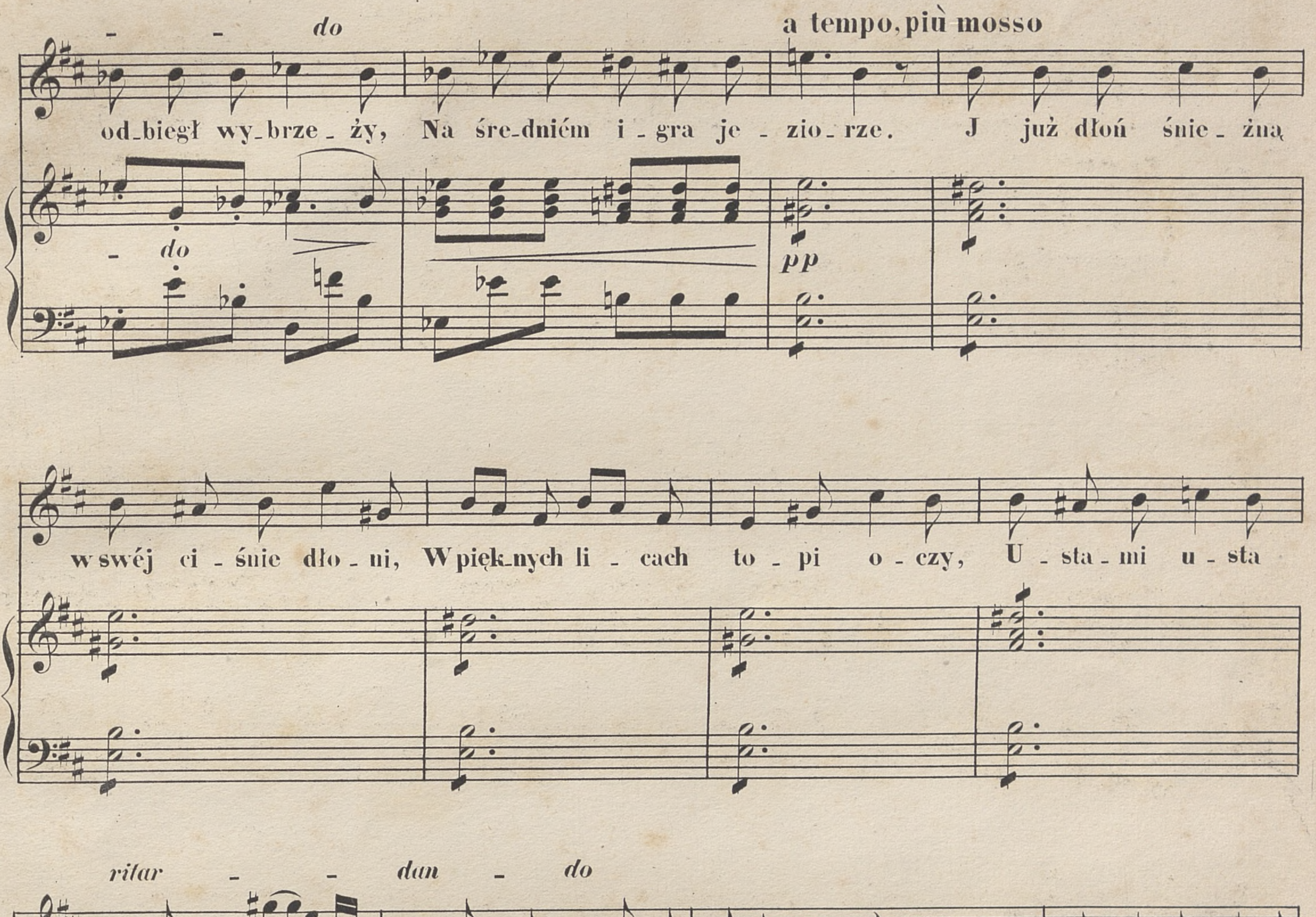

wia - ły po - stać nie - bie - ską.
ri - tar - dan - do
Voluttosamente.
Chłop - cze mój pięk - ny, chłop - cze mój mło - dy,
Daj się na - mó - wić czu - łym wy - ra - zem,
Za - nu - ci czu - le dzie - wi - ca,
Po - rzuć wzdy - cha - nie i ża - le,
Po - co wo - ko - ło
Do mnie, tu do mnie,
Świ - te - ziu wo - dy Błą - dzisz przy świe - tle xię - ży - ca?
tu bę - dziem ra - zem, Po wo - dnym plą - sać kry szta - le.

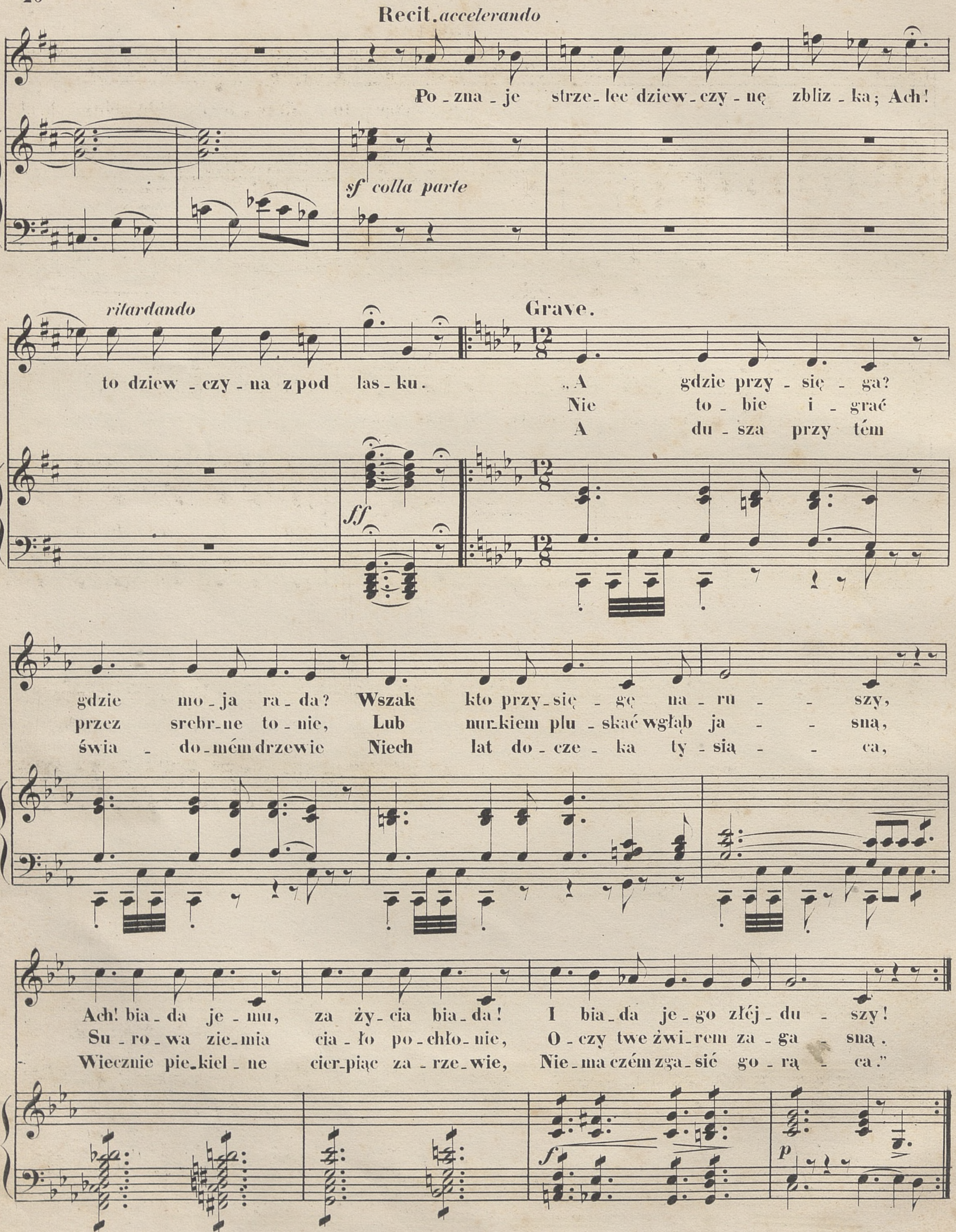

Po - co ża - łu - jesz dzi-kiéj wie-trzni - cy, Któ-ra cię zwa-bia w te knie - je:
Czy ze-chcesz ni - by ja-skół-ka chyb - ka, Ob - li - cze tyl-ko wód mus - kać;
ri - tar - dan - do
Za-wra - ca gło - wę, rzu-ca w tęs-kni - cy, A mo-że je-szcze się śmie - - je.
Czy zdrów jak ryb - ka, we-sół jak ryb - ka, Ca-ły dzień ze-mną się plu - - skać.
a tempo.
sf
A na noc wło-żű sre-brnéj to - pie - li, Pod na - mio - ta - mi zwier - cia - deł,
Na mięk-kiej wo-dnych li - li - jek bie - li Śród bos-kich u - snąć wi - dzia - deł."

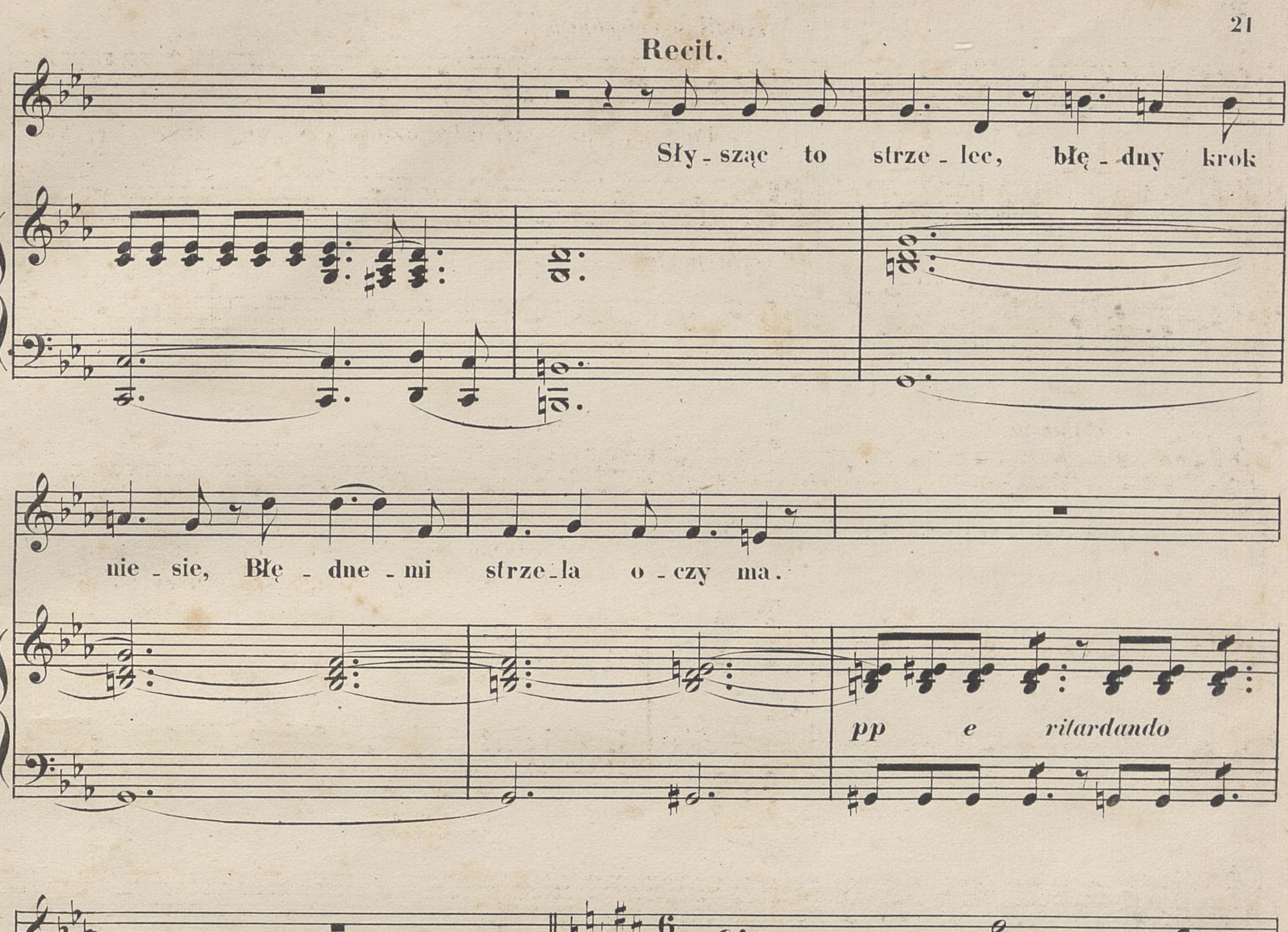

più mosso. recitando
Wtém z za - słon bły - sną pier - si ła - bę dzie, Strze - lec w zie - mię pa - trzy skromnie,
p
Dzie - wi - ca w lek - kim zbli - ża się pę - dzie, I, do mnie, wo - ła, pójdź
molto ritardando
sf
do mnie.
a tempo.
J na wiatr lo - tne rzu - ci wszy stro - py,
pp e staccato
Jak - tę - cza śmi - ga w krąg wiel - ki, To zno - wu sie - kąc wo - dne za - to - py

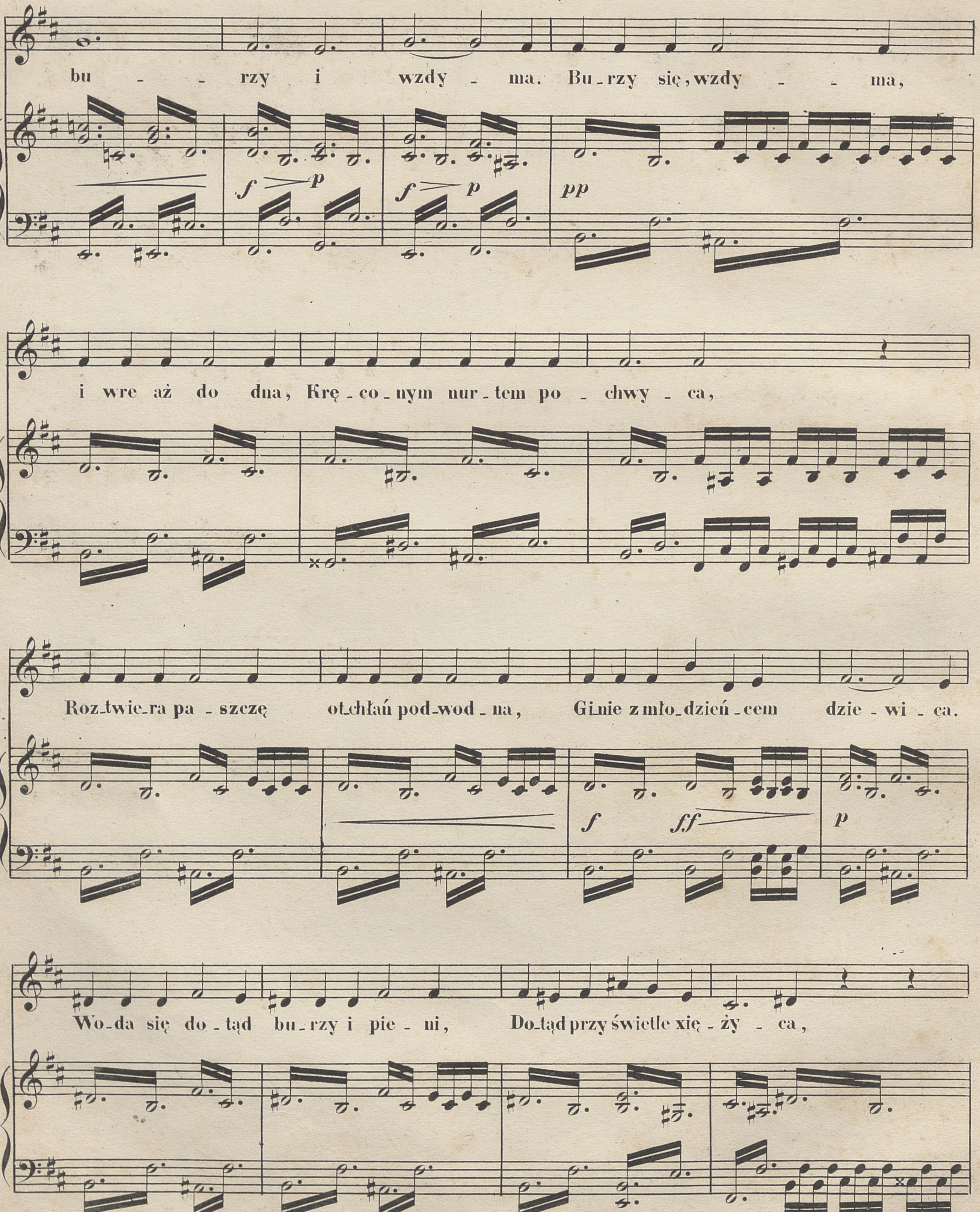

Sre - brne - mi pry - ska kro - pel - ki. Pod - bie - ga strze - lec
p cre - - - scen -
i sta - je w bie - gu, I chciał - by sko - czyć, i nie - chce; Wtém mo - dra fa - la,
- - do fp cre - - scen -
pry - snąwszy z brze - gu, Z lek - ka mu w sto - py za - łe - chce, J tak go łe - chce,
- - do fp staccato
i tak go znę - ca, Tak się w nim ser - ce roz - pły - wa; Jak gdy ta - je - mnie

ritard.
a tempo.
rę - kę mło - dzień - ca Ści - śnie - ko - chan - ka wsty - dli - wa.
Za - po - mniał strze - lec
ritard.
f
p
ac
o swéj dziew - czy - nie, Przy - się - gą po - gar - dził świę - tą,
Na zgu - bę o - ślep
ce
le
bie - ży wgłę bi - nie, No - wą zwa - bio - ny po - nę - tą.
Bie - ży i pa - trzy,
ran
pa - trzy i bie - ży; Nie - sie go wo - dne prze - stwo - rze,
Już zda - la su - chych
cre - - scen - -

- - do
a tempo, più mosso
od_biegł wy_brze_ży, Na śre_dniém i_gra je_zio_rze. J już dłoń śnie_żną
- do
pp
w swéj ci_śnie dło_ni, W pięk_nych li_cach to_pi o_czy, U_sta_mi u_sta
ritar - - dan - do
ró_żan_ne go_ni, I sko_czne o_krę_gi to_czy. Wtém wie_trzyk świsnął,
a tempo.
ritar - - dan - do
pp
o_bło_czek pry_ska, co ją w łu_dzą_cym krył blas - - ku,
fp

Recit. accelerando
Po_zna_je strze_lec dziew_czy_nę zbliz_ka; Ach!
sf colla parte
ritardando
to dziew_czy_na zpod las_ku.
Grave.
„A gdzie przy_się_ga?
Nie to_bie i_grać
A du_sza przy tém
ff
gdzie mo_ja ra_da? Wszak kto przy_się_gę na_ru_szy,
przez srebr_ne to_nie, Lub nur_kiem plu_skać wgłąb ja_sną,
świa_do_mém drzewie Niech lat do_cze_ka ty_sią_ca,
Ach! bia_da je_mu, za ży_cia bia_da! I bia_da je_go złéj_du_szy!
Su_ro_wa zie_mia cia_ło po_chło_nie, O_czy twe żwi_rem za_ga_sną.
Wiecznie pie_kiel_ne cier_piąc za_rze_wie, Nie_ma czém zga_sić go_rą_ca."
f
p

Recit.
Sły_sząc to strze_lec, błę_dny krok
nie_sie, Błę_dne_mi strze_la o_czy ma.
pp e ritardando
A wi_ _cher
p
szu_ _ _mi po gę_stym le_sie, Wo_da się
f
p

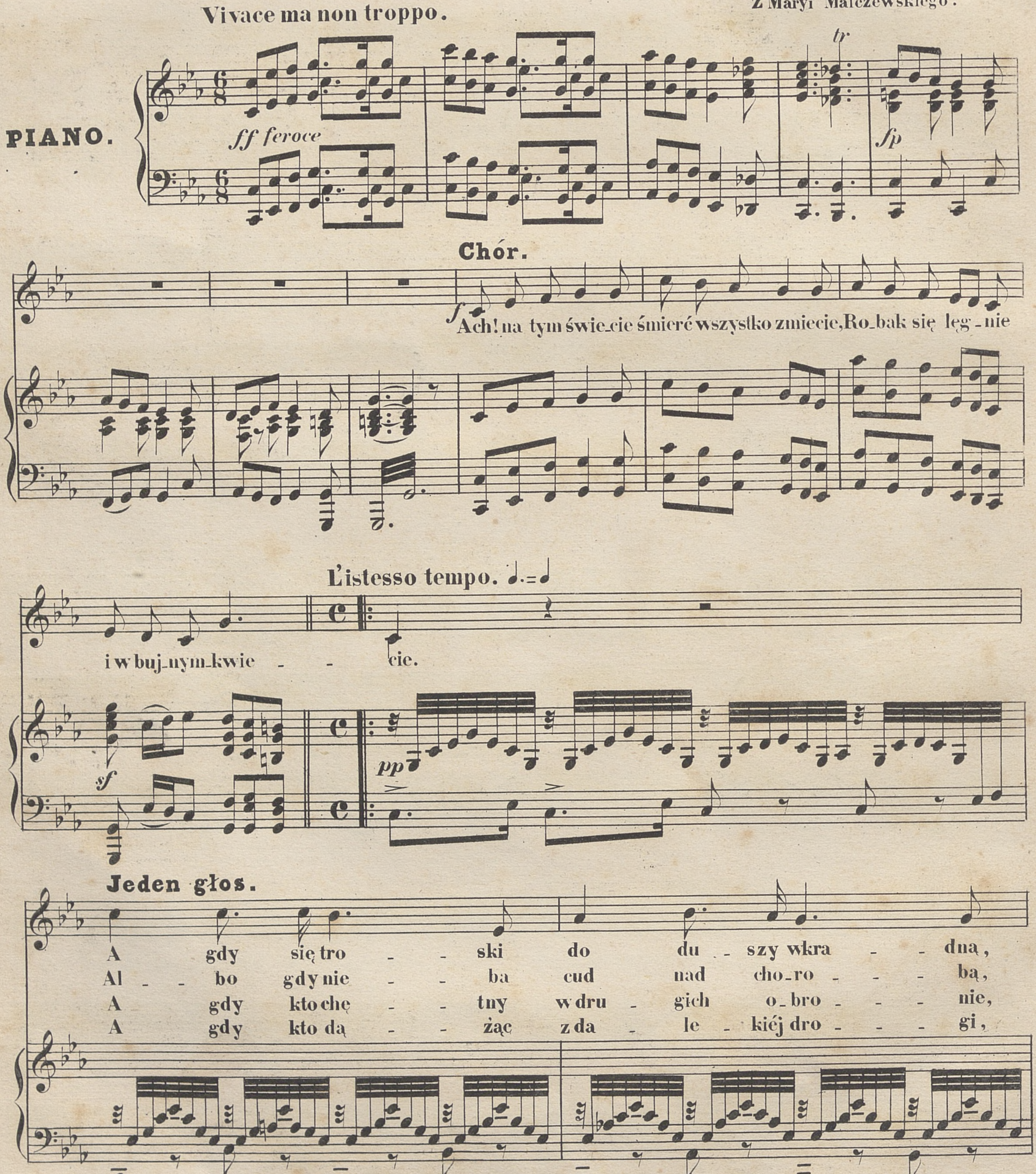

bu - - rzy i wzdy - ma. Bu_rzy się, wzdy - - ma,
pp
i wre aż do dna, Krę_co_nym nur_tem po - chwy - ca,
Roz_twie_ra pa - szczę ot_chłań pod_wod - na, Gi_nie z mło_dzień_cem dzie - wi - ca.
f ff p
Wo_da się do_tąd bu_rzy i pie - ni, Do_tąd przy świetle xię - ży - ca,

Snu-je się pa - ra zni-ko-mych cie - ni, Jest to z mło dzień-cem dzie - wi - ca.
f
O-na po srebr-ném plą-sa je-zio - rze, On pod-tym ję-czy mo-drze-wiem.
ritardando
Któż jest mło - dzie - niec? strzel-cem był w bo - rze. A kto dziew-czy-na! Ja
f
p
a tempo.
nie - - wiem.
fp
f
pp

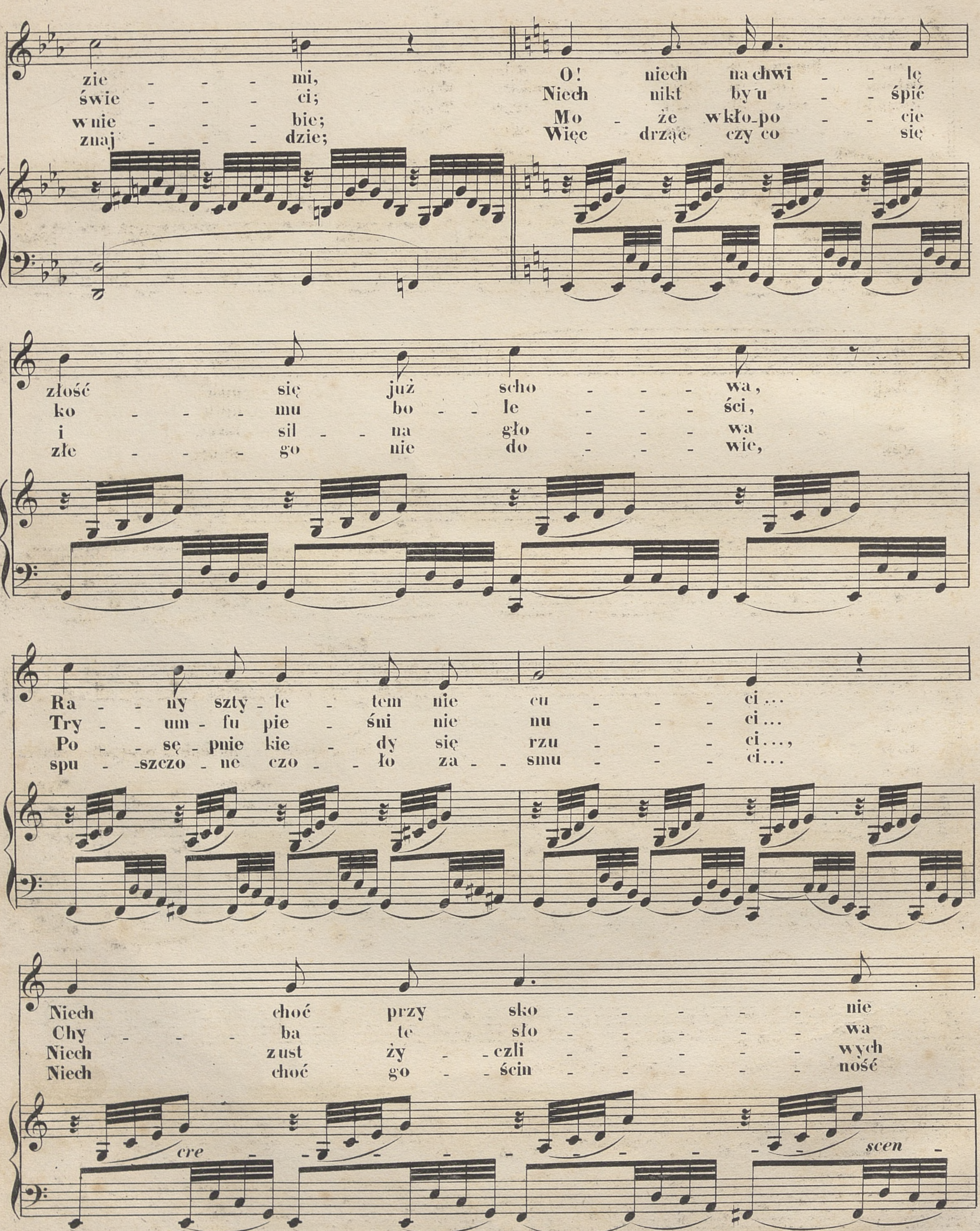
ŚPIEW MASEK.

„I głosy ostre, fletni umilone wtórem,
Wrzasnęły tę piosneczkę niedobranym chórem:"

Z Maryi Malczewskiego.

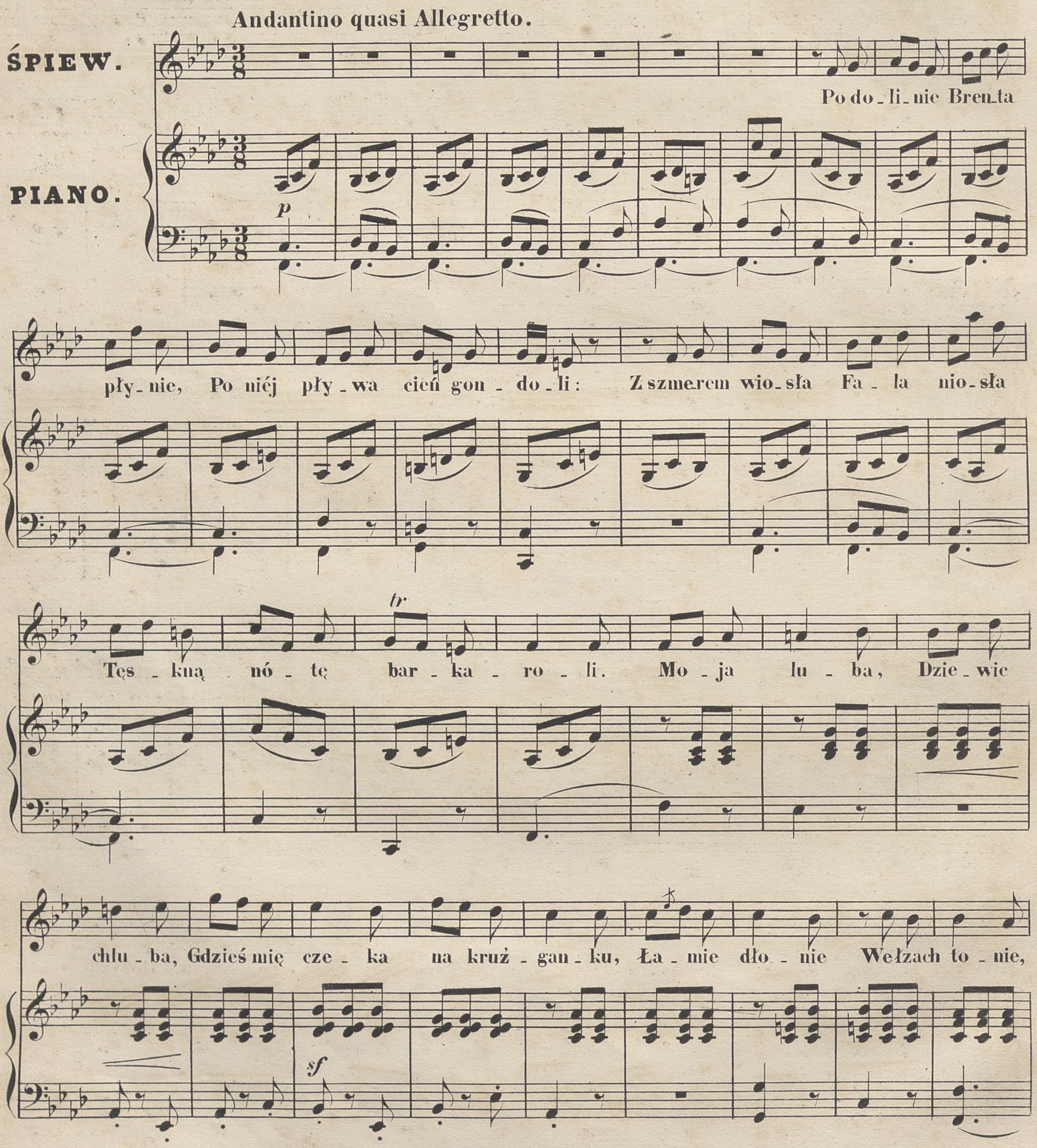

Hu - cząc w niéj chmu - ry czar - ne - - - - mi,
Go - łąb od prze - klęstw od - le - - - - ci,
I sam się w prze - paść za - grze - - - - bie,
W mie - szka - nie przy - ja - źni zaj - - - - dzie,
A gdy nie-szczę - - ścia na ko - go spa - - dną,
I wła - dzę ży - - cia za - - bie - rze z so - - bą,
Kró - - tka ztąd ra - - dość w za - - wi - ści ło - - nie,
I już wu-ści - - skach to - - pić ma trwo - gi,
I po - stać wznio - - słą, szla - che - tną, ła - - dną,
A wy - schłe li - - - ca na - dmie ża - ło - - bą,
Choć złe i do - - bre w gru - béj za - sło - - nie,
Lecz ci - che, pu - - ste, prze - biegł - szy pro - - gi,
Smu - - tek na - chy - - - li ku
W przód nim gro - mni - - - ca za -
Sąd o - - sta - te - - - czny jest
Twa - - rzy ko - cha - - - nej nie
p
f
sf

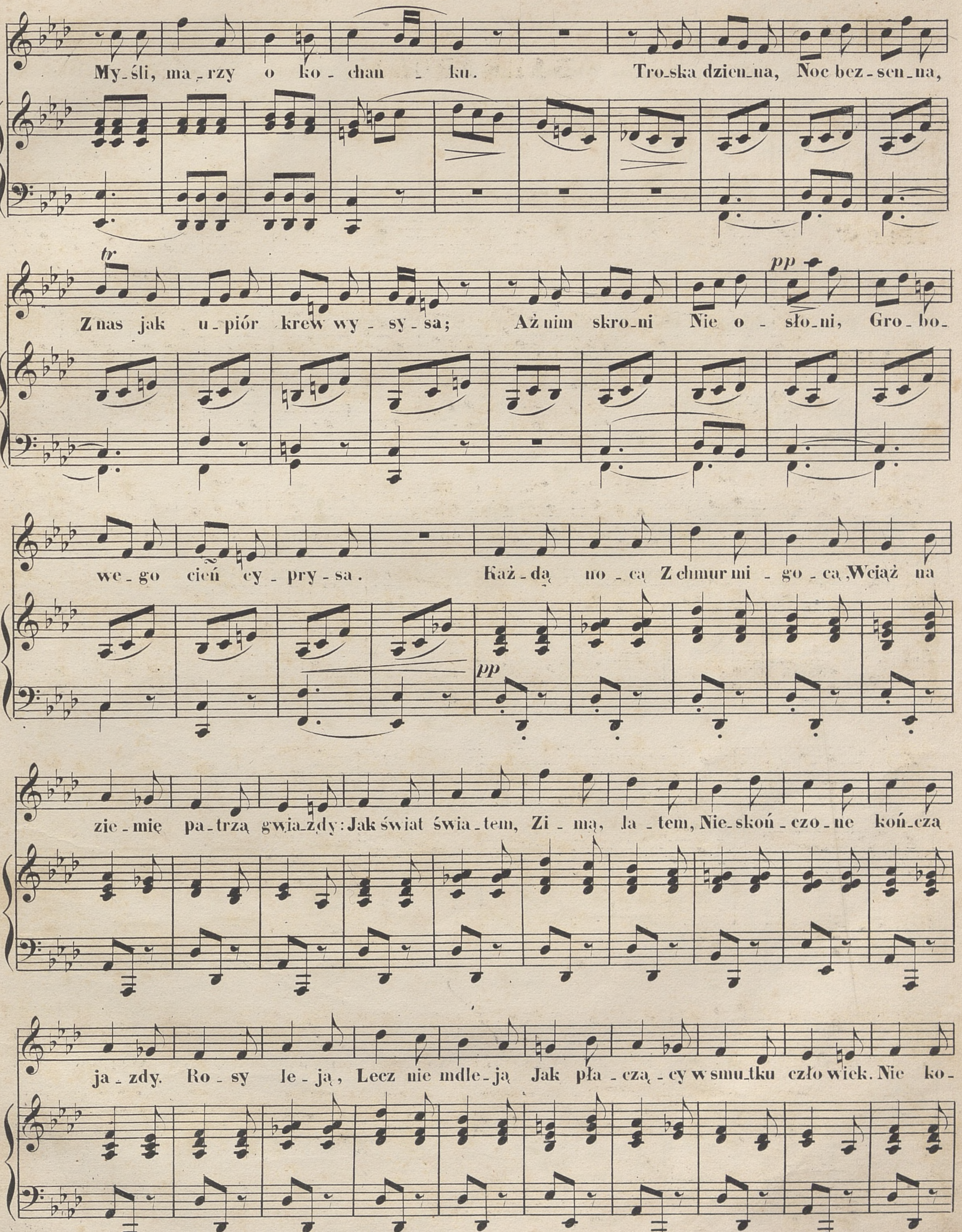

zie - - - - mi, O! niech na chwi - - lę
świe - - - - ci; Niech nikt by u - - śpić
w nie - - - - bie; Mo - że w kło-po - - cie
znaj - - - - dzie; Więc drżąc czy co - się
złość się już scho - - - - wa,
ko - - - - mu bo - - le - - - - ści,
i sil - - na gło - - - - wa
złe - - - - go nie do - - - - wie,
Ra - - ny szty - le - tem nie cu - - - - - ci...
Try - - um - fu pie - śni nie nu - - - - - ci...
Po - - sę - pnie kie - dy się rzu - - - - - ci...,
spu - -szczo - ne czo - - ło za - - smu - - - - - ci...
Niech choć przy sko - - - - - - - - nie
Chy - - - ba te sło - - - - - - - - wa
Niech zust ży - - czli - - - - - - - - wych
Niech choć go - - ścin - - - - - - - - ność
cre - - - - - - - - - scen -

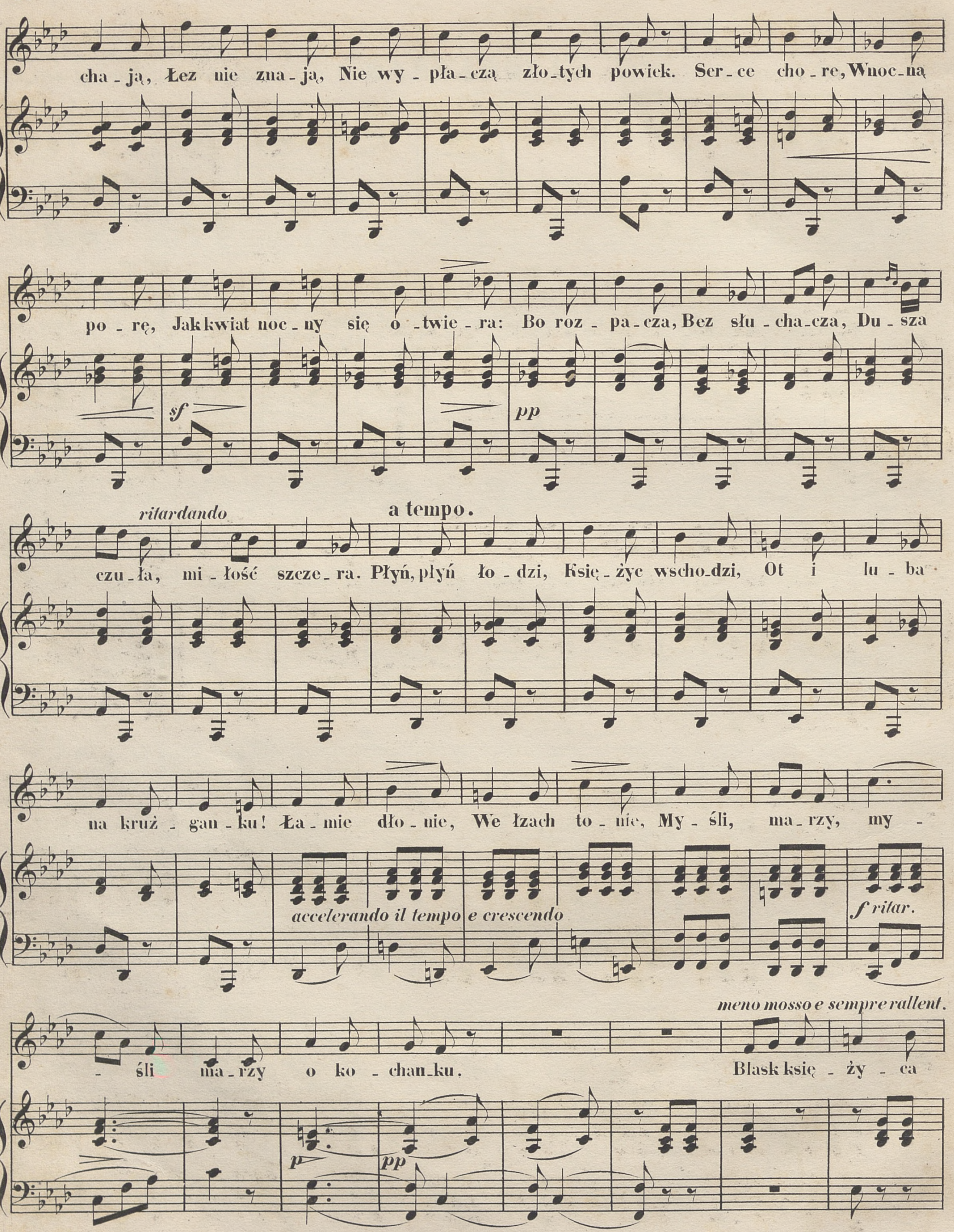

p
za - - brzmią te sło - - - wa: Wró - - - - ci spo - -
w koń - cu u - mi - - - ści: Wró - - - - ci twój
brzmią wte - dy sło - - - wa: Wró - - - - ci we - -
krę - - cąc się po - - - wie: Wró - - - - ci go - -
do
pp
koj - - - - - - - - ność,
a - - - - - - - - nioł,
so - - - - - - - - łość,
spo - - - - - - - - darz,
Chór.
wró - - - - - ci!
wró - - - - -
wró - - - - -
wró - - - - -
Bo na tym świe - cie, śmierć wszy - stko zmie - cie,
feroce ff
Ro - bak się lęg - nie i wbuj - nym kwie - - cie.
sf

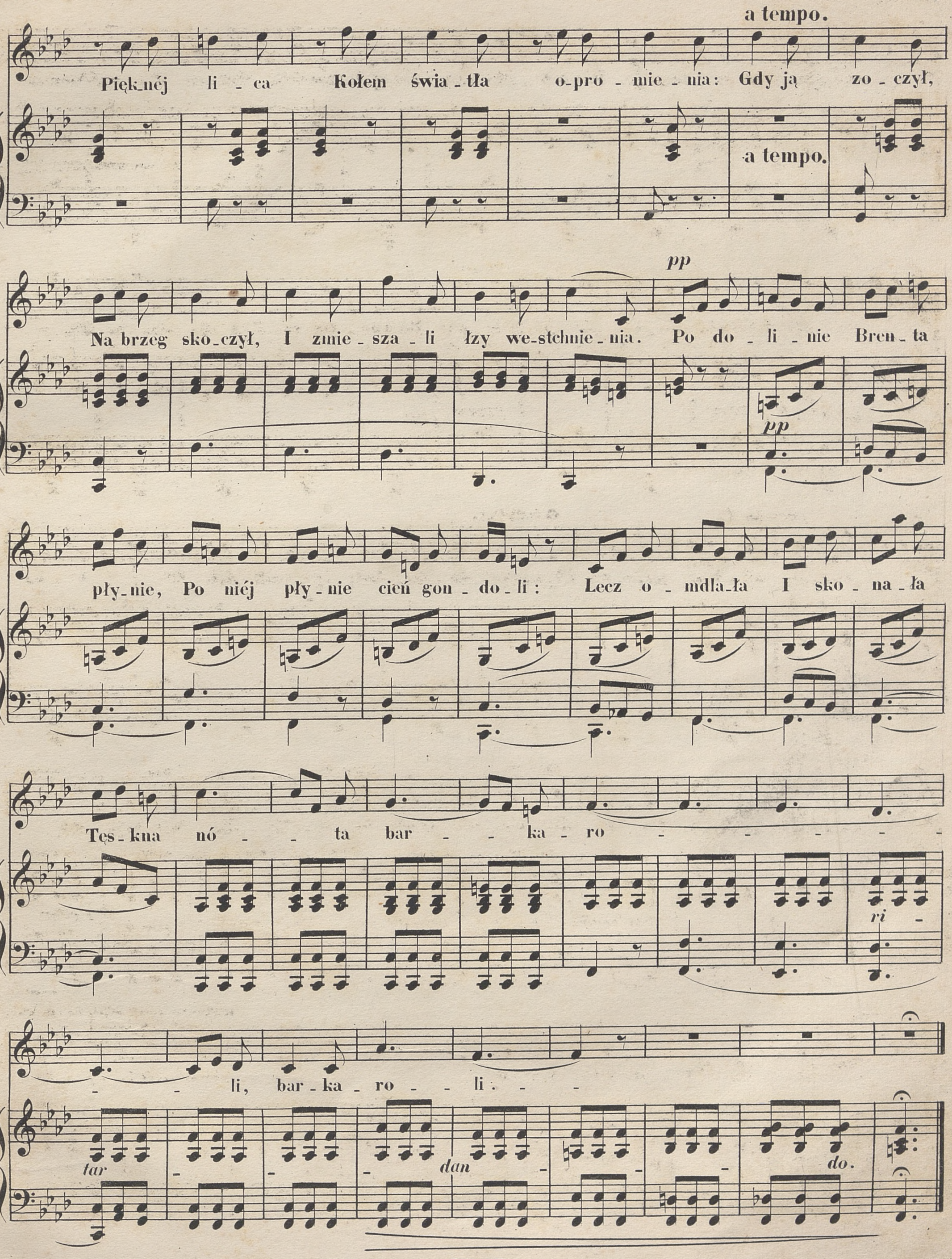
BARKAROLA.

Poezya J. Korsaka.

My_śli, ma_rzy o ko_chan_ku. Tro_ska dzien_na, Noc bez_sen_na,
Z nas jak u_piór krew wy_sy_sa; Aż nim skro_ni Nie o_sło_ni, Gro_bo_
we_go cień cy_pry_sa. Każ_dą no_cą Z chmur mi_go_cą, Wciąż na
zie_mię pa_trzą gwia_zdy: Jak świat świa_tem, Zi_mą, la_tem, Nie_skoń_czo_ne koń_czą
ja_zdy. Ro_sy le_ją, Lecz nie mdle_ją Jak pła_czą_cy w smu_tku czło wiek. Nie ko_
tr
pp

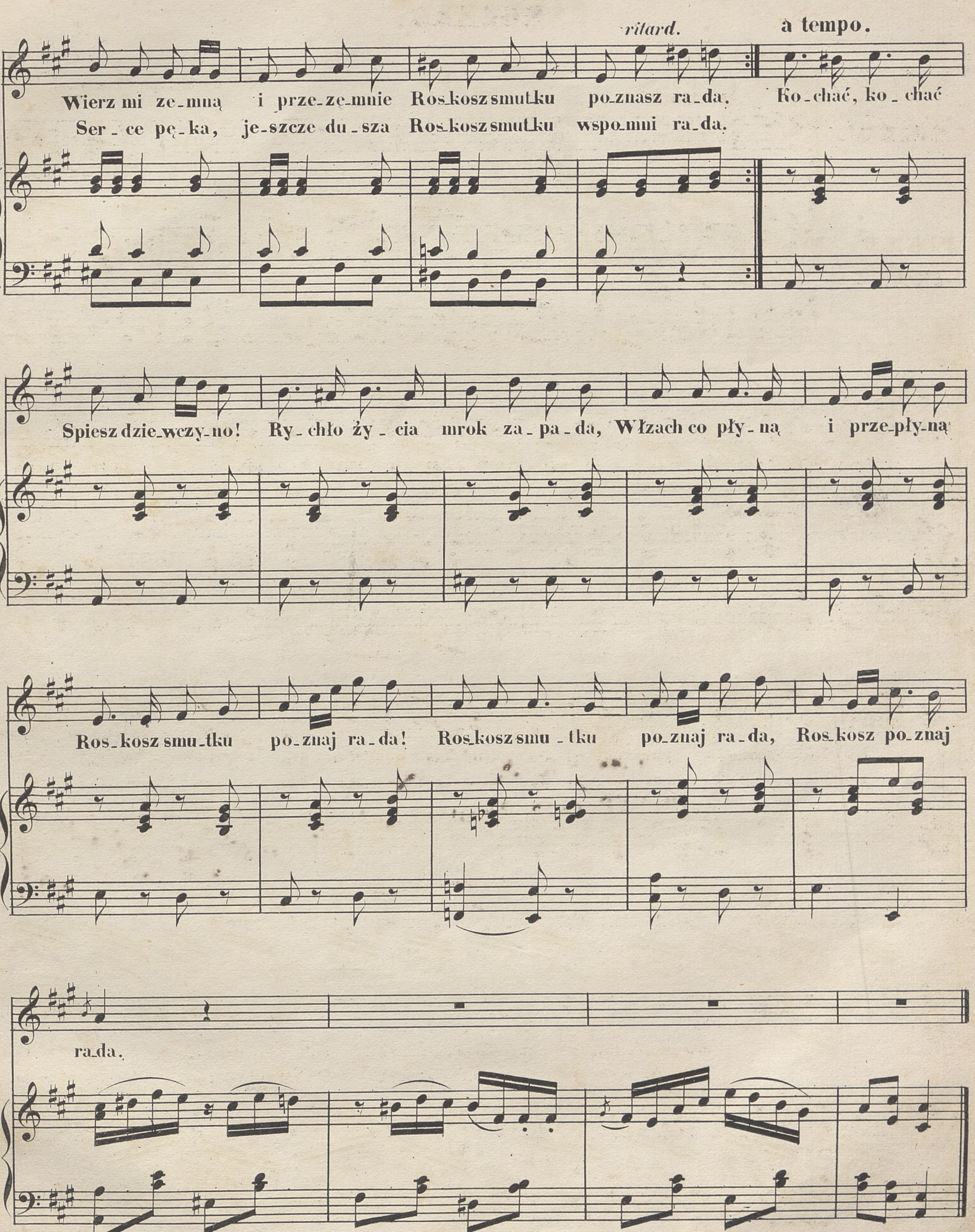

cha - ją, Łez nie zna - ją, Nie wy - pła - czą zło - tych powiek. Ser - ce cho - re, Wnoc - ną
sf
pp
po - rę, Jak kwiat noc - ny się o - twie - ra: Bo roz - pa - cza, Bez słu - cha - cza, Du - sza
ritardando
a tempo.
czu - ła, mi - łość szcze - ra. Płyń, płyń ło - dzi, Księ - życ wscho - dzi, Ot i lu - ba -
accelerando il tempo e crescendo
f ritar.
na kruż - gan - ku! Ła - mie dło - nie, We łzach to - nie, My - śli, ma - rzy, my -
meno mosso e sempre rallent.
p
pp
- śli ma - rzy o ko - chan - ku. Blask księ - ży - ca

a tempo.
Piękn_éj li _ ca Kołem świa _ tła o_pro _ mie _ nia: Gdy ją zo _ czył,
a tempo.
pp
Na brzeg sko_czył, I zmie _ sza _ li łzy we_stchnie _ nia. Po do _ li _ nie Bren _ ta
pp
pły_nie, Po niéj pły _ nie cień gon _ do _ li: Lecz o _ mdla_ła I sko _ na_ła
Tęs_kna nó _ _ ta bar _ _ ka _ ro
ri _
li, bar _ ka _ ro _ _ li
tar _ _ _ dan _ _ _ do.

KOCHAĆ.

Poezya J. Korsaka.

ritard.
à tempo.
Wierz mi ze_mną i prze_ze_mnie Ros_kosz smutku po_znasz ra_da. Ko_chać, ko_chać
Ser_ce pę_ka, je_szcze du_sza Ros_kosz smutku wspo_mni ra_da.
Spiesz dzie_wczy_no! Ry_chło ży_cia mrok za_pa_da, W łzach co pły_ną i prze_pły_ną
Ros_kosz smu_tku po_znaj ra_da! Ros_kosz smu_tku po_znaj ra_da, Ros_kosz po_znaj
ra_da.

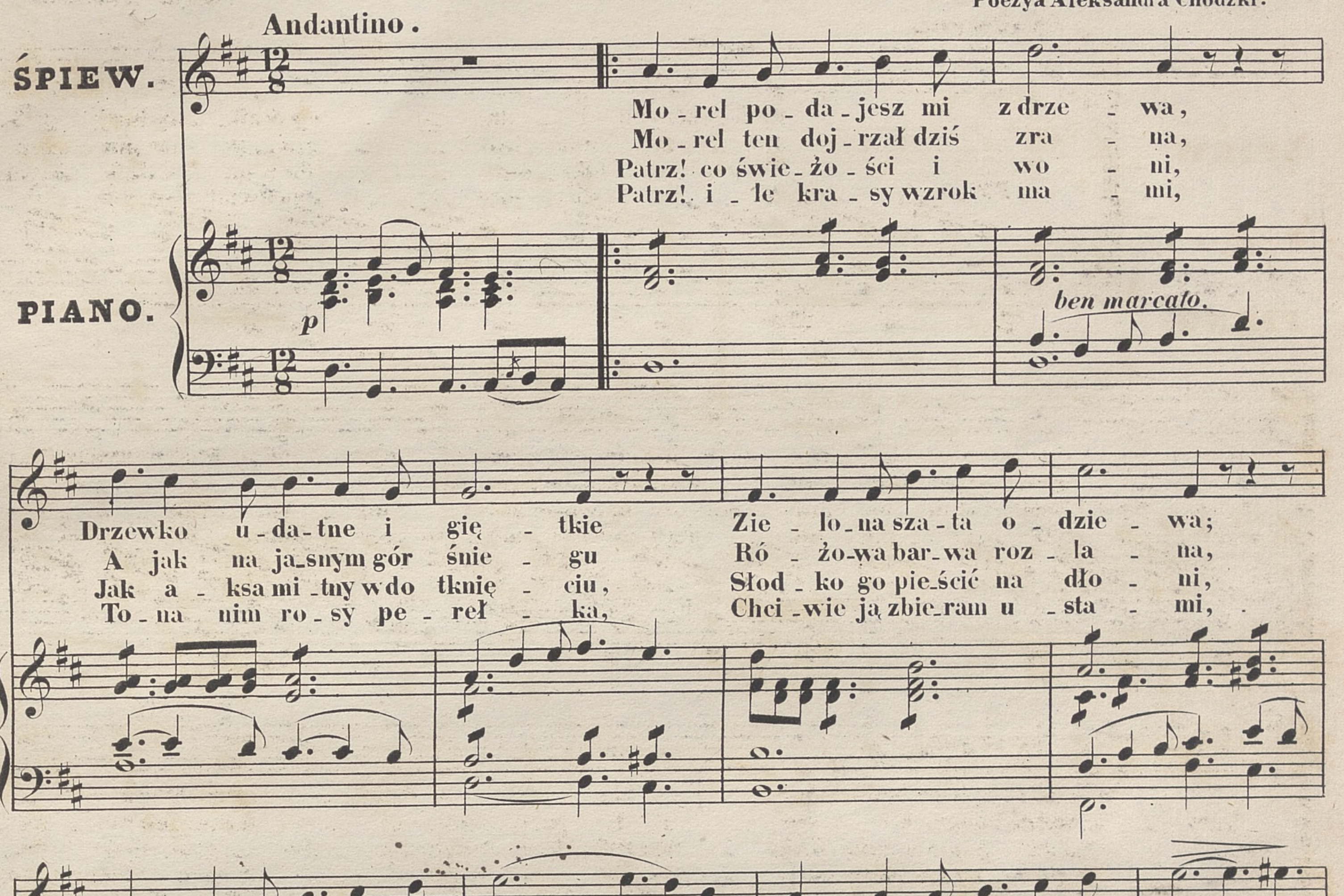
PIELGRZYM.

Poezya J. Korsaka.

MOREL.

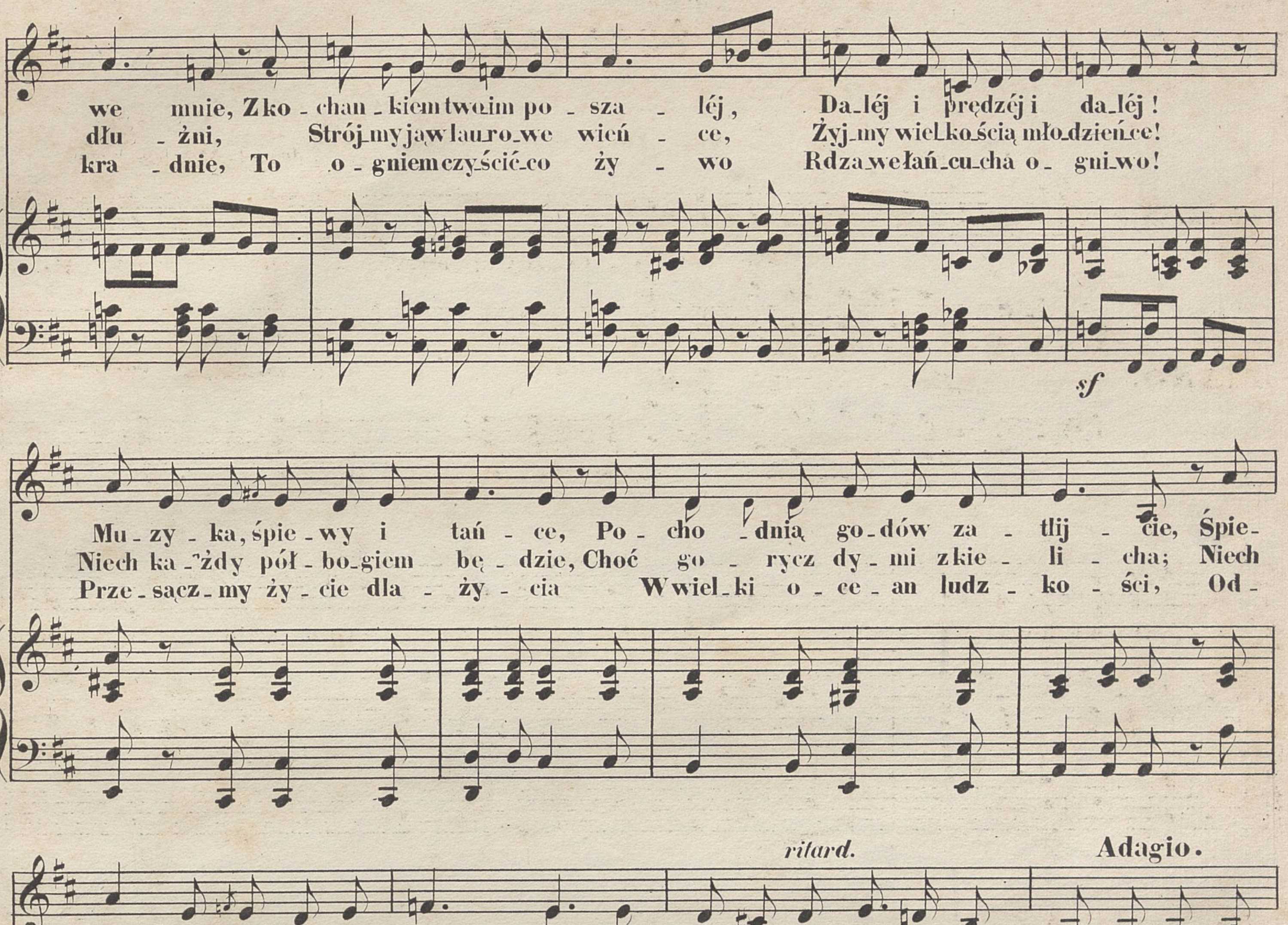
Poezya Aleksandra Chodźki.

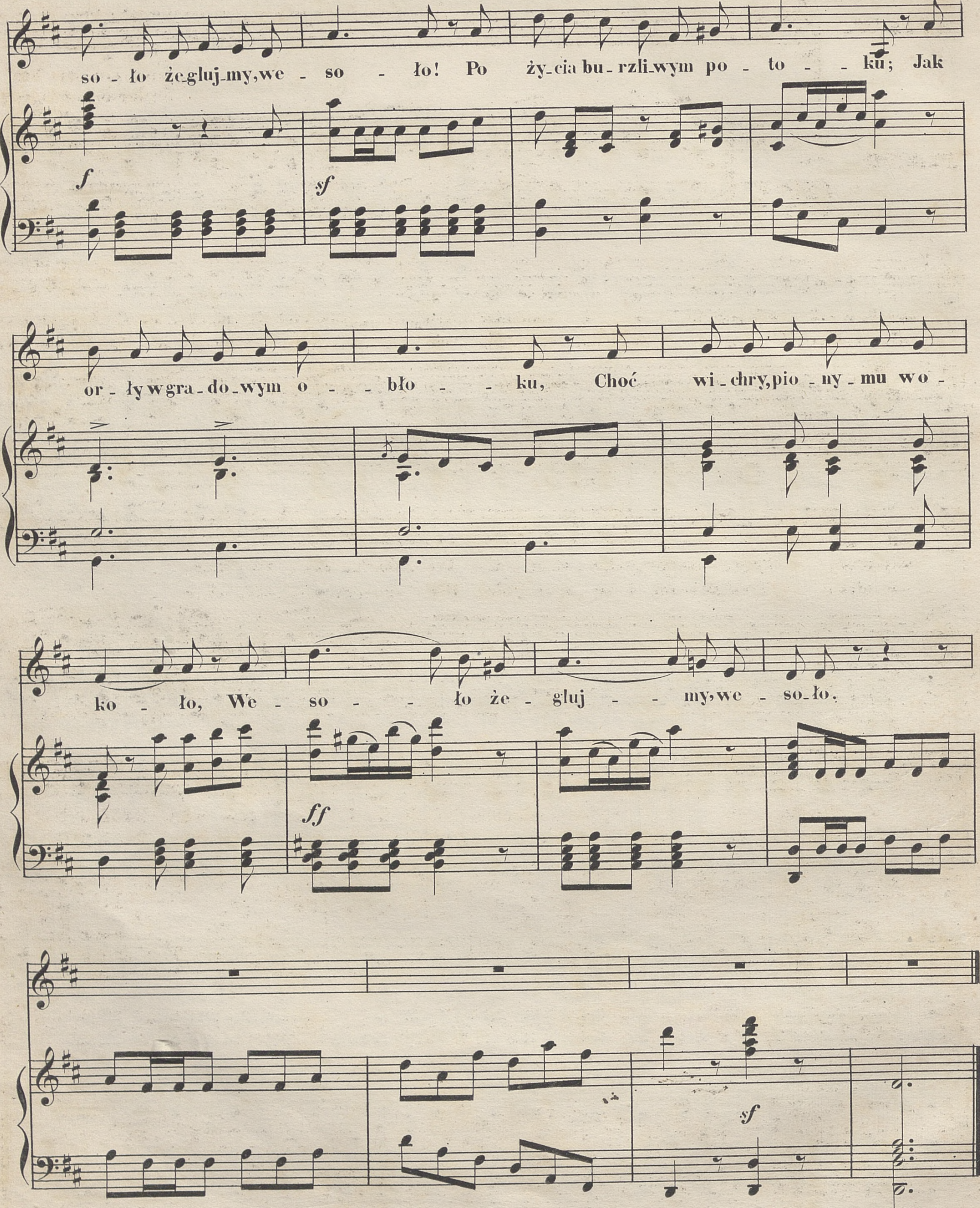

PIEŚŃ ŻEGLARZY.

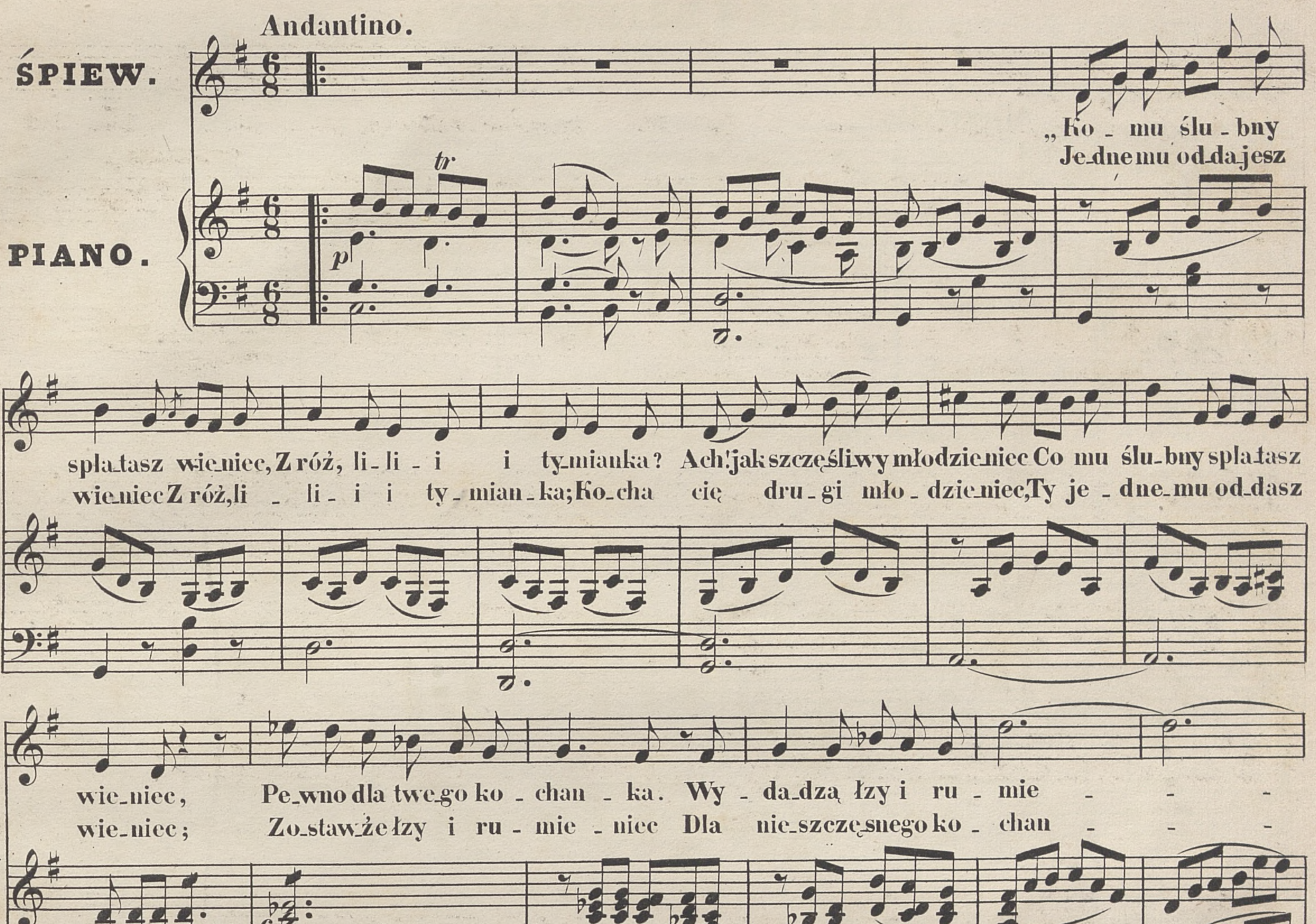
Edmunda Wasilewskiego.

we mnie, Zko - chan - kiem twoim po - sza - léj, Da_léj i prędzéj i da_léj!
dłu - żni, Strój_my ja w lau_ro_we wień - ce, Żyj_my wiel_ko_ścią mło_dzień_ce!
kra - dnie, To o - gniem czy_ścić co ży - wo Rdza we łań_cu_cha o - gni_wo!
Mu - zy - ka, śpie - wy i tań - ce, Po - cho - dnią go - dów za - tlij - cie, Śpie-
Niech ka - żdy pół - bo_giem bę - dzie, Choć go - rycz dy - mi z kie - li - cha; Niech
Prze - sącz - my ży - cie dla - ży - cia W wiel_ki o - ce - an ludz - ko - ści, Od-
ritard.
Adagio.
waj - cie, tańcz - cie i pij - - cie! Za_nim przy - sta - ni ka - gań - ce Spło - sza
pi - je, niech się u - śmie - - cha, Niech li - stek lau - ru zdo - bę - dzie, A
daj - my du - cha i ko - - ści, A u - ni - knie - my roz - bi - cia Od-
mu - zy - kę i tań - - ce.
ka_żdy pół - bo_giem bę - dzie.
da - jąc ży - cie za ży - - cia.
We -
a tempo.
sf
f

so - ło że_gluj_my, we - so - ło! Po ży_cia bu_rzli_wym po - to - - ku; Jak
f
sf
or - ły w gra_do_wym o - - bło - - ku, Choć wi_chry, pio_ny_mu wo -
ko - ło, We - so - - ło że - gluj - - my, we - so_ło.
ff
sf

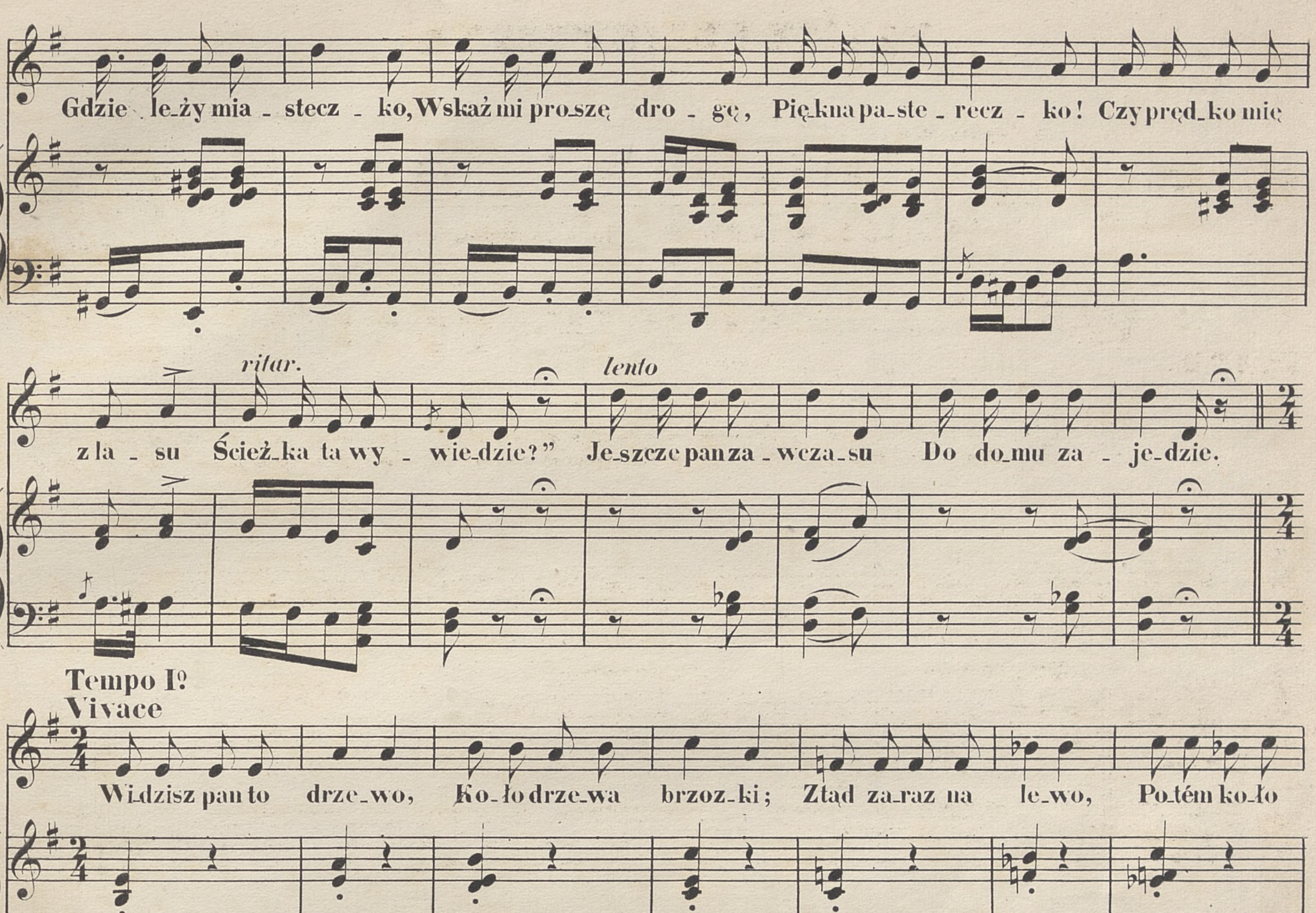
TRIOLET.

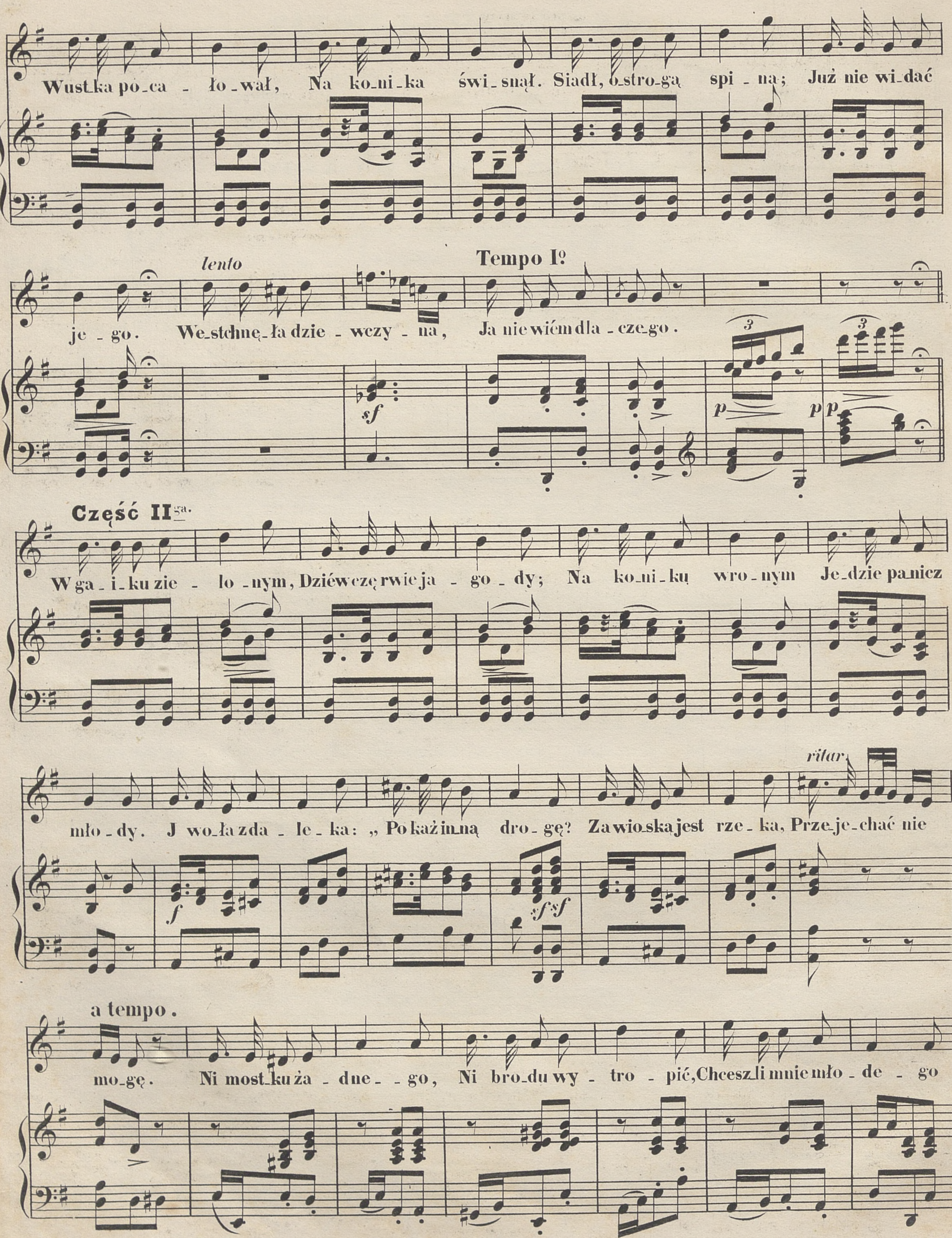

Andantino.
ŚPIEW.
PIANO.
„Ko _ mu ślu _ bny spla_tasz wie_niec, Z róż, li _ li _ i i ty_mianka? Ach! jak szczęśliwy młodzie_niec Co mu ślu_bny spla_tasz wie_niec, Pe_wno dla twe_go ko _ chan _ ka. Wy _ da_dzą łzy i ru _ mie _ niec, Ko_mu ślu _ bny spla_tasz wie_niec, Z róż, li_li _ i i ty_mian_ka, Z róż, li_li _ i i ty_mian _ ka.
Je_dne mu od_da_jesz wie_niec Z róż, li _ li _ i i ty _ mian _ ka; Ko_cha cię dru _ gi mło _ dzie_niec, Ty je _ dne_mu od_dasz wie_niec; Zo_staw że łzy i ru _ mie _ niec Dla nie_szczęsnego ko _ chan _ ka, Gdy szczę _ śli _ wy bie_rze wie_niec Z róż, li_li _ i i ty_mian_ka Z róż, li_li _ i i ty_mian _ ka.

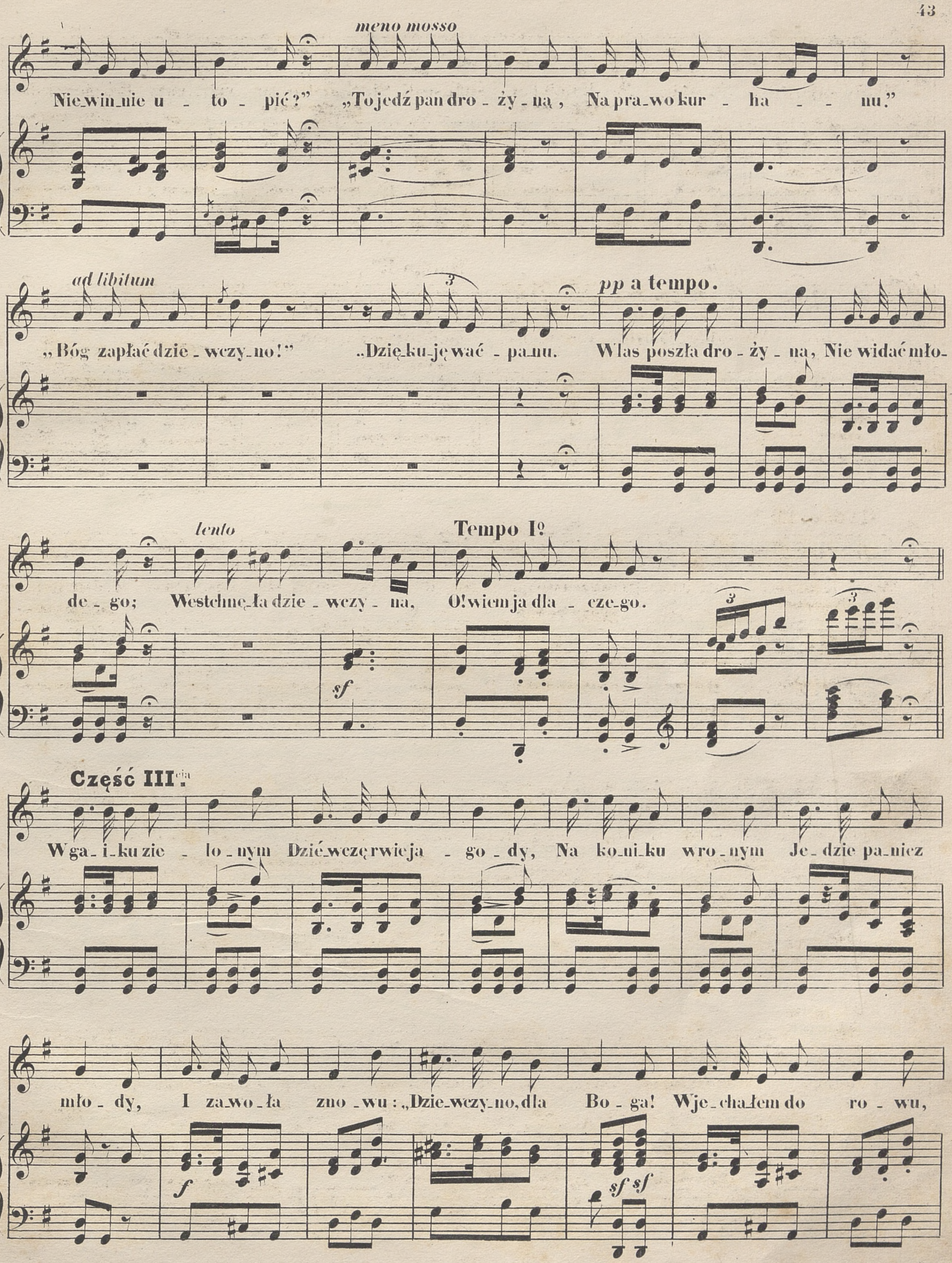
PANICZ I DZIEWCZYNA.

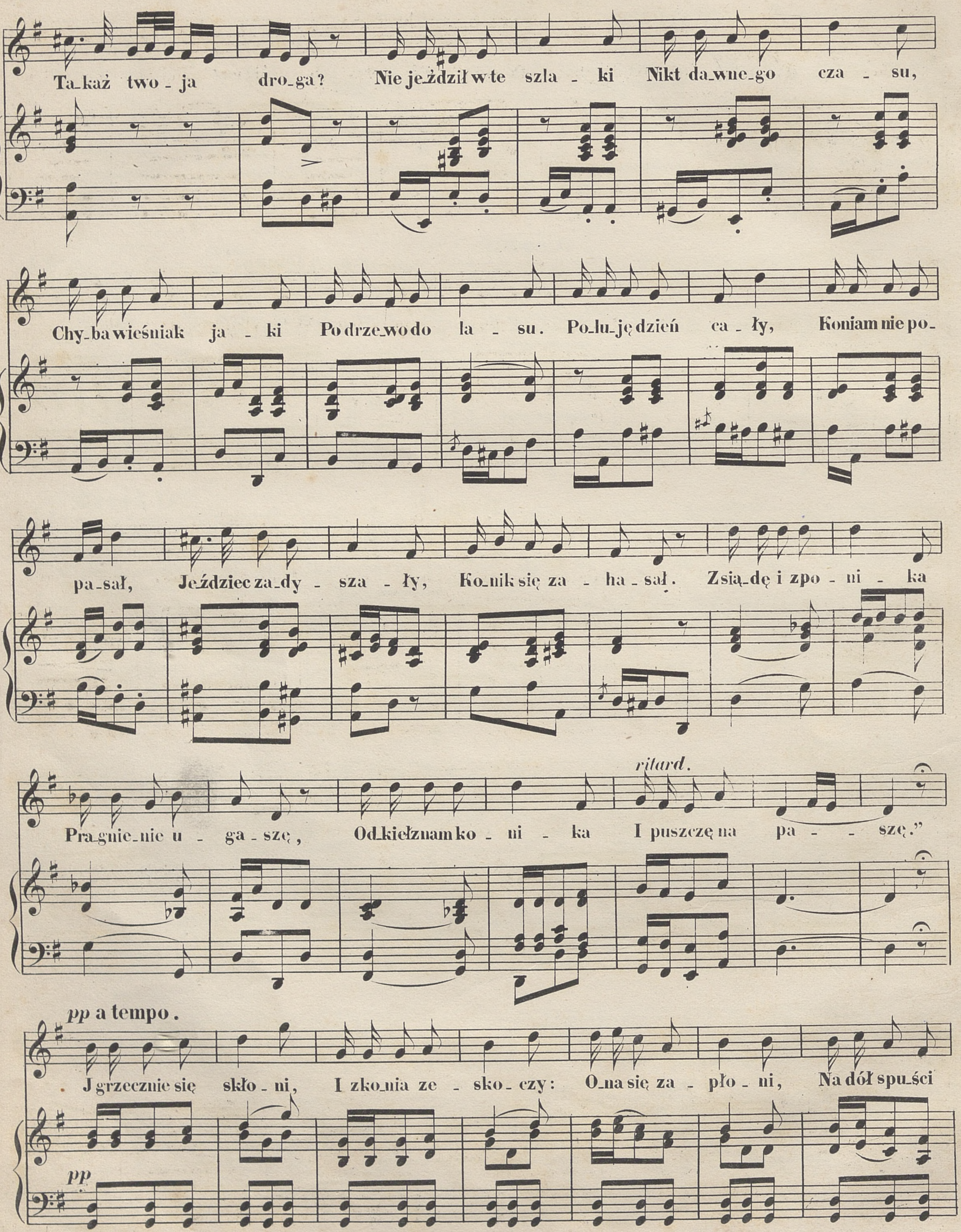
Poezya A.F. Odyńca.

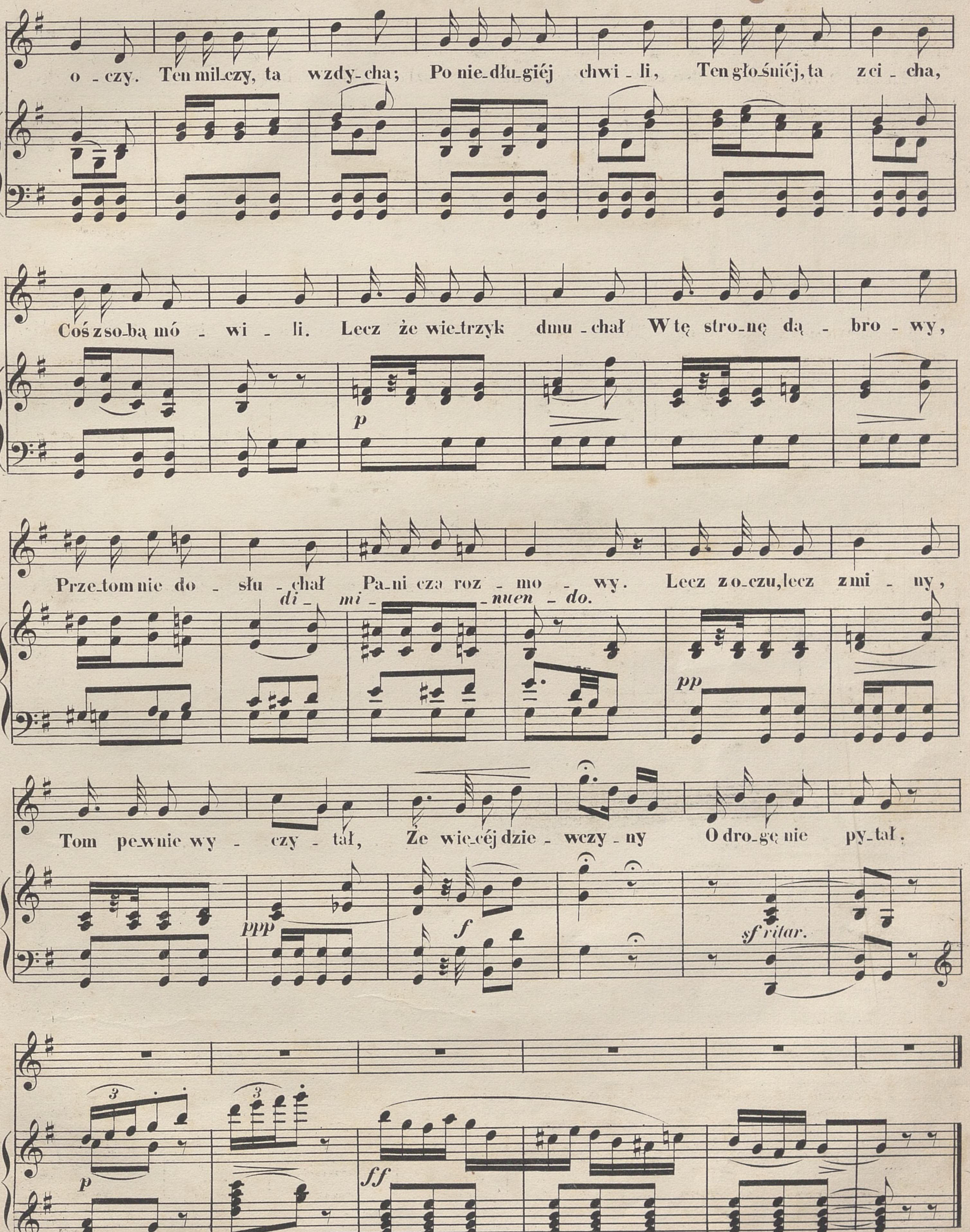

Gdzie le_ży mia - stecz - ko, Wskaż mi pro_szę dro - gę, Pię_kna pa_ste - recz - ko! Czy pręd_ko mię
z la - su Ścież_ka ta wy - wie_dzie?" Je_szcze pan za - wcza_su Do do_mu za - je_dzie.
ritar.
lento
Tempo I°
Vivace
Wi_dzisz pan to drze_wo, Ko_ło drze_wa brzoz_ki; Ztąd za_raz na le_wo, Po_tém ko_ło
wio_ski. Przez gę_sty za - ro_stek Wpra - wo po_nad rze_czką, Tam mły_nek i mo_stek I
ritar.
za_raz mia - stecz - - ko" długa pauza.
pp a tempo.
Pa_nicz podzię - ko - wał, Czu_le rącz_kę ści - snął,
pp

Wustka po_ca _ ło_wał, Na ko_ni_ka świ_snął. Siadł, ostro_gą spi _ na; Już nie wi_dać
je _ go. We_stchnę_ła dzie _ wczy _ na, Ja nie wiém dla _ cze_go.
lento
Tempo I°
sf
p
pp
Część II^ga.
W ga _ i_ku zie _ lo _ nym, Dziéwczę rwie ja _ go _ dy; Na ko_ni_ku wro_nym Je_dzie panicz
mło _ dy. J wo_ła zda _ le _ ka: „Pokaż in_ną dro_gę? Za wio_ską jest rze _ ka, Prze_je_chać nie
ritar.
f
sf
sf
mo_gę. Ni most_ku ża _ dne_ _ go, Ni bro_du wy _ tro _ pić, Chcesz li mnie mło _ de _ go
a tempo.

meno mosso
Nie_win_nie u - to - pić?" „To jedź pan dro - ży - ną, Na pra_wo kur - ha - - nu."
ad libitum
„Bóg zapłać dzie - wczy_no!" „Dzię_ku_ję wać - pa_nu.
pp a tempo.
W las poszła dro - ży - na, Nie widać mło-
lento
de - go; Westchnę_ła dzie - wczy - na, O! wiem ja dla - cze_go.
Tempo I°
Część III^cia
W ga - i_ku zie - lo_nym Dzie_wczę rwie ja - go - dy, Na ko_ni_ku wro_nym Je - dzie pa_nicz
mło - dy, I za_wo_ła zno - wu: „Dzie_wczy_no, dla Bo - ga! W je_cha_łem do ro - wu,
sf
f
sf sf

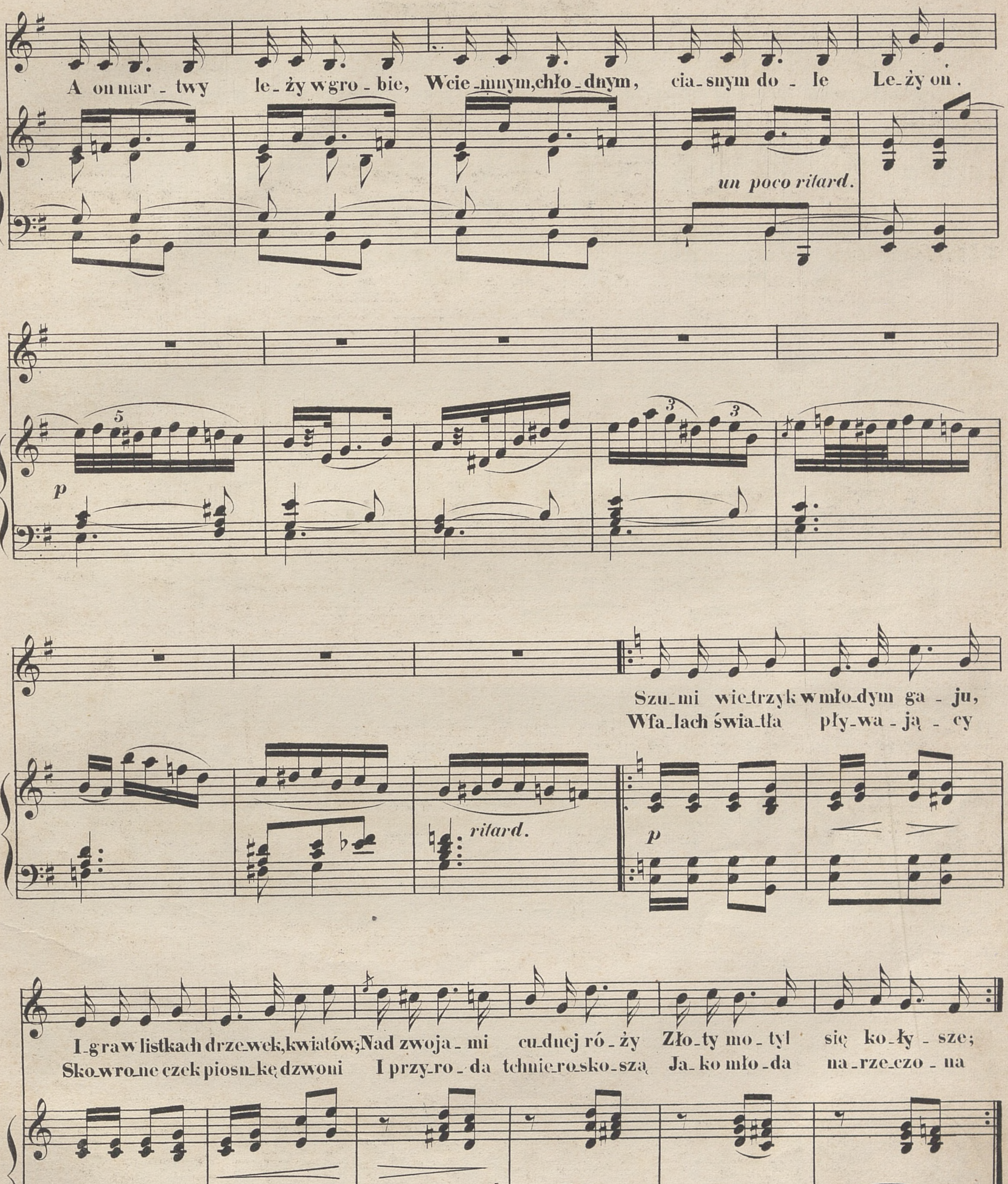

Ta_każ two _ ja dro_ga? Nie je_ździł w te szla _ ki Nikt da_wne_go cza _ su,
Chy_ba wieśniak ja _ ki Po drze_wo do la _ su. Po_lu_ję dzień ca _ ły, Koniam nie po_
pa_sał, Jeździec za_dy _ sza _ ły, Ko_nik się za _ ha _ sał. Zsią_dę i zpo _ ni _ ka
ritard.
Pra_gnie_nie u _ ga _ szę, Od_kiełznam ko _ ni _ ka I puszczę na pa _ _ szę."
pp a tempo.
J grzecznie się skło _ ni, I zko_nia ze _ sko _ czy: O_na się za _ pło _ ni, Na dół spu_ści
pp

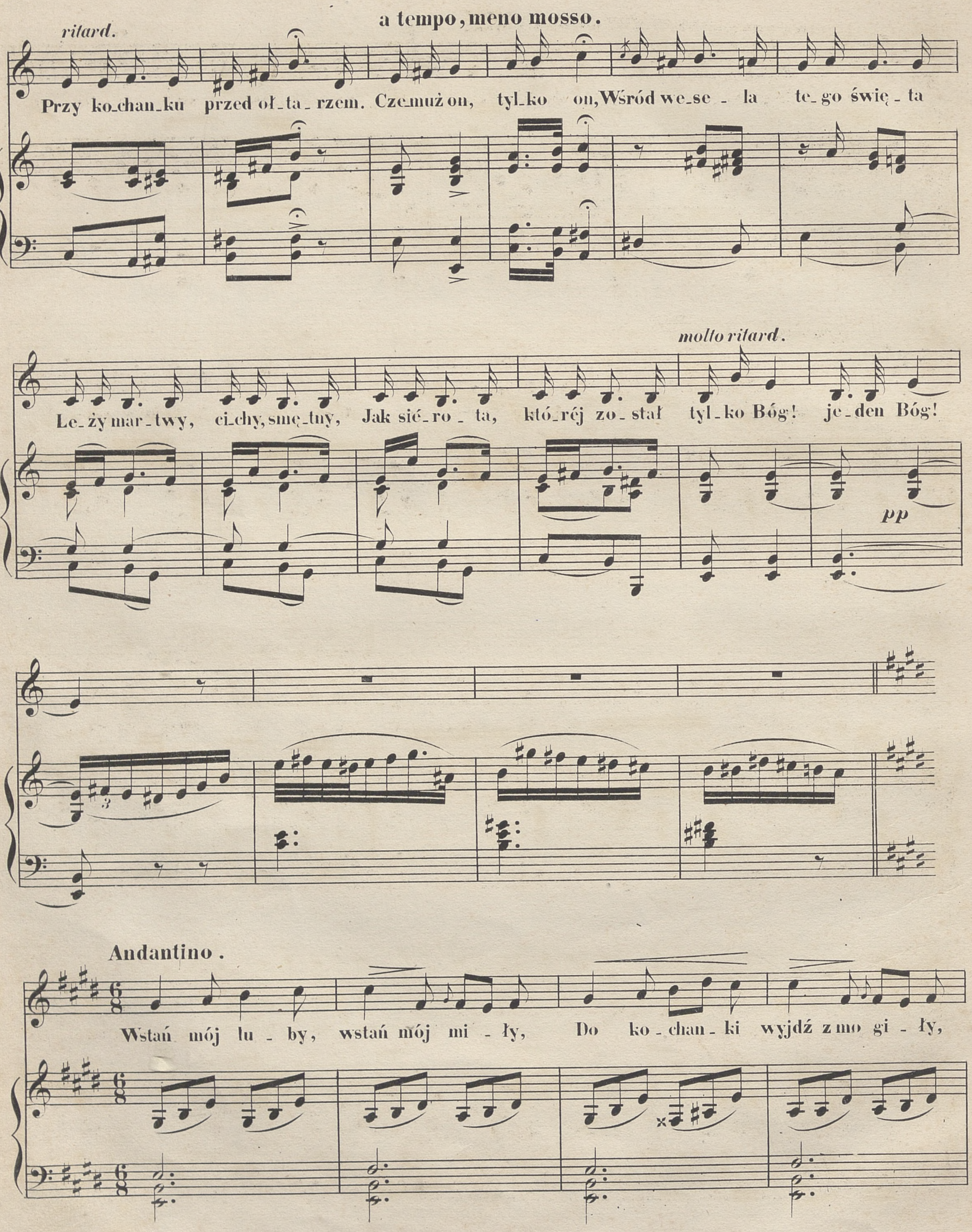

o - czy. Ten mil_czy, ta wzdy_cha; Po nie_dłu_giéj chwi - li, Ten gło_śniéj, ta zci - cha,
Coś z so_bą mó - wi - li. Lecz że wie_trzyk dmu - chał W tę stro_nę dą - bro - wy,
p
Prze_tom nie do - słu - chał Pa_ni cza roz - mo - wy. Lecz zo_czu, lecz zmi - ny,
di - mi - nuen - do.
pp
Tom pe_wnie wy - czy - tał, Że wię_céj dzie - wczy - ny O dro_gę nie py_tał.
ppp
f
sf ritar.
p
ff

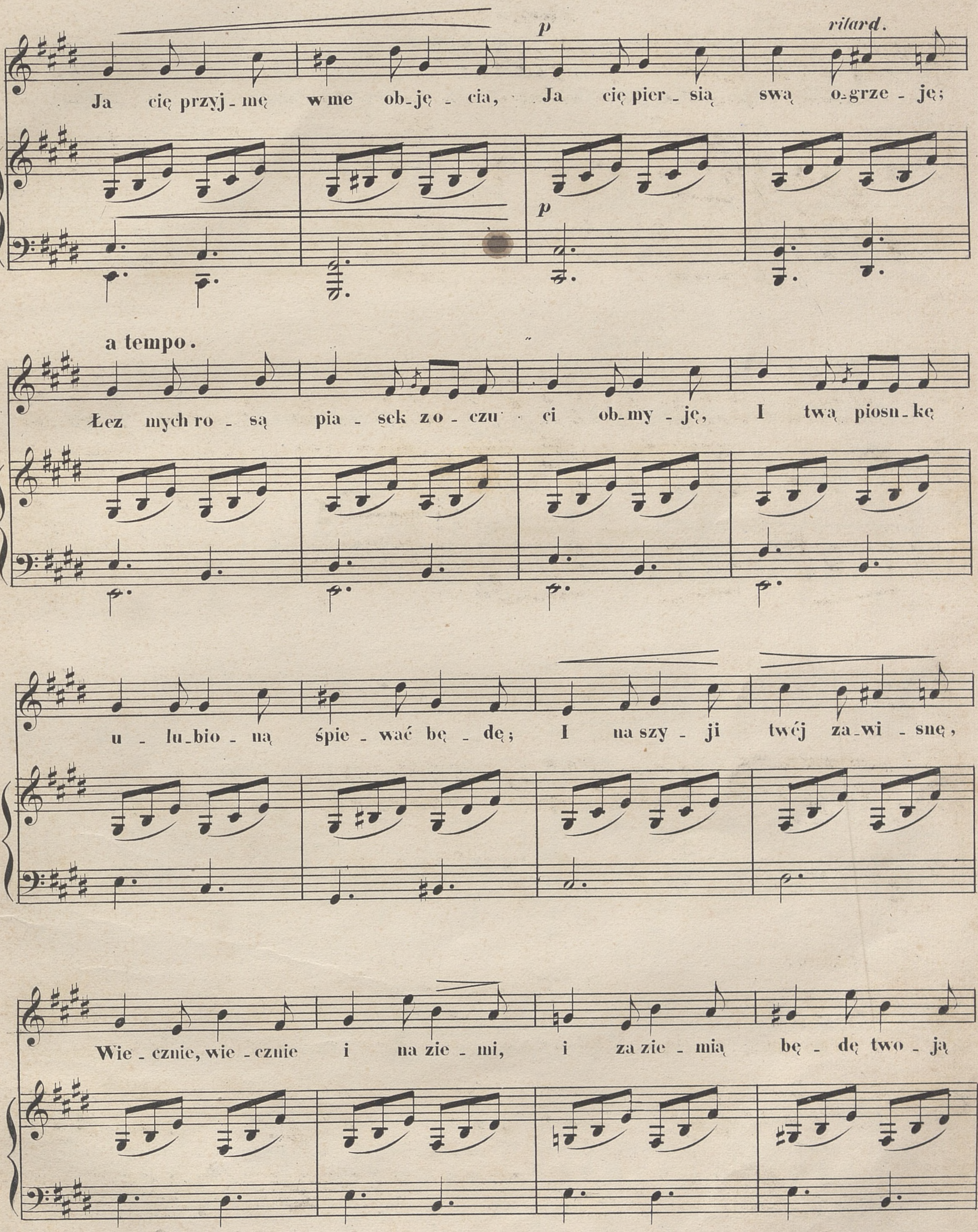
ŻAL DZIEWCZYNY.

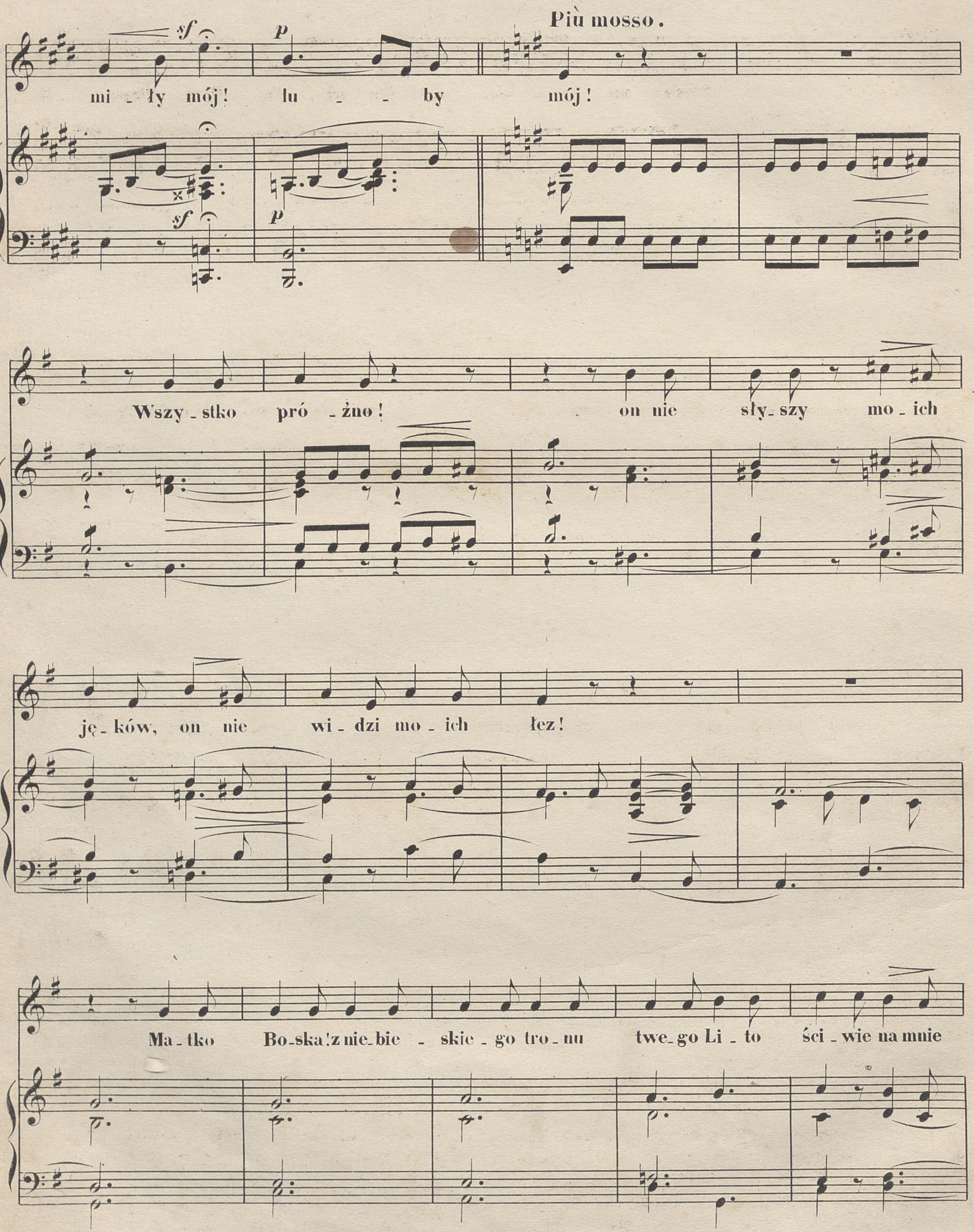
Poezya E. Stürmer.

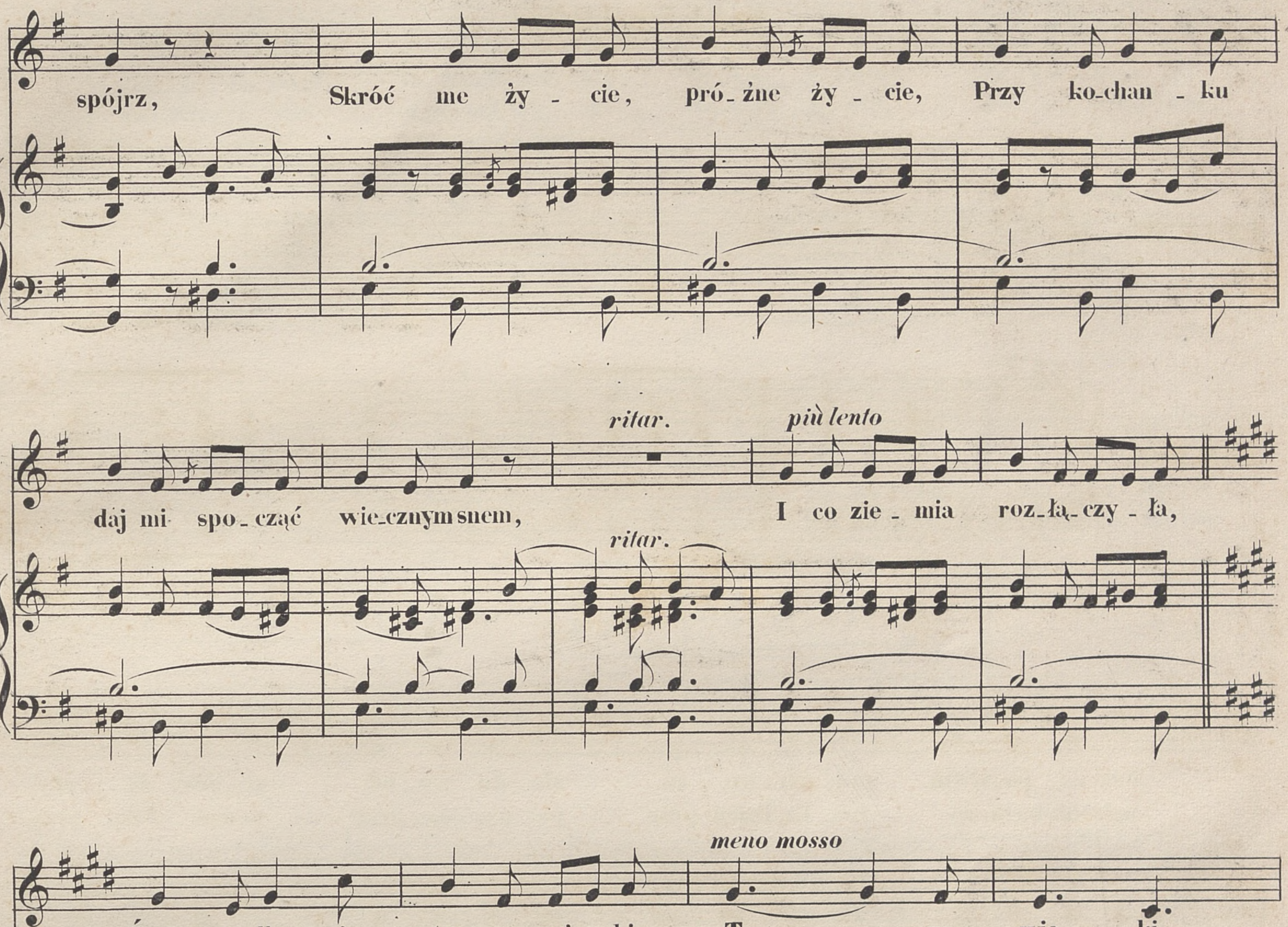

A on mar - twy le - ży w gro - bie, Wcie - mnym, chło - dnym, cia - snym do - le Le - ży on.
un poco ritard.
p
ritard.
p
Szu - mi wie - trzyk w mło - dym ga - ju,
Wfa - lach świa - tła pły - wa - ją - cy
I gra w listkach drze - wek, kwiatów; Nad zwoja - mi cu - dnej ró - ży Zło - ty mo - tyl się ko - ły - sze;
Sko - wro - ne - czek piosn - kę dzwoni I przy - ro - da tchnie ro - sko - szą Ja - ko mło - da na - rze - czo - na

ritard.
a tempo, meno mosso.
Przy ko_chan_ku przed oł_ta_rzem. Cze_muż on, tyl_ko on, Wśród we_se - la te_go świę - ta
molto ritard.
Le_ży mar_twy, ci_chy, smę_tny, Jak sié_ro _ ta, któ_réj zo _ stał tyl_ko Bóg! je_den Bóg!
pp
Andantino.
Wstań mój lu - by, wstań mój mi - ły, Do ko_chan - ki wyjdź z mo gi - ły,

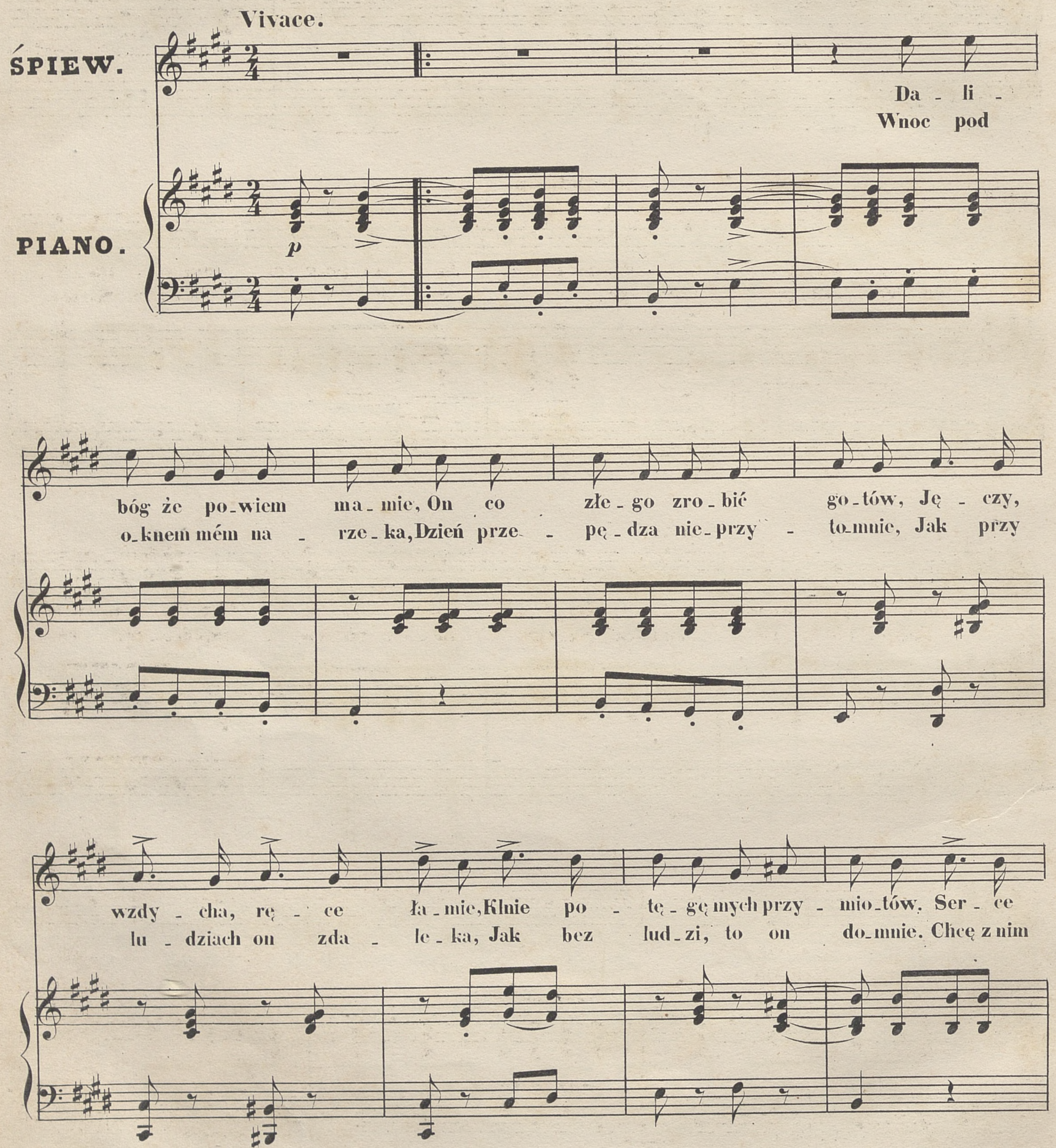

p
ritard.
Ja cię przyj - mę w me ob - ję - cia, Ja cię pier - sią swą o - grze - ję;
p
a tempo.
Łez mych ro - są pia - sek zo - czu - ci ob - my - ję, I twą piosn - kę
u - lu - bio - ną śpie - wać bę - dę; I na szy - ji twéj za - wi - snę,
Wie - cznie, wie - cznie i na zie - mi, i za zie - mią bę - dę two - ją

Più mosso.
mi - ły mój! lu - - by mój!
Wszy - stko pró - żno! on nie sły - szy mo - ich
ję - ków, on nie wi - dzi mo - ich łez!
Ma - tko Bo - ska! z nie - bie - skie - go tro - nu twe - go Li - to ści - wie na mnie

spójrz, Skróć me ży - cie, pró - żne ży - cie, Przy ko-chan - ku
ritar.
più lento
daj mi spo - cząć wie-czuym snem, I co zie - mia roz-łą-czy - ła,
ritar.
meno mosso
Świę - tą dło - nią ty na wie - ki Ty na wie - ki
Maestoso non troppo
mf
ritar.
zno - - - wu, zno - wu złącz!
lento
ritar.

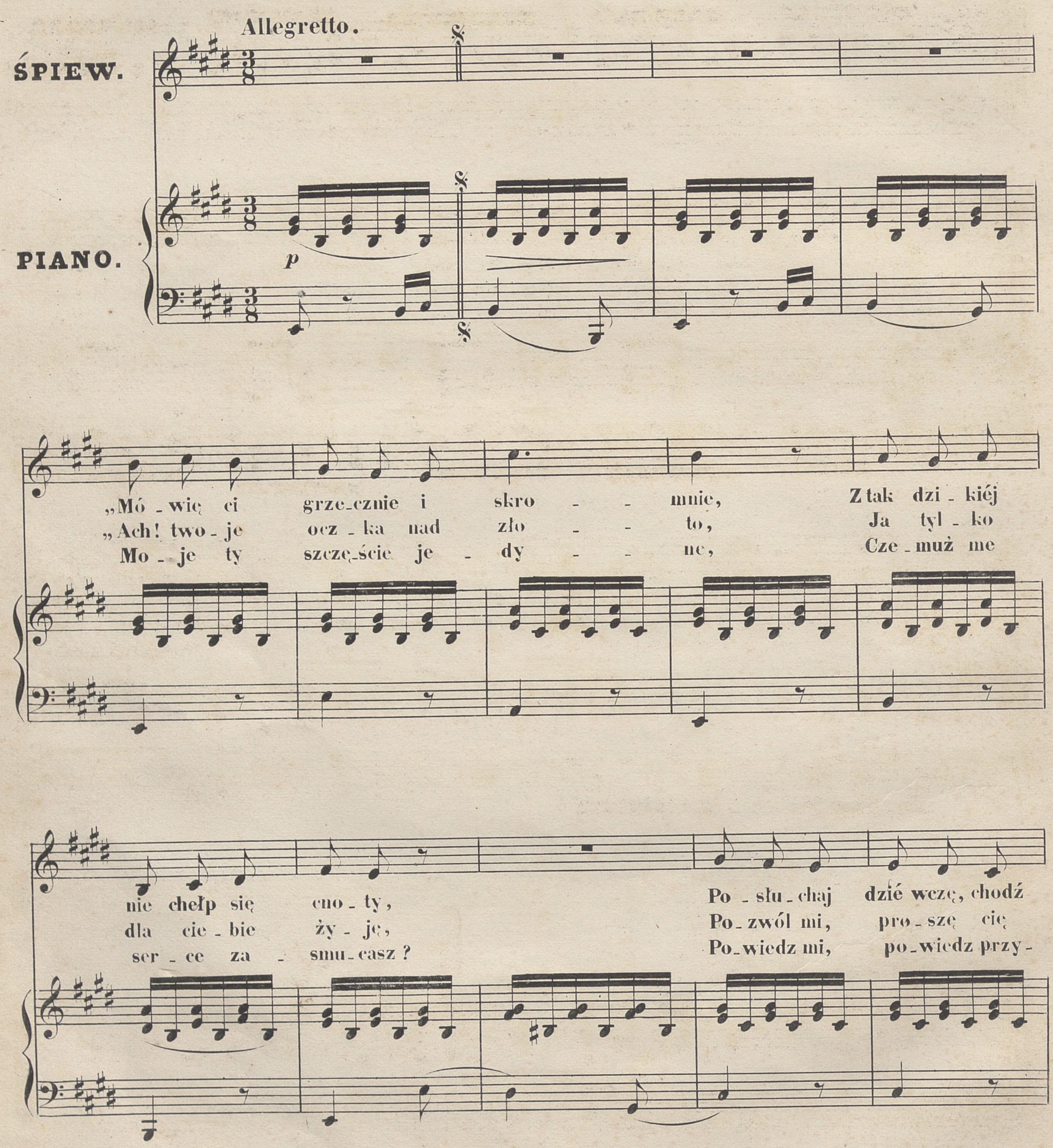
DALIBÓGŻE.

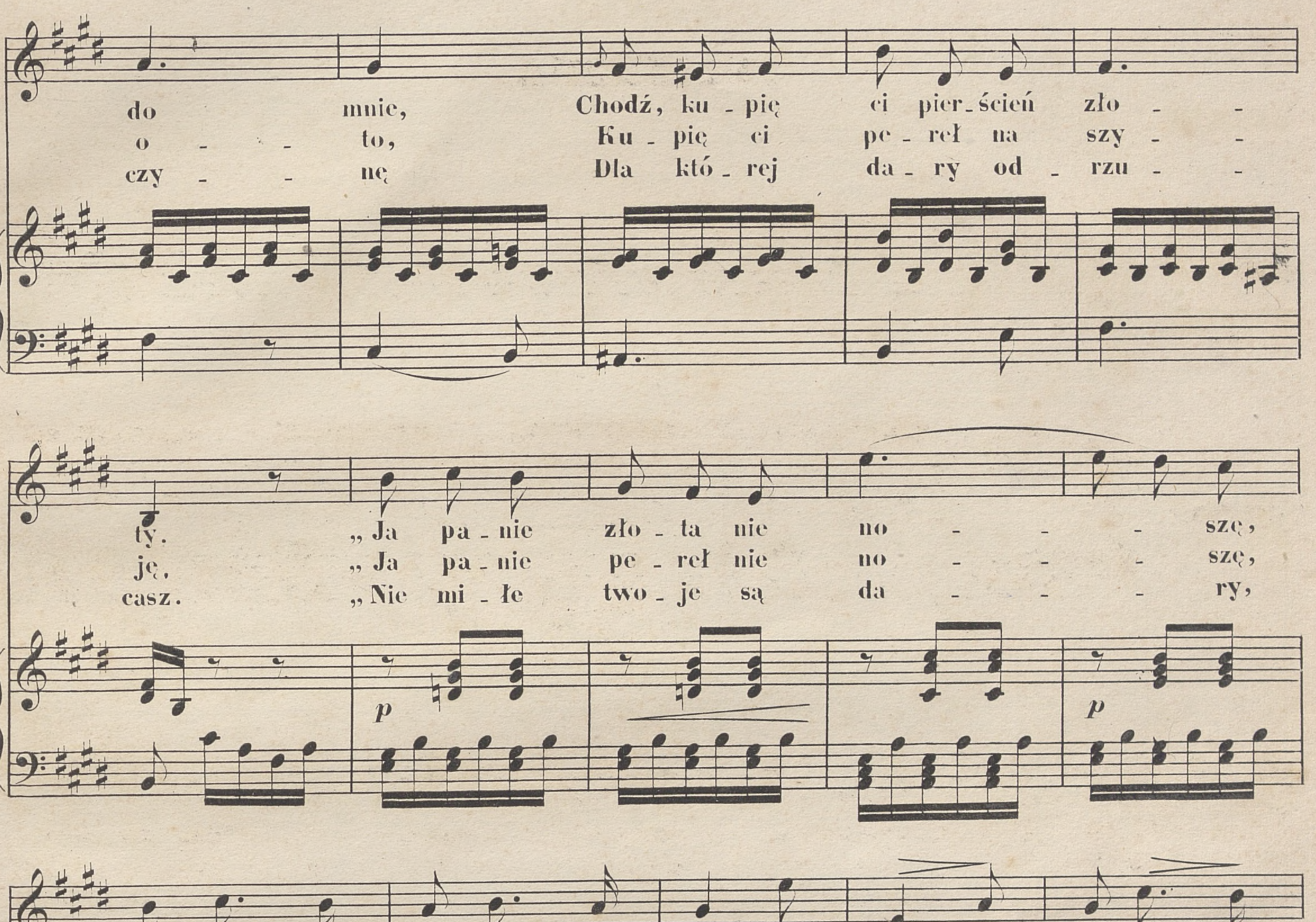
Poezya Massalskiego.

ritar
mo_je na_zwał lo_dem, Wzrok szty - le_tem, je_szcze kła_mie Żem ja
mó_wić, i nie u_miem; Chcę u - cie_kać, I nie mo_gę; Chcę nań
a tempo.
je_go łez po - wo_dem: Da_li - bóg - że po_wiem ma_mie, Da_li -
pa_trzéć, czu_ję trwo_gę; Sa_ma sie - bie nie ro - zu_miem, Sa_ma
p
ritar
a tempo.
bóg że po - wiem ma_mie, Da_li - bóg że da_li - bóg że po_wiem
sie_bie nie ro - zu_miem, Sa_ma sie_bie nie_ro - zu_miem, nie ro -
f
Ma - - mie.
zu - - miem.
f

PRZYCZYNA.

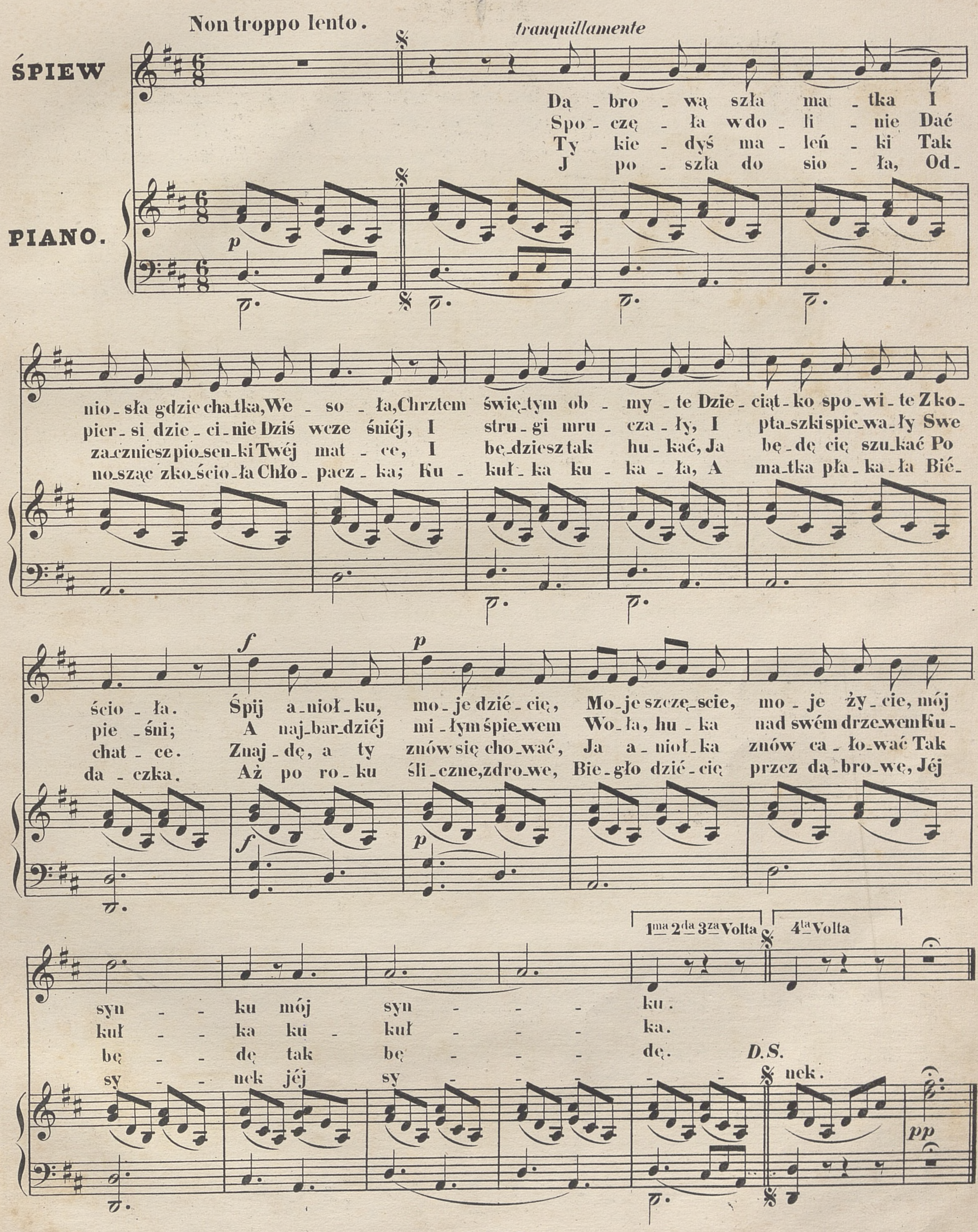

Allegretto.
ŚPIEW.
PIANO.
p
„Mó_wię ci grze_cznie i skro - - mnie, Z tak dzi_kiéj
„Ach! two_je ocz_ka nad zło - - to, Ja tyl_ko
Mo_je ty szczę_ście je_dy - - ne, Cze_muż me
nie chełp się cno_ty, Po_słu_chaj dzié wczę, chodź
dla cie_bie ży_ję, Po_zwól mi, pro_szę cię
ser_ce za_smu_casz? Po_wiedz mi, po_wiedz przy-

do mnie, Chodź, ku - pię ci pier - ścień zło - -
o - - to, Ku - pię ci pe - reł na szy - -
czy - - nę Dla któ - rej da - ry od - rzu - -
ty. „Ja pa - nie zło - ta nie no - - - - szę,
ję, „Ja pa - nie pe - reł nie no - - - - szę,
casz. „Nie mi - łe two - je są da - - - - ry,
p
p
Nie ku - puj, nie ku - puj, pro - szę, pro - szę, Nie ku - puj,
Nie ku - puj, nie ku - puj, pro - szę, pro - szę, Nie ku - puj,
Boś pa - nie brzyd - ki i sta - ry, sta - ry, Boś brzyd - ki,
nie ku - puj, pro - szę!
nie ku - puj, pro - szę.!
boś brzyd - ki, sta - ry.
D.S.

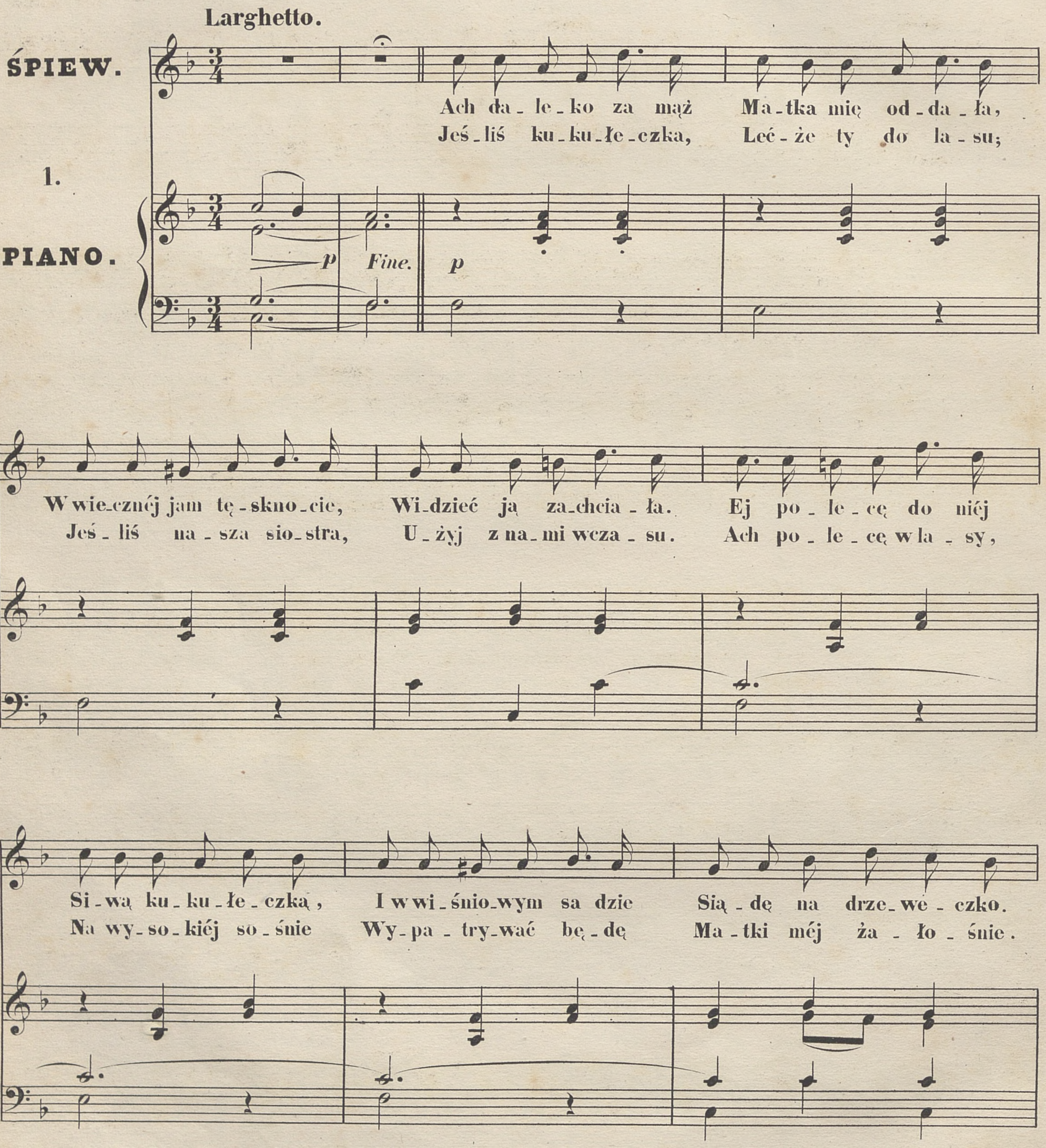
ZAWÓD.

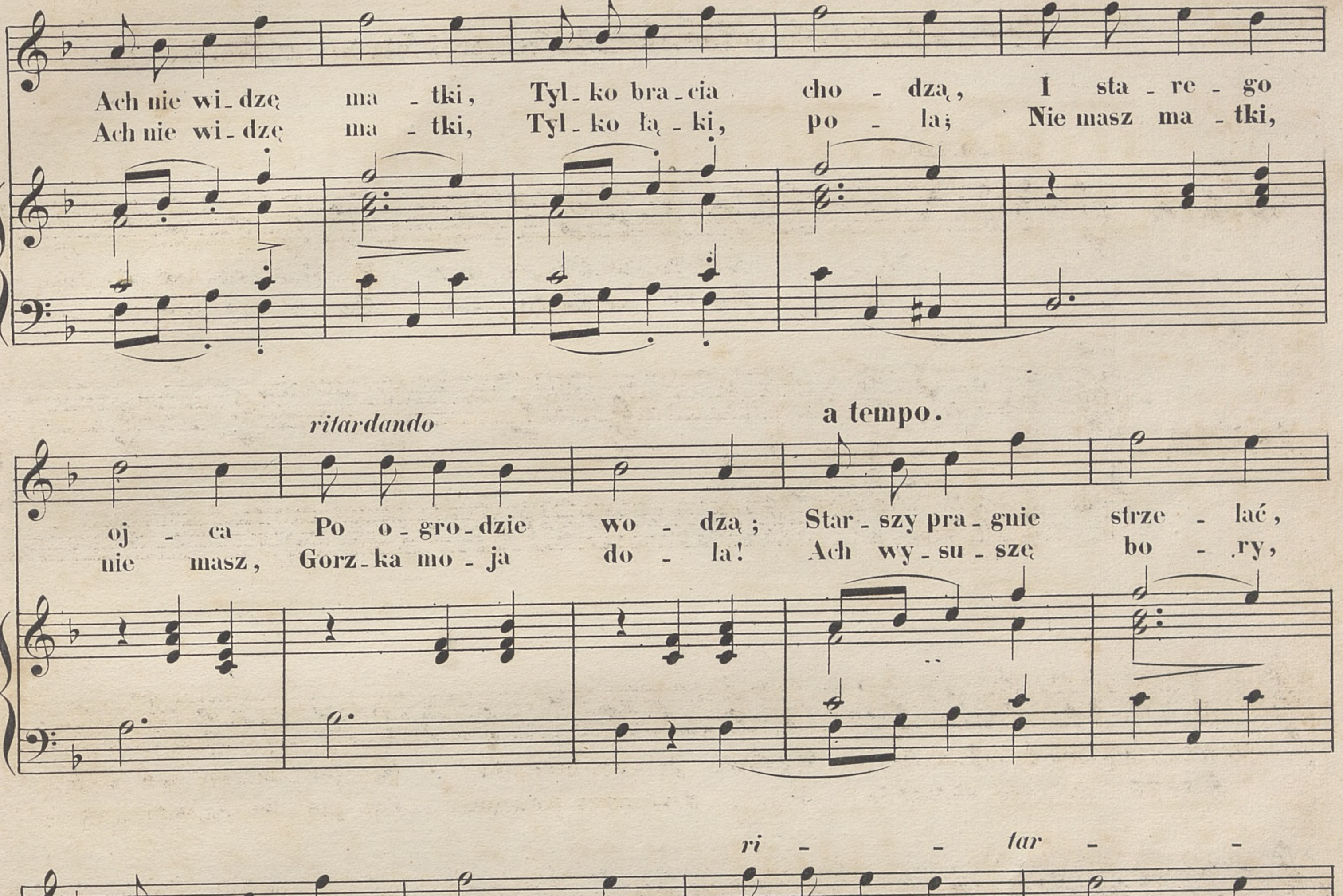

Allegro.
ŚPIEW.
PIANO.
leggiero
„Ach Dzie - wecz-ko,zmi-łuj - że się, Cóż ty sa - ma ro-bisz
„Zbłą-dził pan? ja tu ja - go-dy Z ma-tką zbie-ram, a u
w le - sie, Da waj prę-dzéj rącz-kę ma - ła, Byś mi dro - gę po - ka - za-ła. Tyś tu pe-wnie o-ko-
trzo-dy Ot i bra-cia cho-dzą stra - żą; O - ni dro - gę wnet po - ka-żą”. „Ej już tra-fię i sam
li-czna, A jam zbłą-dził ży-cie mo-je; Zmi-łuj - że się, ja - keś śli-czna, Będziem so-bie iść we
mo-że! Nie wie - dzia łem, co za szko-da! A jam my-ślał, żal się Bo - że! Że i dla mnie tu ja-
dwo-je, Zmi łuj - że się, ja - keś śli-czna, Będziem so-bie iść we dwo-je”.
go-da, A jam my-ślał, żal się Bo - że! Że i dla mnie tu ja - - - go-da.”
1ma Volta
2da Volta
D.S.
f
p

KUKUŁKA.

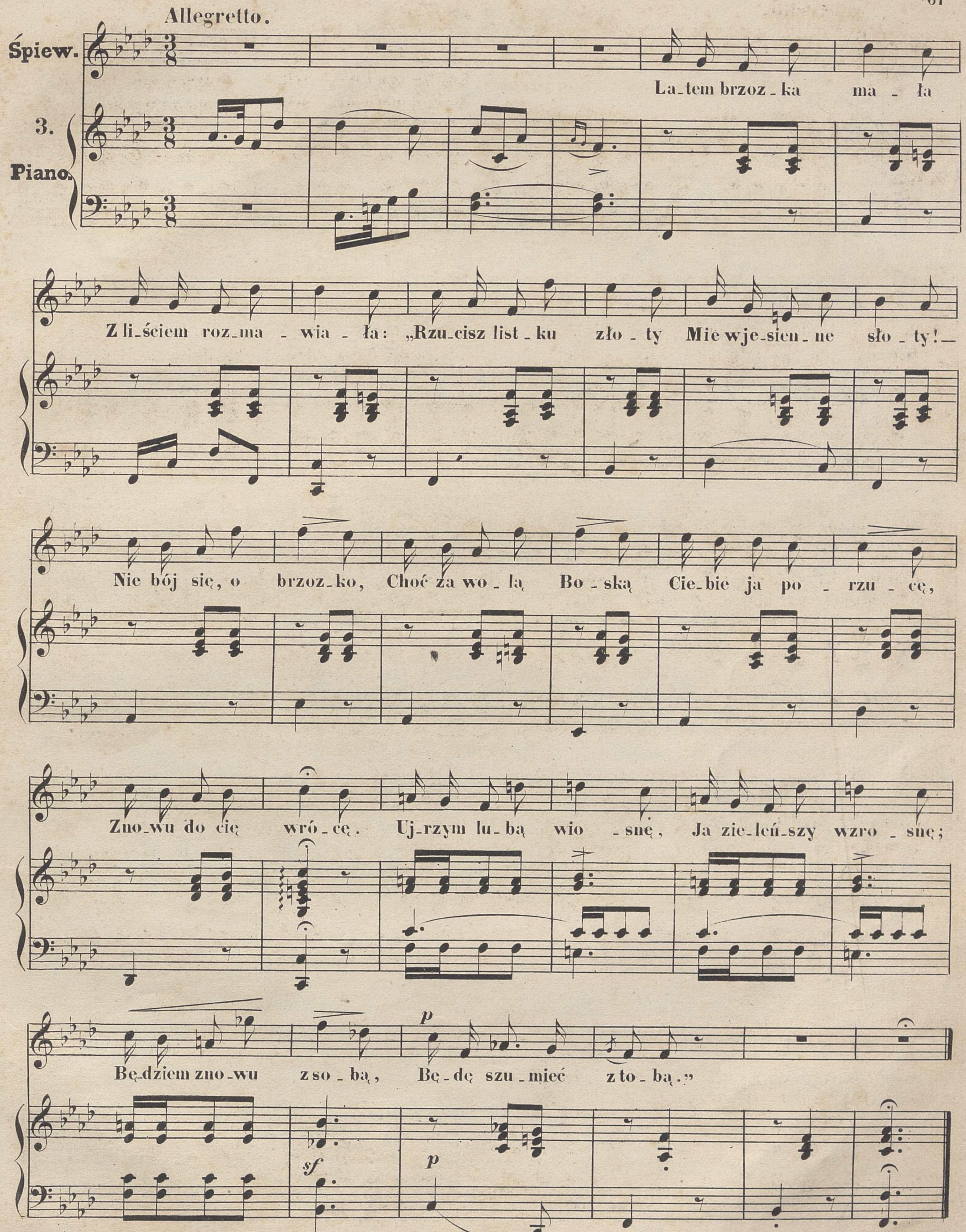

Non troppo lento.
tranquillamente
ŚPIEW
PIANO.
Dą - bro - wą szła ma - tka I
Spo - czę - ła wdo - li - nie Dać
Ty kie - dyś ma - leń - ki Tak
J po - szła do sio - ła, Od -
nio - sła gdzie cha_tka, We - so - ła, Chrztem święt_tym ob - my - te Dzie - ciąt - ko spo - wi - te Z ko -
pier - si dzie - ci - nie Dziś wcze śniéj, I stru - gi mru - cza - ły, I pta_szki spie_wa_ły Swe
za_czniesz pio_sen_ki Twéj mat - ce, I bę_dziesz tak hu - kać, Ja bę - dę cię szu_kać Po
no_sząc zko_ścio_ła Chło - pacz - ka; Ku - kuł - ka ku - ka - ła, A ma_tka pła - ka - ła Bié -
ścio - ła. Śpij a - nioł - ku, mo - je dzié - cię, Mo - je szczę - ście, mo - je ży - cie, mój
pie - śni; A naj_bar_dziéj mi - łym śpie_wem Wo - ła, hu - ka nad swém drze_wem Ku -
chat - ce. Znaj - dę, a ty znów się cho_wać, Ja a - nioł - ka znów ca - ło_wać Tak
da - czka. Aż po ro - ku śli - czne, zdro_we, Bie - gło dzié - cię przez dą - bro - wę, Jéj
1ma 2da 3za Volta
4ta Volta
syn - - ku mój syn - - - - ku.
kuł - - ka ku - kuł - - - - ka.
bę - - dę tak bę - - - - dę.
sy - - nek jéj sy - - - - - - nek.
D.S.

Trzy z piosnek wieśniaczych z nad Niemna i Dźwiny.

Ach nie wi_dzę ma _ tki, Tyl_ko bra_cia cho _ dzą, I sta _ re _ go
Ach nie wi_dzę ma _ tki, Tyl_ko łą _ ki, po _ lą; Nie masz ma _ tki,
ritardando
a tempo.
oj _ ca Po o_gro_dzie wo _ dzą; Star_szy pra_gnie strze _ lać,
nie masz, Gorz_ka mo_ja do _ la! Ach wy_su_szę bo _ ry,
ri _ _ tar _ _
Śre_dni szu _ ka strza _ ły; A _ le im nie da _ je
Swe_mi we_stchnie _ _ nia _ mi; Ach za_to_pię łą _ ki
_ dan _ _ do
Strze_lać brat mój ma _ ły, brat mój ma _ _ ły.
Go _ rą ce _ mi łza _ mi, swe_mi łza _ _ mi.
Da Capo.

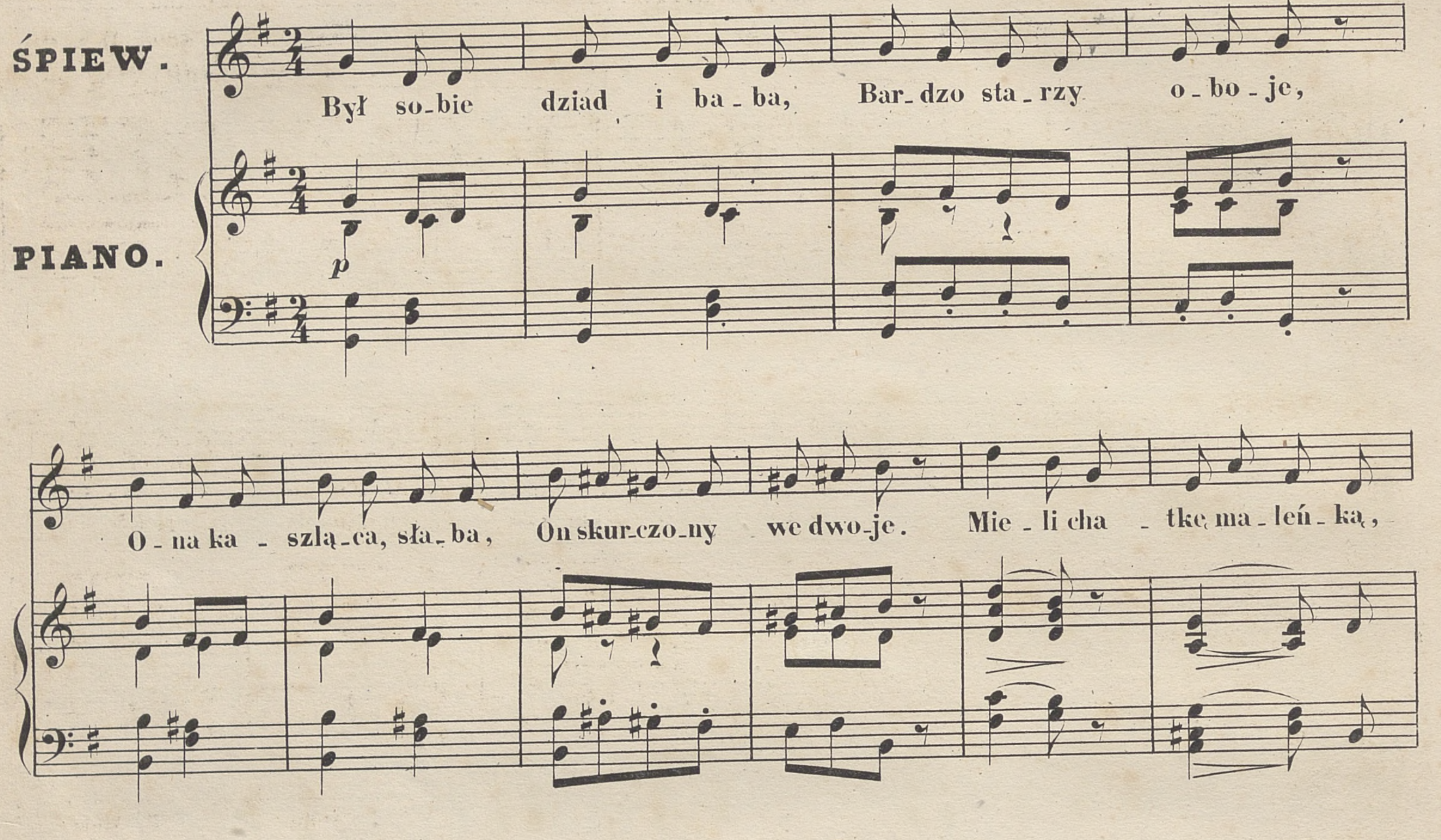

Allegretto.
simplice
Śpiew.
2.
Piano.
pp
Co to za kwia_tek, za_wsze zie_lo_ny,
Za cóż mię oj_ciec za mąż wy_pra_wiał,
W ka_żdej za_kwi_ta mi wio śnie?
Kie_dy sam ni_gdy nie by_wa;
Cho_ciaż go zła_mię, choć u_szko_dzo_ny,
Będziesz po drodze lu_dzi za_ba_wiał,
Zno_wu jak przed_tém od_ro_śnie.
Py_ta_jąc czy_lim szczę_śli_wa.
Kie_dy w wia_ne_czek wpla_tam go so_bie,
Je_śli szczęśli_we mo_je tam dzié_cię,
Kwi_tną w mych dło_niach wia_ne_czki;
Dzię_ki ci za to mój Bo_że;
Kie_dy mój war_kocz w wień_ce te zdo_bię,
Je_śli w nie_do_li ży_je na świe_cie,
Świe_że wy_da_ją li_ste_czki.
Nie_chaj twa ła_ska wspo_mo_że.

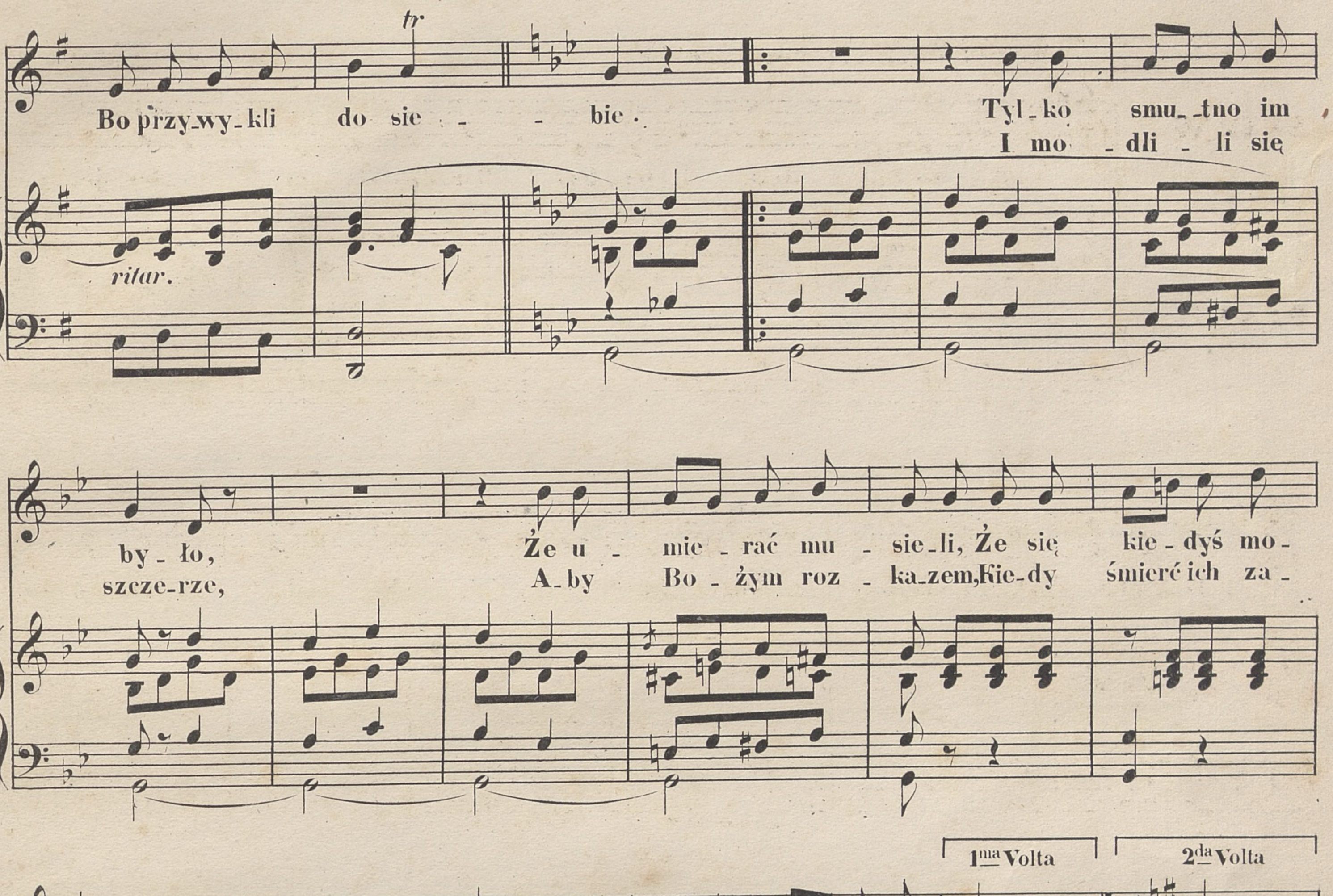

Allegretto.
Śpiew.
3.
Piano.
La_tem brzoz_ka ma_ła
Z li_ściem roz_ma_wia_ła: „Rzu_cisz list_ku zło_ty Mie wje_sien_ne sło_ty!_
Nie bój się, o brzoz_ko, Choć za wo_lą Bo_ską Cie_bie ja po_rzu_cę,
Zno_wu do cię wró_cę. Uj_rzym lu_bą wio_snę, Ja zie_leń_szy wzro_snę;
Bę_dziem zno_wu z so_bą, Bę_dę szu_mieć z to_bą."

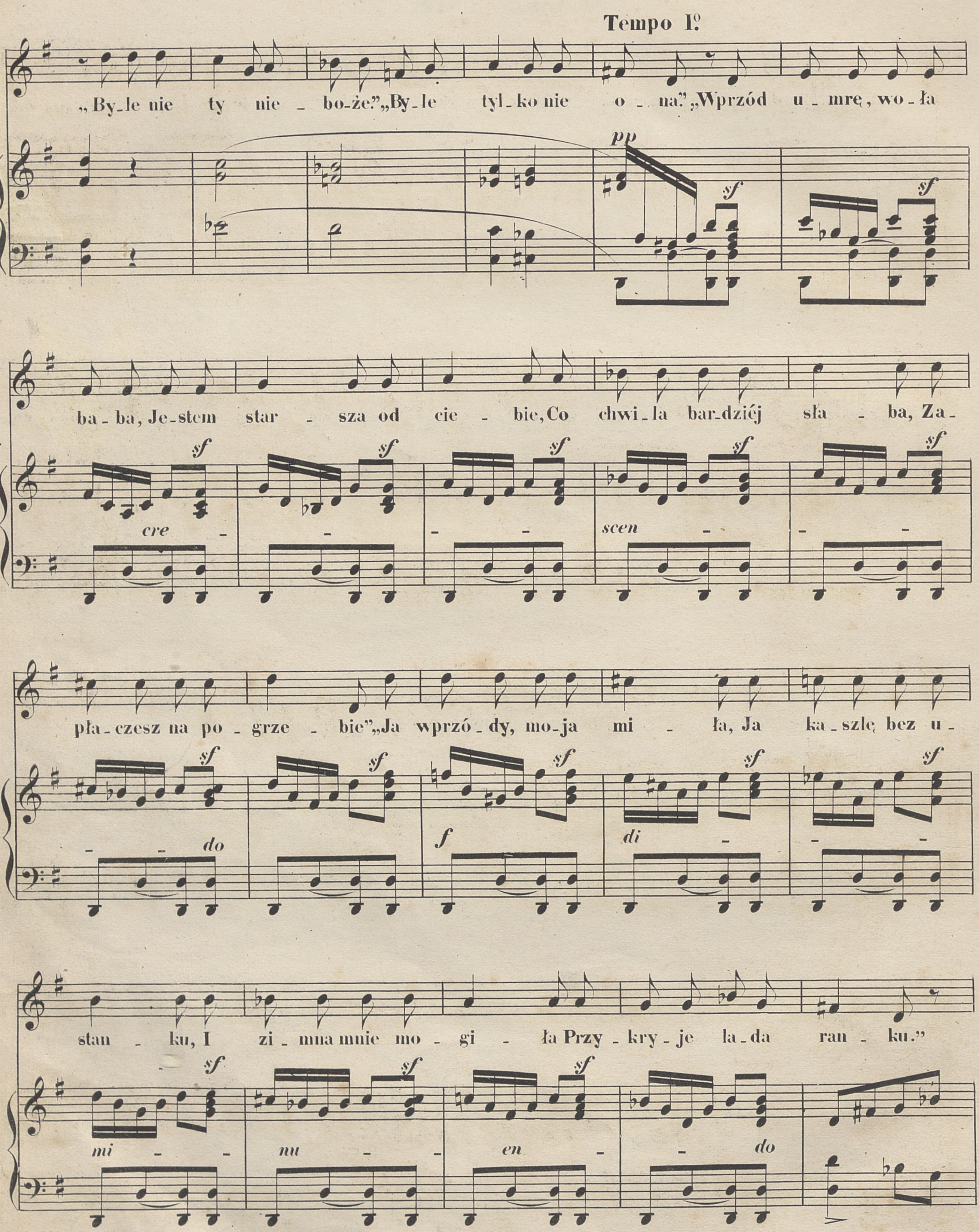
DZIAD I BABA.

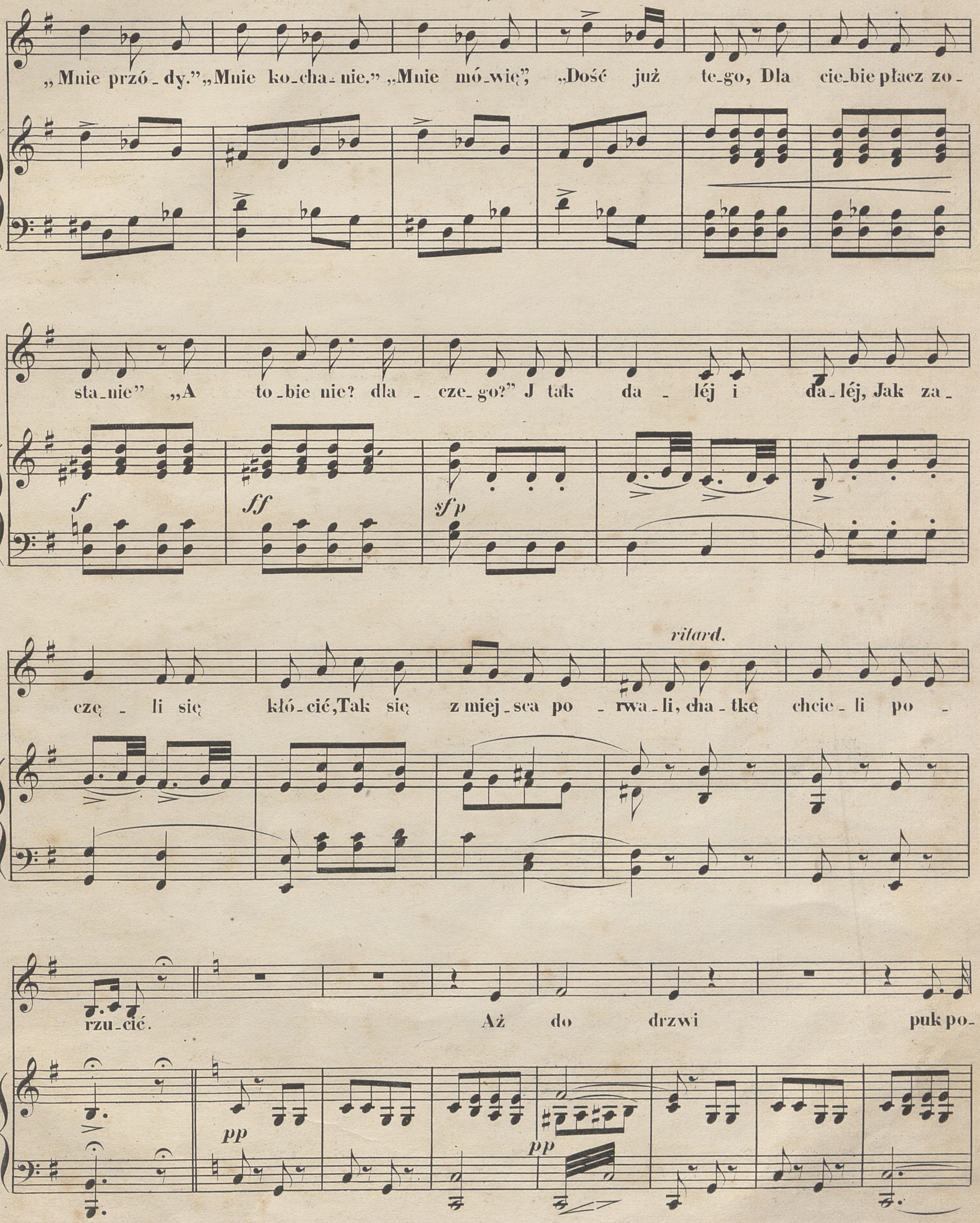
J. Kraszewskiego.

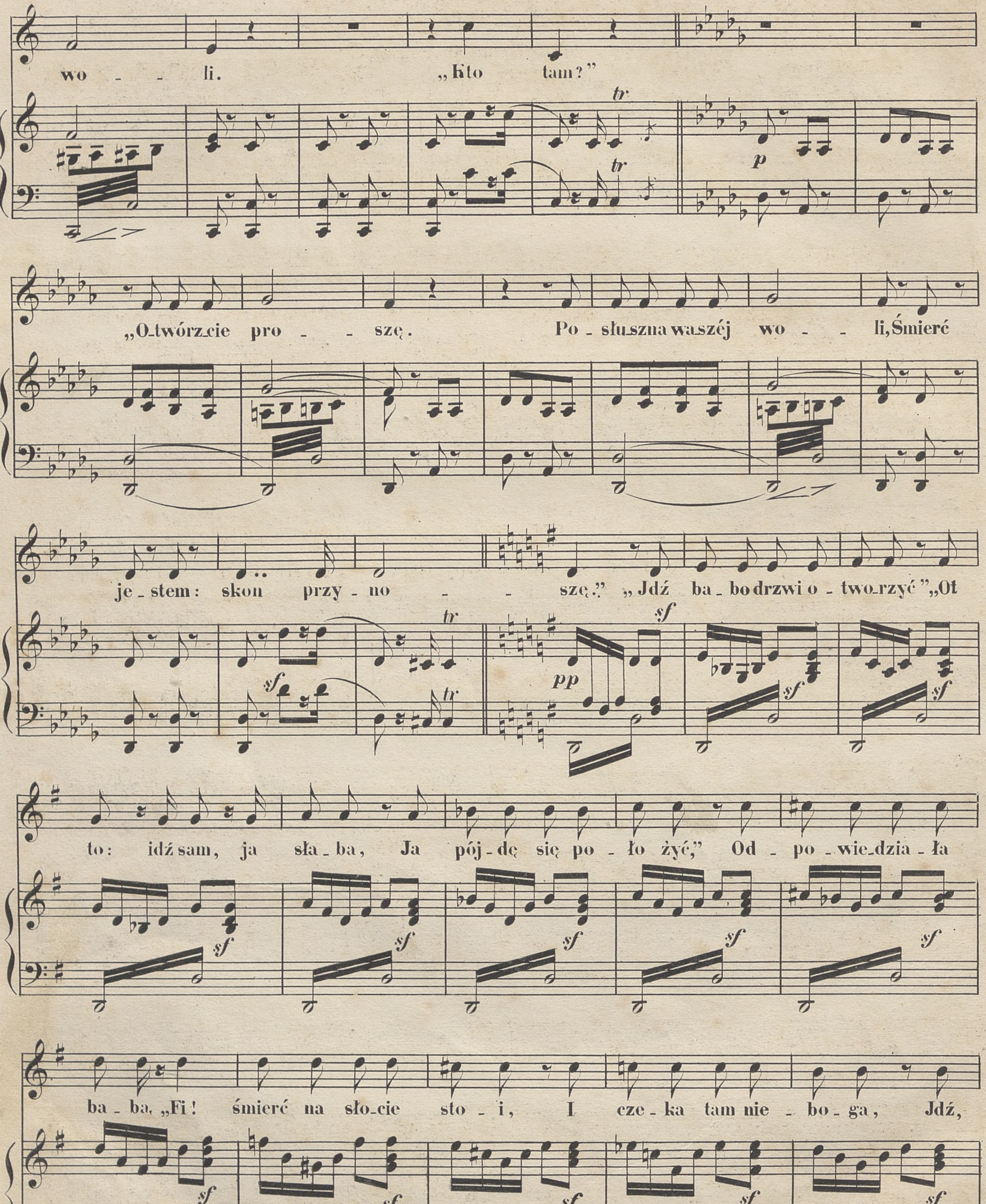
Recitando, non troppo presto.

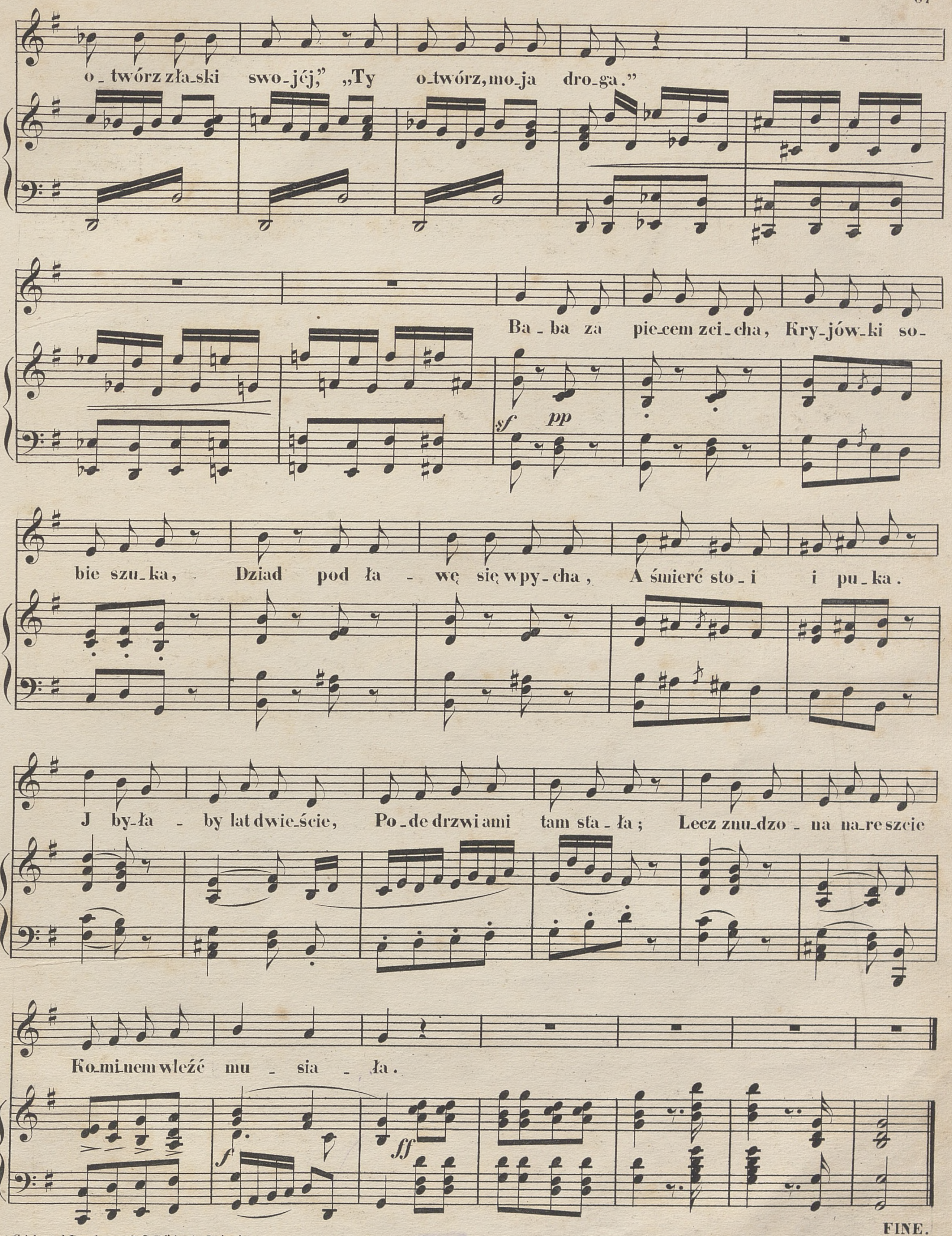

tr
Bo przy_wy_kli do sie - - - bie.
Tyl_ko smu_tno im
I mo - dli - li się
ritar.
by_ło, Że u - mie - rać mu - sie_li, Że się kie_dyś mo -
szcze_rze, A_by Bo - żym roz - ka_zem,Kie_dy śmierć ich za -
1ma Volta
2da Volta
gi - - - - ła, Dłu - gie ży - cie roz - dzie - li. ra_zem.
bie - - - rze, Bra - ła o - bo_je ra_zem.
pp
ritar.
lento
„Ra_zem! to być nie mo - że, Ktoś choć chwi - lą wprzód sko_na."
tr
p
ritar.

Tempo I°
„By_le nie ty nie _ bo_że.” „By_le tyl_ko nie o _ _ na.” „Wprzód u _ mrę, wo _ ła
ba _ ba, Je_stem star _ sza od cie _ bie, Co chwi_la bar_dziéj sła _ ba, Za _
pła_czesz na po _ grze _ bie.” „Ja wprzó _ dy, mo_ja mi _ ła, Ja ka_szlę bez u _
stan _ ku, I zi _ mna mnie mo _ gi _ ła Przy _ kry _ je la_da ran _ ku.”
pp
sf
cre
scen
do
f
di
mi
nu
en
do

„Mnie prző_dy." „Mnie ko_cha_nie." „Mnie mó_wię." „Dość już te_go, Dla cie_bie płacz zo_
sta_nie" „A to_bie nie? dla_cze_go?" J tak da_léj i da_léj, Jak za_
czę_li się kłó_cić, Tak się z miej_sca po_rwa_li, chat_kę chcie_li po_
rzu_cić. Aż do drzwi puk po_
ritard.
f
ff
sfp
pp

wo - - li. „Kto tam?”
„O_twórz_cie pro - - szę. Po _ słu_szna wa_széj wo - - li, Śmierć
je _ stem: skon przy _ no - - szę.” „Jdź ba _ bo drzwi o _ two_rzyć” „Ot
to: idź sam, ja sła _ ba, Ja pój _ dę się po _ ło żyć,” Od _ po _ wie_dzia _ ła
ba _ ba, „Fi! śmierć na sło_cie sto _ i, I cze _ ka tam nie _ bo _ ga, Jdź,

o_twórz zła_ski swo_jéj," „Ty o_twórz, mo_ja dro_ga."
Ba_ba za pie_cem zci_cha, Kry_jów_ki so-
bie szu_ka, Dziad pod ła - wę się wpy_cha, A śmierć sto_i i pu_ka.
J by_ła - by lat dwie_ście, Po_de drzwi ami tam sta - ła; Lecz znu_dzo - na na_reszcie
Ko_mi_nem wleźć mu - sia - ła.
sf
pp
f
ff
FINE.